

MÅNDAGEN DEN 2 FEBRUARI 2009

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

(Sammanträdet öppnades klockan 17.05.)

1. Återupptagande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session återupptagen efter avbrottet torsdagen den 15 januari 2009.

2. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

3. Parlamentets sammansättning: se protokollet

4. Valprovning: se protokollet

5. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet

6. Tolkning av arbetsordningen: se protokollet

7. Inkomna dokument: se protokollet

8. Avtalstexter översända av rådet: se protokollet

9. Bortfallna skriftliga förklaringar: se protokollet

10. Muntliga frågor och skriftliga förklaringar (ingivande): se protokollet

11. Framställningar: se protokollet

12. Arbetsplan

Talmannen. –Det slutgiltiga förslaget till föredragningslista som upprättades av talmanskonferensen vid sammanträdet torsdagen den 29 januari 2009 har delats ut (artiklarna 130 och 131 i arbetsordningen). Följande ändringar har föreslagits:

Måndagen: Martine Roure har dragit tillbaka sin begäran om en kort presentation av sitt betänkande A6-0024/2009 om genomförandet inom EU av direktiv 2003/9/EG om mottagningsvillkoren för asylsökande och flyktingar. Omröstningen om betänkandet kommer därför att ske på torsdag.

Torsdagen: Gruppen Unionen för nationernas Europa har begärt att punkten om Filippinerna ska ersättas med en punkt med rubriken "Vägran att utlämna Cesare Battisti från Brasilien".

Roberta Angelilli, för UEN-gruppen. – (IT) Herr talman! Efter att ha talat med flera av mina kolleger vill jag be er om en ändring av dagordningen angående det ni nyss nämnde. Närmare bestämt vill jag be er att Battisti-frågan ska tas med som en brådskande punkt.

För ett par dagar sedan beslutade Brasiliens regering att vägra utlämna terroristen Cesare Battisti som har dömts till livstids fängelse för fyra mord och gav denna mördare status som politisk flykting. Beslutet är en förolämpning mot institutionerna och den italienska rättvisan, det är en skymf mot offren och deras familjer och det har upprört allmänheten.

Det är anledningen till denna begäran som jag anser att parlamentet bör hörsamma. Den kom ursprungligen från högsta ort i Italien, inledningsvis från republikens president Giorgio Napolitano, och därför framförs den.

(Parlamentet samtyckte till detta förslag.)

(Arbetsplanen fastställdes med dessa ändringar.)

13. Anföranden på en minut om frågor av politisk vikt

Talmannen. – Nästa punkt är anföranden på en minut om frågor av politisk vikt.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) I tvärgruppen för regionala språk och minoritetsspråk har vi utarbetat ett förslag till betänkande för att skydda traditionella nationella minoriteter. Varför är detta viktigt? Många av de nya medlemsstaterna, däribland Rumänien, saknar lagstiftning för minoriteter. Förra året kunde vi se uniformerade poliser slå civila i Slovakien. Sedan Rumäniens nya regering tillträdde har vi sett att symbolerna för minoriteter håller på att tas bort, att det ses som ett problem om man talar mer än ett språk och att över hundra barn händelsevis utelämnades vid skolinskrivningen. Därför anser vi att det är viktigt att Europaparlamentet tar fram ett betänkande, en resolution, för att värna om skyddet av minoriteter, skyddet av traditionella etniska minoriteter. Tack så mycket, herr talman.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Mina damer och herrar! Konflikten mellan Ryssland och Ukraina och gastillgången som ströps i januari orsakade stora förluster för några EU-länder och i synnerhet för Bulgarien.

De direkta förlusterna för den bulgariska ekonomin för bara några få dagar uppgick till över 230 miljoner euro, vilket motsvarar det belopp som krävs för att inleda Nabucco-projektet. Detta har lämnat vår ekonomi i ett utsatt tillstånd och har tvingat oss att söka samarbete för att återigen kunna öppna reaktorerna vid kärnkraftverket i Kozloduy.

Vi måste föra en förnuftig och lugn diskussion baserad på en god analys. Lösningarna är emellertid svåra men låt oss inte döma dem på förhand och avvisa dem helt, vilket tyvärr är det som kommissionen sänder signaler om.

Jag anser att Bulgarien och några av de värst drabbade länderna måste ges en möjlighet att kunna få ytterligare finansiering från den europeiska utvecklingsplanen och inte endast en minimal del av de 20 miljoner euro som redan har anslagits för olika gasprojekt. Det är oförklarligt att de värst drabbade länderna ska få minst medel när nästan 3,5 miljoner euro kommer att anslås för energiprojekt.

Vi kommer snart att inleda diskussionen om en energistrategi. Jag uppmanar alla ledamöter att visa att vi har en vision för vårt energiberoende och att vi nu inför valet kan överkomma våra politiska oenigheter och kan skydda den solidaritet och det ömsesidiga bistånd som har hållit oss samman.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Herr talman, mina damer och herrar! Det tjeckiska ordförandeskapet inleddes för endast en månad sedan men det har redan lyckats förolämpa oss med sin gåva. Estland är övertäckt med en hammare och en skära, det ligger en berusad man på en golv i en finsk bastu, Tyskland har ett hakkors, Italien har fotbollsspelare som täcker sina könsorgan med bollar, Bulgarien är övertäckt med toaletter och så vidare. Så har den artist som gjorde Tjeckiens gåva till EU porträtterat EU:s medlemsstater.

Konst kan och måste ofta chockera, men är förlöjligandet av andra länder och människor det mest passande sättet att göra det på? Tjeckiens regering talar om artistens uttrycksfrihet. Det är sant, men här har verkligen den friheten använts i fel sammanhang. Regeringen har tydligen inte rätt att blanda sig i artistens kreativa frihet. Det är också sant, men genom att överlämna denna gåva har den tjeckiska regeringen godtagit det budskap som gåvan förmedlar. Som givare är det nu den tjeckiska regeringen, och inte artisten, som måste ta ansvar för följderna. Det är svårt att förstå hur ledarskapet i Tjeckien kan anse sig ha rätt att förolämpa andra medlemsstater.

Som vald företrädare för Estland förväntar jag mig ett svar och en ursäkt från ordförandeskapslandet så att jag kan vidarebefordra den till medborgarna i Estland. Tyvärr är ingen företrädare från ordförandeskapet närvarande, men jag är säker på att min begäran kommer att nå dem.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Herr talman! Varje dag passerar fem tusen långträdare genom staden Augustów. Varje dag går barnen till skolan längs vägkanten eftersom det saknas gångbana. Nästan varje dag

dör ett av dem under långtradarnas hjul. Ekoterrorister har blockerat anläggandet av en förbifartsled för att de vill skydda fåglarna från oljud. För varje vecka som utvecklingen av bygget hindras, betalar ett barn från Augustów med sitt liv. Varken ekoterrorister eller domarna i EG-domstolen skickar sina barn under långtradarhjulen. Fåglarnas välbefinnande tycks emellertid vara mer värt än dessa barns liv.

Jag bryr mig om miljön och stöder åtgärder för att skydda naturen. Men vi får inte slösa bort människoliv på ett så hjärtlöst sätt. Jag vill ställa en fråga till kommissionen: Hur många polska barn ska behöva betala med sina liv på grund av att man blockerar anläggandet av förbifartsleden? Tog man överhuvudtaget hänsyn till deras liv när beslutet fattades?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! Jag vill uppmärksamma parlamentet på försämringen av den människorättsliga situationen i Tunisien, om den nu kan bli värre.

Sedan den 11 december har Sihem Bensedrine, en välkänd människorättsaktivist och chefredaktör på Radio Kalima, varit föremål för trakasserier i medierna och förtal som är fullständigt oacceptabelt och oförenligt med rättstatsprincipen.

Den 23 januari vägrades Abdelhamid Amin, som är samordnare för organisationen Maghreb Coordination of Human Rights Organisations (CMODH), inresa till Tunisien.

Den 28 januari omringades Radio Kalima, som har sänt via satellit sedan dess, och dess journalister fängslades. De som kom till deras undsättning misshandlades på gatan. Den tunisiska polisen omringar fortfarande radiostationen och därmed undermineras informations- och yttrandefriheten.

I morgon kommer man att pröva överklagandet från arbetarna i Gafsa, som kämpar mot korruption och utnyttjande i detta tunisiska kolgruveområde, med den rättsvägran som vi såg under första förhandlingen.

Delegationscheferna i Tunisien är oroliga över situationen och har diskuterat den och förmodligen diskuteras den just nu. De skulle hålla möte i dag.

Jag uppmanar er, herr talman, att ta ett kraftfullt politiskt initiativ för att stoppa dessa systematiska överträdelser av de mänskliga rättigheterna som pågår i Tunisien.

Talmannen. – Vår nygamla kollega Martin Kastler har kommit nu också. Han sa att han hade fastnat i trafiken. Det finns två sätt att undvika att komma för sent, antingen att åka tidigare eller att förbättra de transeuropeiska näten.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EN) Herr talman! Mord på krigsfångar och civila som tillfångatagits under krig är en av de allvarligaste kränkningarna av internationell rätt. I den tredje och den fjärde Genèvekonventionen fastslås tydligt att sådana handlingar är absolut oförenliga med den internationella rättens normer, vilket gör gärningsmannen skyldig i världssamfundets ögon. Samma anda återfinns i artikel 2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, enligt vilken det är en allvarlig kränkning att beröva någon livet.

Den turkiske skådespelaren Attila Olgaçs beklännelse nyligen av mordet på tio grekcypriotiska fångar under den turkiska invasionen av Cypern sommaren 1974 har åter aktualiserat de brott som Turkiet har begått och innebär att Turkiet har ett ofrånkomligt ansvar för att öppna sina arkiv så att man kan ta reda på vad som hänt alla saknade personer. Världssamfundet, där EU är en viktig aktör, måste på alla sätt pressa Turkiet att följa internationell rätt, Europadomstolens beslut om denna fråga samt alla relevanta FN-resolutioner.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Det tjeckiska ordförandeskapets motto "Europa utan gränser" får inte bara vara en slogan, utan måste vara ett tydligt svar på dagens utmaningar. Ordförandeskapet bör ta itu med de frågor som oroar EU-medborgarna, som på grund av de befintliga hindren inte kan utöva sina rättigheter i EU.

EU har femtio miljoner invånare med olika hälsoproblem och de stöter dagligen på olika svårigheter. Många av dem har kommit till mig med krav på ett id-kort för allvarligt funktionshindrade personer som gäller i hela EU. Funktionshindrade medborgare kan inte använda dessa kort i alla EU-medlemsstater. Det gör det till exempel svårt för dem att parkera på parkeringsplatser avsedda för funktionshindrade. Jag har lagt fram en fråga om detta både till rådet och till kommissionen och jag hoppas att man snarast kommer att vidta åtgärder för att harmonisera dessa kort.

"Europa utan gränser" måste innebära att alla gränser tas bort, även fysiska, sociala och arkitektoniska, och att man förhindrar alla former av diskriminering av funktionshindrade personer.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) I dokumenten från mötet den 5 februari i Prag nämns en debatt om Barcelonamålen gällande offentlig barnomsorg med betoning på barnomsorg i hemmet. Jag undrar om det tjeckiska ordförandeskapet känner till kommissionens rapport från oktober 2008 där det står att över sex miljoner kvinnor mellan 25 och 49 år uppger att de tvingas stanna hemma eller arbeta deltid på grund av att de måste ta hand om sin familj.

Barnomsorg i hemmet får inte vara till skada för den offentliga barnomsorgen. Som socialdemokrat anser jag att hela samhället drar nytta av att man investerar i offentlig barnomsorg. Jag uppmanar det tjeckiska ordförandeskapet att överväga hur man kan hjälpa medlemsstaterna att förbättra den offentliga barnomsorgen ur både ett kvantitativt och ett kvalitativt perspektiv, särskilt nu under krisen.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Denna vecka kommer man att hålla en folkomröstning i Schweiz om fri rörlighet för personer. Medborgarna i Schweiz ska besluta om man ska förlänga avtalet, både tids- och omfångsmässigt, mellan Schweiz och EU och om det även ska omfatta medborgare från Bulgarien och Rumänien.

Med detta beslut kommer Schweiz att underlätta och definiera inte bara sakernas utveckling i framtiden, dvs. om vi ska tillämpa visum och gränser, utan kommer även att bestämma om vissa ansvarsfulla beslut för den ekonomiska utvecklingen under de senaste trettio åren ska tillämpas även i framtiden. Politiken för fri rörlighet för medborgarna är ett bidrag till den ekonomiska utvecklingen, både i Schweiz och i EU, och även för att förbättra vår levnadsstandard.

Jag hoppas att folkomröstningen denna vecka i Schweiz kommer att ge ett positivt resultat. Ett negativt resultat skulle innebära en återgång för detta fantastiska partnerskap och samarbete till de hinder som vi en gång hade, till restriktioner och till alla de besvär som uppstår på grund av att det saknas ett avtal.

Därför hoppas jag att våra schweiziska vänner kommer att stödja vår gemensamma framtid. Jag vill uppmana både EU:s medlemsstater och kommissionen att föra ett fortsatt gott gemensamt samarbete med Schweiz, till fördel för alla EU-medborgare.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Herr talman! Vid mötet i Davos krävde Tysklands förbundskansler Angela Merkel att man ska bygga en gasledning från Ryssland till Tyskland längs Östersjöns havsbotten.

Angela Merkel har återigen visat förståelse för solidariteten i EU. Ändå har de skandinaviska länderna, Litauen, Lettland, Estland och Polen uttryckt reservation och motstånd mot gasledningsprojektet. Angela Merkel har visat hur lite hon bryr sig om de miljövänner som varnar för hotet mot Östersjön. Angela Merkel bryr sig inte om att byggnadskostnaderna kommer att bli flera gånger högre än kostnaderna för en underjordisk ledning.

Jag har en fråga: Kan det vara så att Angela Merkel följer sin företrädare Gerhard Schröders exempel och söker arbete hos Gazprom? Är ledarna för den tyska högern och den tyska vänstern medvetna om att de genom att uppvisa denna attityd undergräver EU:s auktoritet, värdighet och sammanhållning?

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Herr talman! Enligt FN-stadgan har alla människor rätt till självbestämmande. Detta gäller även för de 1,5 till 2 miljoner ungrarna i Transsylvanien. För två år sedan anordnade nationalrådet i Székely-landet en informell folkomröstning om regional självständighet för området. I denna folkomröstning, som genomfördes med flyttbara valurnor, röstade 99 procent av de tillfrågade 210 000 väljarna ja, trots en konstlat uppviglad anti-ungersk kampanj. Nyligen inledde ett betydande antal lokala regeringar i Székely ett nytt initiativ för en fullständig och officiell folkomröstning. De statliga organen och deras lokala företrädare, de så kallade prefekterna, gör allt de kan för att förhindra ungrarna i Székely att uttrycka sin vilja på ett fredligt, lagligt och demokratiskt sätt. Jag ber parlamentet och talman Hans-Gert Pötering att hålla ett öga på utvecklingen av folkomröstningen i Rumänien och utöka skyddet för de lokala regeringarna som hotas av myndigheterna. Tack.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan Cariforum och EU är inte positivt för de yttersta randområdena i Franska Västindien och Guyana.

Ännu värre är att man i avtalet, vilket jag måste yttra mig om, inte respekterar det mandat som beslutades av Europeiska rådet eller EU:s strategi både för Karibien och för de yttersta randområdena. I dessa tre punkter nämner man särskilt behovet av en regional integrering av de yttersta randområdena inom Cariforum samt skapandet av en interregional marknad mellan dessa två parter i syfte att utveckla hela regionen.

Jag är oroad. Sedan 10 dagar tillbaka pågår en fruktansvärd strejk på Guadeloupe som har stoppat allt, även oljan. Strejken har pågått så länge eftersom invånarna i Franska Västindien och Guyana lider av de höga levnadskostnaderna, som är en och en halv gång så höga som i Europas storstäder. Hittills har detta bara varit ett problem för Frankrike, men nu har det även blivit ett problem för EU, och kommissionens vägran att förhandla om ett särskilt avtal mellan Cariforum och de yttre randområdena är enligt min uppfattning skamlig.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Herr talman! Vi har nyligen hört, läst och sett civila utsättas för bombanfall och barn dödas. Nyligen såg vi en man från Turkiet som öppet erkände att han under Turkiets invasion av Cypern 1974 hade mördat tio grekcypriotiska soldater vilka var försedda med handbojor. Däremot har vi inte sett några tecken på vilja från Internationella brottmålsdomstolen i Haag. Den vilja som var så uppenbar när det gällde de inblandade i händelserna i Jugoslavien att Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien fortfarande jagar dem. Följaktligen anser jag att det är befogat att fråga parlamentet om det finns en lista över länder som omfattas av Haagdomstolens rättskipningsområde eller om det finns länder som denna domstol är likgiltig och avvisande inför. Jag anser att vårt krav att veta vilka länder och medborgare som ställs som svarande inför Haagdomstolen och vilka som inte gör det, är befogat.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Tack för ordet, herr talman. Jag bad om ordet på grund av den tragiska olycka som inträffade för tre dagar sedan i Kroatien. En artonårig man klev på en landmina och blev ytterligare ett av många offer, bland dem italienare, nederländare och andra EU-medborgare. Kroatien omfattas inte av det omfattande minröjningsprogram som kommissionen finansierar mellan 2008 och 2013 trots att det finns ett okänt antal minor utplacerade. Även om Kroatien aldrig har tillverkat några minor finns det livsfarliga truppminor längs ungefär 100 mil på kroatisk mark. Med största respekt ber jag kommissionen och er, herr talman, att ingripa så att Kroatien också kan dra nytta av hjälpen från EU, precis som Bosnien, Ukraina och Cypern, eftersom detta är en ytterst kostsam och farlig operation. Jag talar i egenskap av EU-sidans ordförande i den gemensamma parlamentariskommittén EU–Kroatien. Tack för ordet.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Herr talman! Jordbrukarnas demonstrationer i Grekland och andra demonstrationer runtom i EU utgör viktiga budskap om att det krävs en förändring av synen på jordbruket och livsmedelsfrågorna genom en reform av politiken både på EU-nivå och på nationell nivå. När ekonomier kollapsar, förtroendet för finanssystemet förloras, små- och medelstora företag försvinner efterhand och sysselsättningen minskar, allt på EU-nivå, kan vi inte blunda för de problem som ackumuleras på landsbygden, både inom den rurala ekonomin och den regionala sysselsättningen. Det vore en god idé om kommissionen och parlamentet inledde en dialog och lade fram förslag i ett försök att hantera problemet, inte bara för att se till att de små- och medelstora företagen överlever, utan även att de kan ta sig ur krisen under kommande år. Vidare bör man aktivera styrmekanismer och stärka både krishanteringsmekanismen, för att även omfatta förlorad inkomst, och den nationella politiken vilken bör göras flexiblare utan att detta nödvändigtvis innebär samfinansiering med medel från den gemensamma jordbrukspolitik.

Eugenijus Gentvilas (ALDE). – (LT) Flera europeiska ledare förklarade nyligen att de var besvikna på Ukrainas och Georgiens ledare. De börjar tvivla på att de nuvarande ledarna kan demokratisera dessa stater och leda dem till medlemskap i Nato och Europeiska unionen. Sådana åsikter och uttalanden ger bara Rysslands politik och specialstyrkor vatten på sin kvarn. Mitt framför ögonen på oss pågår ryska provokationer i syfte att försvaga president Viktor Jusitjenko, president Mikheil Saakashvili och deras västvänliga politik. Det försiggår även osynliga provokationer. Det bästa sättet att få reda på hur de är organiserade skulle vara att undersöka KGB:s arkiv. Bara det nutida Europas naiva politiker kan tro att Ryssland inte längre ägnar sig åt sådan utpressning och sådana provokationer, trots att landet leds av KGB-officeren Vladimir Putin. Den senaste provokationen består i information om att Georgien ska ha kidnappat en rysk soldat. Detta matades Europa med hela veckan. Senare medgav Ryssland att soldaten faktiskt själv hade deserterat, men den svarta propagandan hade redan gjort skada. Man får intrycket att Ryssland spelar ett skickligt spel med stridsvagnar, gasledning, information och desinformation. Men det är framför allt europeiska politikernas naivitet som gör det möjligt för Ryssland att spela ett sådant spel.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Herr talman! De kinesiska myndigheterna har dragit nytta av att världsinopinions uppmärksamhet nu är riktad mot frågor som har att göra med den ekonomiska krisen, och har använt sitt omfattande förtrycksmaskineri för att öka pressen på tibetanerna. Kampanjen, som ska vara i 40 dagar, är huvudsakligen riktad mot deltagarna i förra årets protester.

Kallelser till polisstationer ökar, liksom försvinnanden, hotelser och oförklarade dödsfall. Vi kan inte utesluta möjligheten att förtrycket kommer att leda till oroligheter bland tibetanerna, som kommer att drivas till att

ta till extrema åtgärder. Den kinesiska säkerhetstjänsten och armén kommer att svara genom att brutalt slå ned dessa protester, och det kan visa sig att vi har att göra med avsiktliga provokationer från de kinesiska myndigheterna, som antagligen räknar med att även demokratiska regeringar kommer att hålla sig till försiktiga protester under den gemensamma kampen mot den ekonomiska krisen. Europaparlamentet bör uttrycka sig tydligt och bestämt i denna fråga, och därför kommer jag i dag att ta mig friheten att inge ett förslag till vädjan till Kinas premiärminister. Låt oss tillsammans sända den kommunistiska regimen ett budskap om att vi inte samtycker till överträdelserna av det tibetanska folkets grundläggande rättigheter.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Europeiska kommissionen har utsett 2009 till Europeiska året för kreativitet och innovation. Kreativt tänkande är nyckeln till framgång i en världsomspännande ekonomi, och detta är något som EU insett sedan länge. Innovation är en avgörande del i såväl kommissionens klimatförändringspaket som planen för att ge nytt liv åt den europeiska ekonomin. Europaparlamentet måste i sin tur engagera sig mer aktivt i att främja kreativitet som drivkraft för innovation. Förra året antogs energi- och klimatförändringspaketet, och den skriftliga förklaringen om fibromyalgi godkändes. Det vill jag tacka er för ännu en gång. Dessa handlingar banar väg för innovation och kreativitet på mycket viktiga områden som hälsa, genom att visa på nya behandlingar för fibromyalgi, och energi, genom att göra de nya alternativa energikällorna mer effektiva.

Alexandra Dobolyi (PSE). – (HU) Herr talman! Den 21 december 2007 gick även Ungern med i Schengenområdet, och ändå finns det vissa frågor om gränsen mellan Österrike och Ungern som ännu inte har lösts. Myndigheterna i Burgenland talar inte med oss. I juni 2008 ingav mina ungerska landsmän därför en framställning till utskottet för framställningar. Vi vidarebefordrade genast framställningen till kommissionsledamot Jacques Barrot. Jacques Barrot svarade så småningom, fyra månader senare, med att han inte hade tillräcklig information om framställningen och att de skulle försöka kontakta personen som hade ingett den. Två månader efter detta svar kontaktade jag själv personen som hade ingett framställningen och frågade vad som hade hänt i frågan. Jag fick svaret att dittills hade ingen från kommissionen hört av sig. Detta gör det sannerligen svårt för kommissionen att få information! När jag åter vände mig till kommissionens personal fick jag höra att de skulle utreda frågan "inom kortast möjliga tid". Jag skulle vilja fråga kommissionen vad uttrycket "inom kortast möjliga tid" betyder, och jag vill uttrycka mina förhoppningar om att kampanjen inför valet som ska hållas om fyra månader inte kommer att genomföras på samma sätt av José Manuel Barroso och Jacques Barrot "inom kortast möjliga tid". Tack för ordet.

Viktória Mohácsi (ALDE). – (HU) Tack, herr talman. Mina damer och herrar! Här kommer en snabb en-minuts ögonblicksbild av den europeiska rasismen, som fortfarande frodas. I Ungern frikändes och återinsattes för ett par dagar sedan en polismästare som hade gjort ett rasistiskt uttalande efter en påstådd intern utredning. I utredningen tog man inte upp frågan om huruvida det rasistiska uttalandet faktiskt gjorts. I Rumänien, i kommunen Târlungeni nära Braşov, har en mur uppförts mellan romska och icke-romska familjer. Som svar på en fråga från ett barn i kommunen om varför de skiljs åt, kanske fadern svarar: för att de som bor på den här sidan om muren är dåliga människor, och de som bor på den andra sidan är goda människor. För tio dagar sedan röstade vi för att anta betänkandet från delegationen till Italien. Sedan dess, för en vecka sedan, har Italien satt in väpnade styrkor mot romerna efter att två brott begåtts av okända personer. Polisstyrkorna far fram bland romska familjer med helikoptrar, hundar och beväpnade poliser. Tack för ordet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Antalet arbetstagare som drabbas av arbetslöshet i Portugal ökar exponentiellt. Varje dag tillkännager företag nedskärningar i produktionen, friställningar av anställda eller till och med fullständig stängning.

Bland de allvarligaste fallen är det hot som hänger över cirka 2 000 arbetstagare på Qimonda, i Vila do Conde, efter att moderföretaget i Tyskland gått i konkurs. På onsdag kommer en delegation med arbetstagare från båda länderna att närvara här i parlamentet. De kommer att vänta sig solidaritet, och också vårt stöd i deras kamp för att försvara sina arbeten.

Även skandalen med försenade utbetalningar av löner och annan ersättning till arbetstagare växer. Detta sker bland annat vid korkföretag, en del textiltföretag och inom keramik- och metallurgisektorerna. Denna situation ger upphov till allvarliga sociala problem, ökar fattigdomen och orsakar tragiska situationer i fall där flera medlemmar i samma familj arbetar på företaget i fråga. Detta kunde jag konstatera för bara ett par dagar sedan på Subercor. Det är ett företag i skosektorn, som har sin bas i Santa Maria da Feira och ingår i Suberus-gruppen. Arbetstagarna på Subercor har det svårt eftersom de inte får ut sina löner, och det finns par som går hungriga och redan är utan mat för sina barn. Dessa situationer som orsakas av den kris som

drabbat oss är fruktansvärda, och följderna går att se i människors ansikten och i deras liv. Jag manar därför inte bara till solidaritet utan kräver också att dessa allvarliga problem måste lösas.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Herr talman! Den ungerska allmänheten har med stort intresse följt utvecklingen i ärendet med vattenkanoner i Ungern, och skulle vilja ha ett tydligt svar på frågan så snart som möjligt. Vi efterfrågar hjälp från kommissionen i denna sak. Frågan handlar om att den ungerska regeringen under åren 2006, 2007 och 2008 hävdade att den hade köpt nya vattenkanoner genom Schengenfonden, och att dessa användes för att skingra folkmassorna i Budapest den 22 oktober 2007. I slutet av 2008 meddelade justitieministern att detta inköp inte hade betalats genom Schengenfonden, som är en EU-resurs. Den ansvariga europeiska kommissionsledamoten bekräftade att kanonerna inte köpts genom Schengenfonden. En dag senare hävdade en statssekreterare vid samma departement att den ungerska regeringen hade bekostat köpet av vattenkanonerna genom de nationella källorna för Schengenfonden, ett uttalande som alltså motsade Europeiska kommissionens. Min fråga är: har kommissionen undersökt om Schengenfonden användes som avsett i detta fall, och har den försökt att reda ut sanningen bakom köpet av vattenkanonerna? Efter dessa händelser är det inte bara den ungerska regeringens trovärdighet och öppenhet som står på spel, utan även kommissionens. Tack för ordet.

Glyn Ford (PSE). – (EN) Herr talman! I måndags offentliggjorde den brittiska regeringen genomförbarhetsstudier för fem anläggningar för tidvattenkraft vid Severns mynning – tre fördämningar och två dammar.

EU har med rätta fastställt ambitiösa mål för förnybar energi, men man ska inte tro att dessa mål kan nås utan uppoffringar. Fördämningen vid Severn skulle täcka upp till 5 procent av Storbritanniens energibehov, men innebär att tolkningar av habitatdirektivet måste ifrågasättas.

Innebörden av de juridiska argumenten – eller den allmänna uppfattningen – som hindrar anläggningen skulle bevisa sanningshalten i Nietzsches påstående att galenskap är ovanligt hos enskilda personer, men vanligt inom partier, grupper och organisationer. EU och den brittiska regeringen borde begrunda Jeremy Bentham's filosofi att vi bör sträva efter det som är bäst för det stora flertalet.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Herr talman! Det har tagit lång tid att frigöra Balkan från improduktiv nationalism, som går i otakt med europeiska normer för beteende och värderingar. Men det verkar som om somliga behöver få höra detta budskap igen. I oktober 2008 ansökte regeringen i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om gemenskapsfinansiering för korridor 10, som korsar dess territorium. Bara två månader senare, i ett skandalöst beslut som till och med publicerades i landets officiella tidning, beslutade de att kalla denna led "Alexander den store av Makedonien", vilket är en uppenbar förolämpning mot interimsavtalet med Grekland, där det uttryckligen står att man ska undvika regeringspropaganda och användning av symboler som kan ge upphov till fientlighet, hat och våld. Jag uppmanar kommissionen att göra ansökan om gemenskapsfinansiering beroende av att man upphäver detta skandalösa beslut, som påminner oss om att det fortfarande finns nationalister på Balkan. Vi håller på att bygga ett Europa där nationalism inte hör hemma.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) I onsdags tillkännagav kommissionen sitt förslag till program för återuppbyggnad på området för energisäkerhet.

Enligt detta förslag kommer Bulgarien bara att motta en del av de 20 miljoner euro som öronmärkts för projektet att länka samman Bulgarien med Grekland. Bara en del av 20 miljoner euro, av miljarder för projekten! I mitt land har vi ett talesätt i sådana här fall: "Det stora berget födde fram en mus." Allt detta efter en stor gaskris!

Som ni vet drabbades Bulgarien mycket hårt och är det enda landet som är helt beroende av rysk gas. Officiellt har det sagts att projekt som är färdiga att genomföras ska finansieras, men misstankar har uppstått. Det oerhört viktiga projekt som Bulgarien har föreslagit för utbyggnad av gaslagringsanläggningen i Chiren kan slutföras inom bara ett par månader. Om stöd saknas kommer Bulgarien att ta sig an detta projekt på egen hand, men vad innebär det för europeisk solidaritet och rättvisa?

Förra veckan skrevs det i en inflytelserik europeisk tidskrift att denna kris kommer att leda till att stödet för EU-skeptikerna i Bulgarien stiger till 20 procent. Jag hoppas att detta inte är en rättvisande beräkning. Men om kommissionen fortsätter med sådant beteende mot Bulgarien, kommer det att bidra betydligt till detta.

Jim Higgins (PPE-DE). – (EN) Herr talman! För två och ett halvt år sedan fick jag reda på att kommissionen hade dragit Danmark inför EG-domstolen på grund av att Danmark infört en 2-procentig tröskel för

hydrogenerade fetter i livsmedel. Kommissionen gjorde detta trots att det finns vetenskapliga bevis för att transfettsyror faktiskt är oerhört problematiska när det gäller hjärtsjukdomar osv. För två år sedan beslutade jag därför tillsammans med två av våra kolleger, Dan Jørgensen och Linda McAvan, att utarbeta en skriftlig förklaring. Vi fick stöd av 254 parlamentsledamöter från 25 olika länder, vilket var en massiv uppslutning.

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet offentliggjorde nyligen ett betänkande där maximinivån fastställs till 2 procent, precis som Danmark gjort. Mot bakgrund av de medicinska och vetenskapliga bevisen uppmanar jag nu därför kommissionen att till fullo godkänna den 2-procentiga tröskel som införts i Danmarks system och som rekommenderas i betänkandet från miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Jag konstaterar ännu en gång, och beklagar, att medan de italienska och ungerska minoriteternas status i Slovenien har reglerats på ett exemplariskt sätt och varje minoritet har en egen företrädare i det slovenska parlamentet, åtnjuter inte slovenska minoriteter samma stöd i de länder där de bor.

Trots det fördrag som undertecknades i Budapest finns det ingen politisk vilja i Ungern att låta den slovenska minoriteten få en egen företrädare i parlamentet. Dessutom visar de senaste rapporterna på att det enda slovenska museet i Ungern kommer att stängas på grund av nedskärningar. Ändå är detta museum den slovenska minoritetens enda kulturcentrum i Ungern och har bara mottagit 16 000 euro som finansiering.

Medan Slovenien anslår 14,5 miljoner euro per år till sin ungerska minoritet, anslår Ungern endast 400 000 euro per år till sin slovenska minoritet. Därför förväntar vi oss av förklarliga skäl att den ungerska regeringen ska förbättra sitt ekonomiska och politiska stöd till den slovenska minoriteten. Den ekonomiska krisen får inte utnyttjas som ursäkt för att skära ned på medel som anslagits till minoriteter, vare sig i Ungern, i Italien eller någon annanstans.

Atanas Papanizov (PSE). – (EN) Herr talman! Trots överenskommelsen mellan grekiska myndigheter och jordbrukare blockeras fortfarande vägen mellan Bulgarien och Grekland av jordbrukare, vid gränsövergången Kulata–Promachonas. Den fortsatta blockaden av gränsövergångar mellan Bulgarien och Grekland, som pågått i fjorton dagar, har orsakat stora ekonomiska förluster för bulgariska åkerier.

Jag och fjorton andra bulgariska ledamöter av Europaparlamentet har ingett en skriftlig fråga till kommissionen om de åtgärder som vidtagits i enlighet med förordning (EG) nr 2679/98. Vi erkänner EU-medborgarnas grundläggande rättigheter och friheter. Vi är dock övertygade om att denna förordning bör förbättras avsevärt för att undvika nya fall med fortlöpande blockader av transporter mellan medlemsstaterna, vilket är fullständigt oförenligt med den inre marknadens grundprinciper, däribland fri rörlighet för varor och personer.

ORDFÖRANDESKAP: WALLIS

Vice talman

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Fru talman! För nio dagar sedan drabbades regionerna Aquitaine, Midi-Pyrénées och Languedoc-Roussillon hårt av stormen Klaus.

Skadorna är omfattande, och jag efterlyser därför katastrofstöd för dessa regioner från EU. Jag tänker särskilt på EU:s solidaritetsfond, men också på strukturfonderna och landsbygdsutvecklingsfonden, och jag tänker även på godkännande av statligt stöd.

Jag vill uppmärksamma er på att i maj 2005 antog Europaparlamentet Rolf Berends betänkande om en reform av solidaritetsfonden, i syfte att utvidga dess användningsområde. Ärendet har stannat upp inom ministerrådet. Det är mycket viktigt att det snart får en positiv utgång.

EU-medborgarna förväntar sig att EU ska skydda dem och ge dem praktisk hjälp. Om EU beviljar katastrofstöd till dessa franska regioner och slutför reformen av solidaritetsfonden skulle EU-medborgarna se det som en järnfast garanti för att EU ser det som sin skyldighet och föresats att stå vid deras sida i svåra situationer.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Fru talman! Jordbrukare med små och medelstora gårdar har varit ute på gatorna i två veckor i en kamp som skakat om hela landet. Den gemensamma jordbrukspolitiken, som formuleras gemensamt och genomförs av grekiska regeringar, har tillsammans med överenskommelser inom ramen för Världshandelsorganisationen resulterat i att jordbruksproduktionen minskat, att jordbrukare med små och medelstora gårdar fått drastiskt minskade inkomster, och att små och medelstora jordbruk försvinner i allt snabbare takt. Greklands handelsbalans på jordbruksområdet har gått från överskott till ett underskott på hela 3 miljarder bara för 2008. I stället för att tillmötesgå de grundläggande kraven från små

och medelstora jordbruk försöker Ny demokrati-regeringen att missleda dem med meningslösa uttalanden och mobiliserar samtidigt specialstyrkorna för att slå ned deras kamp. Det grekiska kommunistpartiet och arbetarna stöder de små och medelstora jordbrukens kamp mot den gemensamma jordbrukspolitiken och mot hela den medborgarfientliga politik som bedrivs av Europeiska unionen och borgerliga regeringar. De stöder även jordbrukarnas krav på garanterade minimipriser på jordbruks- och animalieprodukter, som ska täcka produktionskostnaderna och förbättra inkomsterna för små och medelstora jordbruk.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru talman! I takt med att den ekonomiska krisen fördjupas uppstår stora problem som leder till industriella åtgärder i Storbritannien, vilket är en följd av den påtvingade oinskränkta fria rörligheten för arbetskraft inom EU och upphandlingskraven i samband med stora offentliga kontrakt. Kontrakt som tas hem av utländska företag genererar ett stort inflöde av utländska arbetstagare, vilket missgynnar lokala arbetstagare och arbetslösa och berövar dem deras möjligheter.

Här menar jag att många kommer att upptäcka det höga pris som Storbritannien betalar för sitt EU-medlemskap. Vi tvingas underkasta oss arbetsmarknadslagar och överhöghet i form av EU-lagstiftning och EG-domstolens beslut. Upphandlingspolitiken, som inte medger företräde för lokala underleverantörer och arbetstagare, skapar allt större förbittring över EU och dess stela regelverk.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Fru talman! För två år sedan antog parlamentet en resolution nästan enhälligt. I denna resolution krävde man en utredning av vad som hänt de personer som saknas på Cypern. Två år har gått och inga framsteg har gjorts. Den turkiska armén uppmanades att ge den ansvariga kommittén all information den förfogade över, men ingenting har gjorts i detta avseende. Tvärtom har vi i dag fått höra ett offentligt erkännande från en turk som var soldat vid denna tidpunkt och som av samvetsskäl, eftersom han inte står ut längre, har erkänt att han dödat tio grekocyprioter. Den turkiska armén känner till både dessa brott och andra, och säkert finns det inte en enda civiliserad person i dag, varken turkar eller andra, som inte fördömer dessa krigsförbrytelser. Så vad ska vi göra? Vi måste trappa upp våra ansträngningar att övertala den turkiska armén att lämna uppgifter till den ansvariga kommittén, så att vi kan få slut på det lidande som de saknade personernas anhöriga genomgår.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Fru talman! Som ni vet har det förekommit omfattande protester i mitt hemland mot ett italienskt företag som tagit hem ett kontrakt för ett oljeraffinaderi beläget i min valkrets, och där man endast använt italiensk arbetskraft.

Protesterna är begripliga om företaget i fråga faktiskt har tagit sig rätten att enbart anlita landsmän och inte har tillåtit brittiska medborgare att arbeta. Detta skulle utgöra en överträdelse av EU:s lagstiftning (diskriminering på grund av nationalitet), vilket är fallet om företaget undergräver brittiska lagstadgade krav, som det är skyldigt att följa enligt direktivet om utstationering av arbetstagare.

Om de som protesterar däremot menar att endast brittiska företag ska ha rätt att delta i upphandlingen och endast anställa brittiska arbetstagare, då är deras argument förstås felaktiga. De måste komma ihåg att över två miljoner brittiska medborgare arbetar i andra EU-länder, medan endast en miljon icke-brittiska EU-medborgare arbetar i Storbritannien.

Brittiska arbetstagare till brittiska arbeten är en slogan som måste betyda att brittiska arbetstagare kan konkurrera på ett välordnat sätt, utan att drabbas av diskriminering. Det får inte innebära att saker och ting endast förbehålls det berörda landets medborgare, varken i Storbritannien eller i något annat EU-land.

Marco Pannella (ALDE). - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Det gläder mig att kunna säga att vi i övermorgon kommer att välkomna presidenten för den palestinska myndigheten vid ett formellt sammanträde här i Europaparlamentet. Men presidenten för den palestinska myndigheten kommer till ett parlament för det hemlänernas Europa som håller på att förstöra det europeiska hemlandet, där Medelhavsområdet bara duger till grav för de fattiga och för dem som har dömts till svält och utrotning.

Det är dags för nationalistiska protester, och alla här från alla sidor borde delta. Vi företräder det gissel som är hemlänernas Europa och som håller på att förstöra det europeiska hemlandet, och det är vår skyldighet att framföra detta till Bryssel. I övermorgon kommer en palestinier att tala. Att 80 procent av Israels medborgare är för EU, till skillnad från regeringen i Jerusalem, som Adenauer-stiftelsen har visat, visar också att inte ens folket i Palestina, Libanon, södra Medelhavsområdet och Tunisien har rätt att göra revolution ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Iosif Matula (PPE-DE). - (RO) Med tanke på det nuvarande klimatet i Europa måste vi börja prioritera frågan om att garantera energisäkerhet. Diversifiering av transitvägar för energi kan garanteras genom att man

länkar samman Europas gasnät inbördes. Detta främjar också solidaritet mellan medlemsstaterna, en av de grundläggande principerna för Europeiska unionen. Utöver det ekonomiska stöd som Rumänien och Ungern själva bidragit med, föreslog kommissionen förra veckan att man skulle anslå 30 miljoner euro för att slutföra projektet att bygga en gasledning mellan Arad och Szeged, som har saknat finansiering i mer än fem år.

Projektet är av avgörande betydelse. Gasledningen kommer inte bara att knyta samman Rumänien och Ungern, utan också utgöra en länk till EU:s gasnät. När gasledningen är färdig kommer Rumänien att både kunna exportera och importera gas på den europeiska marknaden, inte bara under normala omständigheter utan också när det uppstår energikriser i EU. Med tanke på detta ber jag om ert stöd så att kommissionens förslag kan genomföras så fort som möjligt.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Fru talman! Köttskandalen på Irland har fått efterdyningar i hela Europa, bland annat i Österrike, där en bisarr följd av skandalen var att irländskt kött såldes som tyrolskt bacon. Enligt min åsikt är den enda lösningen på detta EU-omfattande problem en obligatorisk ursprungsdeklaration på färskt kött och köttprodukter. Denna skulle innehålla följande information: ursprungsort, tidslängden för djurets resa till slakteriet och från denna tidpunkt till försäljningen av köttet, samt om köttet kommer från ett land utanför EU och i så fall vilket ursprungsland det är. Dessutom är det hög tid att EU lät inspektörer granska detta. För att detta ska kunna göras uppmanar jag rådet, kommissionen och er, mina damer och herrar, att vidta åtgärder för att garantera att europeiska konsumenter inte längre kan vilseledas på detta vis.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Vi har både sett och hört nyhetsrapporter om att det långvariga inbördeskriget i Sri Lanka är på väg att ta slut. Men det var militär övermakt och inte politiska insatser eller andra permanenta lösningar som ledde till att de tamilska tigrarna drevs ut från sitt sista starka fäste. Denna militära lösning är fylld av problem. Vi ser vinnare och förlorare, och förlorarna är de tiotusentals civila som drar sig tillbaka eller flyr av rädsla för regeringsstyrkorna.

Erfarenheterna från västra Balkan visar oss att militära segrar och abrupta slut på militära konflikter ofta leder till att vinnarna dödar förlorarna eller de som anses vara sympatisörer. Segrar kan leda till enstaka, okontrollerade vedergällningsaktioner, men ofta också organiserat dödande vilket förövarna ofta försöker dölja.

Jag försöker inte anklaga någon i förväg. Jag vill bara påpeka att Europeiska unionen måste vidta omedelbara åtgärder för att garantera en internationell närvaro och övervakning under denna mest kritiska period efter konflikten, en period där civilbefolkningen som flyr av rädsla utsätts för fara.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Många har nog hört talas om dioxinlarmet på Irland nyligen. Även uppfödare av nötkreatur i Nordirland drabbades av problemet, eftersom de importerat den foderblandning som gett problem med djuren. Nordirlands myndighet har nu erbjudit jordbrukarna en ersättning på 25 procent, vilket kommer att ruinera dem. Myndigheten har problem med att få fram sin del av medlen och kommer därför inte att kunna få del av de 37,5 procent som EU tillhandahåller. Såvitt jag förstår har Irlands regering gjort klart att den inte tar på sig något ansvar, trots att den godkännt foderfabriken och har kontrollansvar för den. Det finns också en stor mängd smittat griskött på en anläggning. Det här är ett ytterst allvarligt och farligt problem som måste lösas snarast möjligt.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Europeiska unionen är just nu mitt uppe i förberedelserna för att förhandla fram ett uppföljningsavtal till Kyotoprotokollet i syfte att fortsätta minska klimatförändringens konsekvenser. Medlemsstaterna måste gradvis minska sina koldioxidutsläpp. EU-företagen måste omedelbart investera i moderniseringar av sina produktionsanläggningar i energikrävande industrier för att kunna upprätthålla den nuvarande produktionsnivån, rädda arbetstillfällena och skydda miljön.

Jag vill gärna uppmärksamma er på att EU-företagen inte beviljas de krediter som de så väl behöver för att kunna modernisera på grund av den rådande ekonomiska krisen. Det handlar inte om att EU:s företag måste producera mindre, utan helt enkelt på ett intelligentare och mer miljövänligt sätt. Jag uppmanar Europeiska kommissionen, Europeiska investeringsbanken och medlemsstaterna att prioritera EU:s hållbara ekonomiska utveckling och med hjälp av de europeiska ekonomiska återhämtningsplanerna se till att de nödvändiga förutsättningarna finns för att EU:s företag ska kunna modernisera och fortsätta vara konkurrenskraftiga på en allt tuffare marknad.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (HU) Tack så mycket, fru talman. Europeiska unionen står inför utmaningar som att garantera stabilitet och säkerhet, förbättra välbefindandet för medborgarna och bygga en gemensam europeisk framtid. De historiska, nationella och etniska minoriteterna är av bestående värde för ett mångskiftande Europa. Respekten för dessa minoriteters rättigheter kan ännu inte garanteras på ett

tillfredsställande sätt. Att dokument som ramkonventionen för skydd av nationella minoriteter samt europeiska stadgan om regionala språk och minoritetsspråk finns inget förtroende. Men det är tydligt att ytterligare insatser krävs tills alla medlemsstater i EU har ratificerat dessa dokument. Parlamentet bör ha som målsättning att inrätta en bindande ram för att garantera skyddet av nationella minoritetsgrupper, erkänna olika former av autonomi och självbestämmande och utifrån subsidiaritetsprincipen lösa minoritetsgruppernas situation på ett betryggande sätt. Tack så mycket.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Fru talman! Jag vill uttrycka mitt fulla stöd för de medborgare och familjer som har drabbats av stormen Klaus, som slog till mot södra Europa och i synnerhet mot sydvästra Frankrike för lite över en vecka sedan.

Stormen har fått tragiska konsekvenser. Elva personer omkom, mer än en och en halv miljon hem blev utan elektricitet och att 300 000 hektar skog har förstörts, vilket är 40 procent av skogarna i Landesregionen. Cirka 30 till 40 miljoner m³ skog har fällt.

Sedan 2002 har Europeiska unionen haft en solidaritetsfond för ekonomisk hjälp i nödsituationer som ska delas ut till regioner i Europa som drabbas av sådana naturkatastrofer. Ministerrådet måste – och här upprepar jag Anne Laperrouzes slutsatser – frigöra medel ur denna solidaritetsfond, och jag hoppas att parlamentet ser till att så sker mycket snart.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru talman! Vi firar snart att det är 20 år sedan rundabordsamtalen startade i Polen. Det var då de styrande och oppositionen samlades för att förhandla och tillsammans reflektera över hur problemen i Polen skulle lösas. Det handlade om både ekonomiska och sociala problem, men också om de viktigaste problemen i vårt politiska system.

Oppositionen företrädde främst av Solidaritet, som grundades 1980 av Lech Wałęsa, och organisationens rådgivare. Från regeringens sida var förhandlarna auktoriteter från det sönderfallande socialistiska ekonomiska systemet, de som skapade tillståndet med krigslagar i Polen.

Som ett resultat av rundabordsamtalen och överenskommelserna hölls val i juni 1989 som resulterade i att den första regeringen styrd av en icke-kommunist tillträdde: Tadeusz Mazowiecki. Det var denna regering som visade oss att den rätta riktningen för Polen inte bara var frihet och demokrati utan också integration med Europeiska unionen. De förändringar som skedde i mitt land ledde då till att många av länderna i Central- och Östeuropa inledde sin marsch mot frihet, demokrati och integration med EU.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

14. Utvärdering av konsekvenserna av den kompromiss som uppnåddes inom ramen för Dohaförhandlingarna om marknadstillträde för icke-jordbruksprodukter och om tjänster i slutet av juli 2008 (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är kommissionens uttalande om utvärdering av konsekvenserna av den kompromiss som uppnåddes inom ramen för Dohaförhandlingarna om marknadstillträde för icke-jordbruksprodukter och om tjänster i slutet av juli 2008.

Catherine Ashton, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Vi står inför vår generations största ekonomiska utmaning, där såväl industriländer som utvecklingsländer måste fatta svåra och oerhört viktiga beslut.

Vi behöver en positiv effekt av globaliseringen för att kunna hantera dess negativa följder. Jag är fullt och fast övertygad om att var vi än börjar se på vilka åtgärder vi måste vidta så kommer vi att komma fram till slutsatsen att det är avgörande för oss att Dohaförhandlingarna om multilateral handel slutförs.

Jag behöver nog inte påminna ledamöterna om vad historien lärt oss om protektionism, om betydelsen av att hålla våra marknader öppna och om möjligheten för våra företag att kunna bedriva handel över hela världen. Jag behöver säkert inte tala om för ledamöterna att om länderna slutade att tillämpa sina tariffer så som de gör i dag och i stället tillämpar dem så som de har rätt till enligt Världshandelsorganisationens bestämmelser så skulle kostnaden för handeln uppgå till en siffra i storleksordningen 260 miljarder euro. Jag är säker på att jag heller inte behöver påminna ledamöterna om att utvecklingsländerna är djupt oroad över vad som ska hända i framtiden med en del av det bistånd som de hittills har fått.

Läget just nu är alltså att vi känner till värdet av en överenskommelse som nu är till 80 procent färdig och att man i juli 2008 hade utfört 80 procent av det arbete som måste klaras av. Denna överenskommelse representerar följande värden: utvecklingsländerna skulle tjäna cirka 12–14 miljarder euro per år, nytt tillträde till framväxande marknader skulle ges i tillväxtländer som Kina, EU skulle få nya exportmöjligheter inom nya områden, till exempel kemikalier och textilier, och tjänstesektorn representerar en handelspotential på 14 miljarder euro. Ett annat faktum just nu är att enbart de icke-tariffära hindren – icke-skatterelaterade hinder – i Kina under 2007 kostade EU:s företag 20 miljarder euro. Dessa förhandlingar är oerhört viktiga.

Jag har precis kommit tillbaka från Davos, där handelsministrarna i sina diskussioner underströk behovet av att återvända till förhandlingsbordet. De tekniska diskussionerna fortsätter givetvis i Genève.

Vi väntar alla på att den nya amerikanska administrationen ska se över sin handelspolitik, vilket den för närvarande planerar, och att den ska nå samma slutsats som vi har gjort. Vi ser fram emot G20-mötet den 2 april 2009 och den möjlighet mötet innebär för världens ledare att försöka lösa den finansiella och ekonomiska krisen och få möjlighet att återigen diskutera behovet av att slutföra förhandlingarna. Sedan har vi det indiska valet i april eller maj, då en sittande eller en ny regering kan återkomma till denna fråga.

Bland de frågor som återstår att förhandla om har vi den särskilda stödmekanismen, som i slutändan var den fråga som satte stopp för fortsatta samtal mellan Indien och Förenta staterna. Nya förslag övervägs nu. Ett beslut måste fortfarande fattas om bomull, men också där har förslag lagts fram. För Förenta staterna finns det stora problem som rör vissa sektorer.

Utan tvivel återstår fortfarande mycket att göra, men jag tror fullt och fast att samtliga frågor kan lösas med politisk vilja. Något annat är inte möjligt. För oss är och förblir tjänsterelaterade frågor mycket viktiga.

Sammanfattningsvis är behovet av att slutföra förhandlingarna mycket konkret och tydligt i detta läge. Jag ser fram emot att på era och kommissionens vägnar fortsätta mina insatser för att se till att vi kan göra detta.

Georgios Papastamkos, för PPE-DE-gruppen. – (EL) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Handeln med industrivaror och tjänster är av betydande strategisk vikt för EU:s ekonomi. Europeiska unionen är som vi alla vet den största exportören i världen och huvudkällan för direkta utländska investeringar. EU har en av de mest öppna marknaderna, medan våra eminenta partner fortsätter tillämpa kraftiga handelshinder. Vi strävar efter att kraftigt minska de tariffer som tillämpas och att ta itu med obefogade, icke-tariffära handelshinder. Förutom industriellt avancerade tredjeländer finns det också framväxande ekonomier som behöver göra eftergifter i proportion till sin utvecklingsgrad och sin sektoriella konkurrenskraft. Fru kommissionsledamot, problemet handlar inte bara om att ta bort handelshinder: skillnader i regelverken ger upphov till extra exportkostnader och försämrad konkurrens för EU-produkter jämfört med importen från länder med flexibla standarder, och i många fall uppstår frågetecken när det gäller säkerheten och skyddet av EU:s konsumenter. På grund av att man inte har lyckats komma överens under en så lång tid har den ekonomiska osäkerheten förvärrats, vilket i sin tur skadar trovärdigheten hos det multilaterala handelssystemet. Bilateral och interregionala avtal kan enbart vara av kompletterande karaktär. Dessutom kan den ekonomiska krisen leda till att ensidiga, restriktiva eller snedvridna handelshinder skapas. Det finns redan exempel på detta, för tillfället i begränsad omfattning, vilket rapporten från WTO:s generaldirektör Pascal Lamy vittnar om. Den skyddsklausul för amerikanska produkter som antogs av representanthuset är ett steg i samma oroande riktning. Att gå tillbaka till ensidiga strategier är ingen lösning enligt min åsikt. I dag är det viktigare än någonsin att ta itu med utmaningarna tillsammans, med mer positiv integration och genom att skapa och förstärka internationella regelverk med systematisk tillnärmning. Vi behöver en ny internationell ekonomisk arkitektur. Vi behöver en mer öppen och balanserad global handelsstyrning och på denna punkt väntar vi på ett integrerat förslag om "en globalisering med ett europeiskt ansikte", där man tar hänsyn till de förändringar som redan har gjorts och till kopplingen mellan den kommersiella och ekonomiska dimensionen för ett öppet och effektivt EU i världen under dessa kristider.

Glyn Ford, för PSE-gruppen. – (EN) Fru talman! Vi i Europeiska socialdemokratiska partiet vill att Doharundan ska få ett framgångsrikt resultat. Trots detta har den politiska klockans tickande skapat en situation där man kan säga att framstegen låter vänta på sig. Kommissionsledamot Catherine Ashton påpekade att Förenta staterna har en ny och i mina ögon mycket välkommen administration under ledning av president Barack Obama, men vi väntar på en översyn av handelspolitiken, vilket kan komma att ta tid.

I april eller maj hålls val i Indien. Den enda plats som Catherine Ashton underlät att nämna var EU självt, där valet till Europaparlamentet ska hållas i juni. Därefter blir det en ny kommission, där jag hoppas att Catherine Ashton kommer att fortsätta som kommissionsledamot med ansvar för handelsfrågor. Det innebär dock inte att det inte finns saker att ta itu med under tiden. EU måste fortsätta att understryka sitt engagemang för

utveckling och frihandel, samtidigt som man stoppar exploateringen och tillgodoser behovet av hållbar utveckling.

Jag håller med Georgios Papastamkos om att frihandel på denna grund kan vara fördelaktig för alla aktörer. Den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen är ett skäl att gå framåt, inte att backa.

Kommissionsledamot Catherine Ashton och kommissionen kan försöka att bereda vägen för en kompromiss mellan Förenta staterna och Indien. Jag anser att det var båda parternas envishet som satte stopp för ett framgångsrikt slutförande av de förhandlingarna förra gången. Måhända är 80 procent av frågorna lösta, men vi behöver de resterande 20 procenten. Vi har en ny administration i Förenta staterna. Resultatet av det indiska valet kan ge oss ännu en ny administration.

Under tiden har vi inget annat val än att fortsätta med de bilaterala avtalen. Jag välkomnar de framsteg som gjordes vid förra veckans förhandlingar om ett frihandelsavtal med Sydkorea, där vi såvitt jag förstår är nära att nå en överenskommelse som också den skulle gynna båda sidor.

Jag är föredragande för frihandelsavtalet med Asean och jag måste säga att förhandlingsgrunden skapar en institutionell vägspärr. Vi måste överväga möjligheten att nå en koalition med de Aseanländer som vill och kan ingå ett avtal. När det gäller Indien anser jag att det för närvarande saknas en vilja hos regeringen att nå resultat. Efter valet måste administrationen i Delhi, vare sig den är ny eller gammal, agera. Annars måste vi i EU gå vidare till länder som inte bara är beredda att diskutera, utan som även vill nå en lösning.

Slutligen välkomnar jag nästa talare Marco Pannella, som är ALDE-gruppens nya talesman i handelsfrågor. Kanske ett besök i utskottet för internationell handel kunde vara lämpligt. Vi skulle välkomna honom.

Marco Pannella, för ALDE-gruppen. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag anser att vi i viss utsträckning kan påbörja – med tanke på att dessa villkor har cirkulerat i stor utsträckning under de senaste dagarna – vad vi måste göra, fru kommissionsledamot, med en konstig jämförelse mellan mannen från Doha, eller f.d. Doha – som vi hoppades – och mannen från Davos. Jag anser självfallet inte att det är en lämplig distinktion, men den är intressant.

Som ni nämnde är vi nu beroende av händelser utanför EU: händelser i USA, händelser i Indien. Glyn Ford påminde oss precis om viktiga områden som sammanslutningen av sydostasiatiska stater (Asean) och Sydkorea. Det verkliga problemet är dock i vilken utsträckning vi, kommissionen och Europeiska unionen, är kapabla att stå emot detta utbrott av nationalism som nämndes för en stund sedan och av allenarådande uppfattningar och nya protektionistiska illusioner som har en benägenhet att göra ert arbete men också arbetet i EU mycket svårt.

Jag anser att det i denna valkampanj kommer det att vara mycket viktigt att få veta hur pass beredda den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet, Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokraterna och gruppen Alliansen för liberaler och demokrater för Europa är att, tillsammans med andra medverkande, hitta ett sätt att utveckla vårt förslag, det förslag som ni, fru kommissionsledamot, blev talesman för, och i vilken utsträckning vi klarar av att göra det till ett förslag för EU och inte bara till ett förslag där vi här i centrala Bryssel ställs mot en rad huvudstäder som var och en går sina egna vägar, vilket tyvärr inträffade flera gånger under 1900-talet.

Jacky Hénin, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Fru talman, det är ingen idé att förneka det: under juliförhandlingarna gick Bushadministrationen och Europeiska unionen i sin egen fälla mot Indien och Kina. Dessutom hade de liberala ekonomerna fel som hycklande påstod att misslyckandet av Doha skulle ha blivit en katastrof för fattiga länder.

Tvärtom blev det en historisk möjlighet för länder med problem i en tid som präglades av kraftiga fluktuationer i råmaterialpriserna. Till och med experterna erkänner att de vinster som de fattigaste länderna hade hoppats på låg längt under de skatteförluster som orsakats av förlorade tullavgifter i dessa länder, avgifter som kunde ha uppgått till 60 miljarder US-dollar.

Under dessa förhandlingar visade kommissionen, intrasslad som den är i sina liberala lärosatser, en fullständig brist på ansvar mot folket i EU och gick så långt som att föreslå att skada, till och med offra, biltillverkningen på EU:s territorium för att lyckas nå en överenskommelse.

Vad beträffar Världshandelsorganisationen (WTO) och kommissionen finns det bara konsumenter och aldrig några välståndsskapare. Det är detta synsätt som är roten till den nuvarande krisen, för om man gör konkurrens

till A och O i allting leder det till ytterligare löneminskningar som i sin tur gör att arbetstagarna utarmas totalt och att allt socialt skydd metodiskt tillintetgörs.

Om Doharundan hade slutförts skulle det ha varit en katastrof för alla nationer. Vad som är särskilt smärtsamt i det nuvarande sammanhanget är att, trots de avsevärda skador som har registrerats, vill man nu fortsätta i fel riktning oavsett vad det kostar. Det finns ett trängande behov att förnya Världshandelsorganisationen så att den blir demokratisk.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE) – (NL) Dohaförhandlingarna har pågått under mycket lång tid nu och det gläder mig att EU har gjort stora framsteg i att närma våra ståndpunkter. EU har lagt fram ett långsiktigt förslag om jordbruket, men tyvärr har våra ansträngningar inte fått något gensvar i andra länder. Det är ytterligare en anledning till varför det är så viktigt att se paketet som en helhet, vilket innebär att inkludera tjänster och andra produkter än jordbruksprodukter.

Ni kan vara säkra på mitt fulla stöd i ert arbete med att nå en snabb överenskommelse. Som européer måste vi akta oss för protektionistiska metoder som dyker upp i ökad omfattning, framför allt p.g.a. den svaga världsekonomin, men också under parollen att skydda livsmedelssäkerheten. Som européer måste vi gång på gång visa vår orubbliga förpliktelse till ömsesidighetsprincipen. Om vi är öppna ska de också vara öppna.

Vad bör vi förvänta oss av den nye amerikanske presidenten i detta sammanhang och det åtgärds paket som han just har presenterat? Vad kan vi förvänta oss av Kina? Det är faktiskt i första hand här som vi vill att ni ska agera eftersom det i ekonomiska och finansiella kristider med massuppsägningar och krympande ekonomier är just ett öppnande av marknaden som har potential att hjälpa fram våra intressen.

Våra frågor har samtliga haft för avsikt att få fram vilka fördelar våra medborgare kan förvänta sig och vad vi kan erbjuda i ett sådant åtgärds paket. Jag har full förståelse för att ni inte kan besvara dessa frågor på den korta tid som står till förfogande här, men jag vill uppmana er att under de kommande veckorna och månaderna vara öppna i kommunikationen med våra medborgare om de aktuella frågorna och vad de betyder för dem. Detta är särskilt viktigt eftersom det snart är val till Europaparlamentet och jag hoppas vi kan räkna med att ni ser till att denna fråga står högt på dagordningen.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Under denna mycket allvarliga finansiella och ekonomiska kris är det av högsta vikt att gå vidare och slutföra Dohaförhandlingarna.

I kristider finns det alltid en tendens att ge efter för protektionistiska frestelser. Protektionism är faktiskt en slags neuros som tenderar att drabba samhällen och stater i tider då de står inför allvarliga kriser, som den som vi går igenom just nu. Vi måste därför på tydligt sätt kämpa mot den möjliga uppkomsten av denna protektionistiska frestelse, eftersom vi av erfarenhet vet vart den leder oss. Den leder oss in i en allmän utarmning av världssamfundet och bidrar på intet sätt till att lösa de allvarliga problem som vi står inför. En sak är protektionismen som absolut måste kritiseras och motverkas, och en helt annan sak är kunna garantera skyddet av legitima intressen i de olika områden av världen som vi är inelade i. Här har Europeiska unionen också en skyldighet att upprätthålla EU-medborgarnas intressen, inte bara konsumenternas intressen utan också producenternas.

Det är därför som det är så viktigt att fortsätta med de multilaterala Dohaförhandlingarna. Samtidigt som vi vet att protektionism faktiskt är ett misstag vet vi också att okontrollerad avreglering av den internationella handeln oundvikligen leder till mycket allvarliga ekonomiska och sociala katastrofer. Det enda sättet att undvika en sådan okontrollerad avreglering är att försöka upprätta ett avtal i rätt forum, dvs. Världshandelsorganisationen, ett multilateralt avtal där vi fastställer regler för att skydda alla berörda parter legitima intressen. Europeiska kommissionens och Europeiska unionens roll är även här att återupprätta EU-medborgarnas förtroende.

Vi har också en förtroendekris i EU i dag när det gäller försvarskapaciteten och politisk reglering av dem som representerar detta, vare sig det är medlemsstaterna, Europeiska kommissionen och Europeiska unionen som helhet. Därför är utmaningen som vi står inför just att bidra till att få slut på representations- och förtroendekrisen genom att se till att vi slår in på rätt väg. Rätt väg i detta fall är att garantera ett multilateralt avtal som skyddar alla våra legitima intressen.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Fru talman! Ett strategiskt val för Europeiska unionen och de borgerliga regeringarna mitt i den djupa kapitalistkrisen – en kris i ackumulerat kapital och överproduktion som även drabbar EU:s medlemsstater – är att använda Världshandelsorganisationen som en viktig stöttepelare med den aktiva rollen att införa full avreglering av handel och affärer, privatiseringar och övertaganden och skapa

européiska monopol på nya marknader. Målet med förhandlingarna i Doharundan är att samordna ett angrepp på bred front med kapital så att de multinationella företagen kan plundra råmaterial från tredjeländer och öka utnyttjandet av arbetstagare i den kapitalistiska världen. Den människofientliga gemensamma jordbrukspolitiken handlar om att främja EU:s mål att liberalisera marknaden för varor och tjänster som inte är jordbruksprodukter för att trygga arbetstillfällen i den imperialistiska pyramiden. Vi är naturligtvis intresserade av internationell handel och dess utveckling på grundval av ömsesidiga fördelar. Under kapitalistiska förhållanden är det dock omöjligt att skapa en global handel som är rättvis och grundas på ömsesidiga fördelar. Därför måste arbetstagarnas kamp mot imperialism och monopol omedelbart intensifieras för att åstadkomma en radikal förändring både på internationell nivå och i varje enskilt land.

Nils Lundgren, för IND/DEM-gruppen. – Fru talman! Doharundan bröt samman i fjol. Detta är djupt allvarligt. Framstegen mot global frihandel under de senaste årtiondena har lyft ett ofattbart antal människor ur fattigdom, i en omfattning som faktiskt har förändrat världen. Men nu är världsekonomin i en mycket djup kris. Det beror inte på frihandeln och den formen av globalisering. Det beror på en global finanskris. Därmed liknar läget det som vi hade i slutet av nittonhundratjugotalet.

En global depression blir följden av en sådan finanskris. Den gången förde den Hitler till makten. Den ledde till andra världskrigets fasor, och den ledde till femtio år av kommunistiskt slaveri i halva Europa och halva Asien. Det är viktiga saker vi talar om nu. Det viktigaste skälet till att det blev en global depression den gången var ett återfall av protektionism. Land efter land införde tullar, kvantitativa restriktioner, köp inhemskt-regler och konkurrerande devalveringar.

Risken är faktiskt stor att detta nu upprepas. Det finns många oroande tecken. President Obama har faktiskt vunnit valet på en protektionistisk plattform. Vi har de första tecknen. Nu kommer här ett stort paket och där finns det i alla fall med en "Buy American"-klausul när det gäller stål till byggbranschen. Detta kan vara en början.

Om den porten har öppnats kommer andra länder att känna att de kan göra någonting liknande med tanke på hur illa det ser ut. De länder som nu drabbas mycket hårt runtom i världen och i EU frestas att lova sina löntagare och sina företag skydd mot utländsk konkurrens. Tendenserna syns tydligt. Om den processen kommer i gång kan den inte stoppas. Då väntar faktiskt en katastrof.

EU är världens största handelspolitiska enhet och har därför ett mycket stort ansvar. På handelspolitikens område talar EU med en röst, och det är bra det för en gångs skull, men vad kommer nu den rösten faktiskt att säga? Det finns skäl till pessimism.

Nyckeln till framgång ligger på jordbruksområdet. Men Frankrikes och Tysklands operationer för att EU ska köpa in mjölkpulver och smör och börja subventionera exporten av mejeriprodukter bådär inte gott. Det är småskuren intressepolitik i stället för statsmannaskap.

Rådet och parlamentet bör därför omedelbart göra klara uttalanden om att EU kommer att försvara frihandeln i världen och öppna för framsteg på handeln i jordbrukspolitiken. Ingenting kan vara viktigare. Tack för ordet!

Christofer Fjellner (PPE-DE). - Jag skulle vilja börja med att instämma med föregående talare om att Doharundan är fruktansvärt viktig, men jag skulle vilja lägga till att den nog aldrig har varit viktigare än vad den är just nu. Just i den här finansiella krisen tror jag att vi har ett större behov än någonsin av att visa att det globala handelssystemet faktiskt fungerar.

Att lägga Doharundan bakom sig och konstatera att vi inte klarar av globala uppgörelser på handelsområdet tror jag vore en katastrof som skulle kunna undergräva hela det globala handelssystemet. Ett misslyckande med Doharundan kommer nog aldrig vara dyrare än vad det är just nu.

Skälet till att Doharundan är viktigare nu än någonsin beror just på den finansiella krisen. Den största risken, som jag ser det, med den här finansiella krisen är inte avsaknaden av kapital till lånemarknaden. Den största risken är att den utlöser, att den sätter i gång protektionistiska trender. Det är någonting som vi har sett i historien. Det hände under trettiotalet, vilket ledde till en bokstavlig katastrof för världsekonomin, och det hände även på sjuttiotalet.

Redan nu tycker jag att vi kan se tendenser till att världen tror sig kunna lösa de här grundläggande problemen med mer protektionism trots att protektionism riskerar att sprida och skapa mer kris i världsekonomin. Detta sker framför allt på området för finansiella tjänster, tjänster och tjänstehandeln. På finansiella tjänsteområdet ser vi protektionismen öka i väldigt snabb takt.

Åter till Doharundan så som den ser ut i dag. Den kritik som jag har haft under hela den period vi har förhandlat om Doharundan är nog framför allt att den har kommit att handla om jordbruk, jordbruk och åter jordbruk. Jag tycker att det är en väldigt smal agenda, och jag tycker egentligen att världshandeln förtjänar ett väldigt mycket bredare grepp, inte minst på grund av att jordbruket är en förhållandevis liten del av världshandeln, om man till exempel jämför med industrivaror och tjänster tillsammans. Det tror jag också står för en förhållandevis liten del av tillväxtpotentialen, kanske framför allt här i Europa. Nya marknadstillträden och nytt marknadsöppnande globalt sett av framför allt tjänstehandeln, men även för industrivaror, tror jag är viktigast för att få i gång hjulen och få i gång den globala tillväxten igen.

Därför skulle jag vilja fråga kommissionen: Vad har kommissionen för avsikt och vad har kommissionen för initiativ på gång för att kunna bredda Doharundan ytterligare så att vi lossnar från den här tråkiga situationen där alla sitter och skyller på alla över jordbrukshandel, jordbrukshandel och bara jordbrukshandel, när vi vet att det som behövs för världsekonomin är en väldigt mycket bredare förhandlingsagenda som också inkluderar tjänstehandel och industrihandel. Tack så mycket!

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag vill välkomna kommissionsledamoten. Hennes företrädare, Peter Mandelson, var välkänd på Irland, av skäl som jag är säker på att hon är väl förtrogen med.

Doharundan diskuteras inte tillräckligt av folket i EU. Det diskuteras på platser som denna, men när jag träffar människor som exempelvis har förlorat arbetet så säger de inte "vi måste slutföra Doha". Jag menar därför att det inte finns något samband mellan Doha och den ekonomiska utvecklingen, trots alla teorier som framförts här.

När det gäller finansmarknadernas globalisering skulle jag kunna hävda att det här är ett fall där globaliseringen har svikit oss, även om det kanske hade varit mer rättvist att säga att är regleringen av finansmarknaderna, eller bristen på sådan, som har svikit oss. Jag noterade med intresse kommissionsledamot Charlie McCreevys uttalande nyligen om att vissa av problemen inom detta område har orsakats av att medlemsstaternas tillsynsmyndigheter bygger upp imperier. Detta hör kanske till en annan debatt men det visar att globaliseringen, trots att vi höjer den till skyarna, inte har visat sig vara gynnsam för finanssektorn.

Angående jordbruket, som några av talarna före mig tog upp, har jag förstått att det inte var den frågan som satte käppar i hjulet för Dohaförhandlingarna. Det är dock en mycket allvarlig fråga, som jag hyser stor oro för. Kanske är det för att jag är äldre än den föregående talaren, som tillhör min politiska grupp, som jag anser att jordbruket är tämligen viktigt. Jordbruket producerar nämligen livsmedel och har därför större betydelse än vad han gjorde gällande. Jag menar att vi bör komma ihåg det. Vi har röstat här i kammaren om ett betänkande om global livsmedelstrygghet, som jag har utarbetat. Vi är oroade över denna fråga, med rätta, och vi bör diskutera den under Dohaförhandlingarna.

En annan fråga är hur EU-producenterna – jordbrukarna – ska kunna bli konkurrenskraftiga när vi har andra och högre djurskydds- och miljönormer i EU. Den här frågan tas inte upp inom WTO och vi kommer inte att få med oss våra medborgare på den här resan utan en ändring i det avseendet. Uppriktigt sagt anser jag att vi nu har ett större behov än någonsin av en direkt diskussion om de här frågorna här i parlamentet, och i Genève.

Jag vill be er att ni i ert slutanförande tar upp några av dessa mycket reella frågor, så att människor märker att de diskuteras. Jag uppfattar inte att Dohaförhandlingarna utvecklas i den takt som ni påstår. Kanske har jag fel.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! När det gäller Doharundan skulle jag gärna vilja veta hur generaldirektoratet för handel tänker säkra det tullkvotssystem som underbygger konkurrenskraften i EU:s fermenteringsindustri. Tullkvoten har en mycket viktig funktion eftersom fermenteringsindustrin måste fortsätta vara internationellt konkurrenskraftig.

För det andra, hur ställer ni er till den stålklausul som amerikanska kongressen nyligen antog, som kommer att innebära att användningen av stål från EU förbjuds i Förenta staterna?

1-080

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru talman! Doharundans målsättning var att hjälpa de fattigaste länderna att utvecklas och lyfta dem ur fattigdomen. Å ena sidan måste vi därför göra allt för att hjälpa dem, å andra sidan får vi inte glömma våra egna verksamheter eller jordbrukare.

Jag har därför en fråga: hur kan vi skydda våra små och medelstora företag från konkurs och hur kan vi skydda våra små jordbruk mot konkurrensen från Kina, Indien eller Brasilien? Vi måste högt och tydligt säga att för att kunna importera någon slags produkt till EU måste specifika standarder uppfyllas, oavsett om det handlar om skor eller kött. Först då kommer vi att kunna tala om likvärdig konkurrens.

Det kommer att bli mycket svårt att avsluta förhandlingarna under de kommande månaderna eftersom de ledare som verkligen räknas i förhandlingarna saknar politisk vilja. Det finns en risk att den nuvarande ekonomiska krisen i världen bidrar till ökad protektionism.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru talman! Doharundans målsättning var att hjälpa de fattigaste länderna att utvecklas och lyfta dem ur fattigdomen. Å ena sidan måste vi därför göra allt för att hjälpa dem, å andra sidan får vi inte glömma våra egna verksamheter eller jordbrukare.

Jag har därför en fråga: hur kan vi skydda våra små och medelstora företag från konkurs och hur kan vi skydda våra små jordbruk mot konkurrensen från Kina, Indien eller Brasilien? Vi måste högt och tydligt säga att för att kunna importera någon slags produkt till EU måste specifika standarder uppfyllas, oavsett om det handlar om skor eller kött. Först då kommer vi att kunna tala om likvärdig konkurrens.

Det kommer att bli mycket svårt att avsluta förhandlingarna under de kommande månaderna eftersom de ledare som verkligen räknas i förhandlingarna saknar politisk vilja. Det finns en risk att den nuvarande ekonomiska krisen i världen bidrar till ökad protektionism.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) När jag lyssnade till den senaste debatten i Doha i Qatar fick jag intrycket att utvecklingsländerna var missnöjda med oss i industriländerna. Kanske är det ett slags eko från den tidigare kolonialismen, eller också är de vana vid direktstöd och att erhålla ett slags välgörenhet. Jag anser att välmående länder kan hjälpa till genom bra handel, hög standard och utbildning. Inget är mer grundläggande än att göra lokala företag oberoende och bygga horisontella förbindelser mellan länder i Afrika, Asien och Latinamerika. Jag anser också att det är just genom att tillhandahålla tjänster som man kan lära ut god förvaltning, samarbete och hög standard. Därför är betoningen på att öppna marknaden för tjänster mycket viktig för båda sidor.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Tack för att ni ger mig en minut till, för jag har något viktigt att säga om jordbruket. Man ger intryck av att det bara är EU-jordbrukarna som har problem. Sanningen är dock att i Doharundan är de indiska förhandlarna oroliga för sina småjordbrukare och de ödesdigra följderna som en övergång till frihandel skulle få, inte bara för enskilda jordbrukare utan för den sociala stabiliteten i Indien. Jordbruket är därför en fråga som berör alla förhandlingsparter och vi måste vara ärliga om detta. Återigen, kanske ni kan ta upp detta i ert slutanförande, fru kommissionsledamot.

Catherine Ashton, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Jag ska försöka att kortfattat ta upp de problem som ledamöterna nämnt.

Herr Papastamkos, jag håller med er om de rättsliga och regleringsmässiga bördorna. Det är mycket viktigt att dessa hanteras på lämpligt sätt. Det är viktigt att komma till rätta med dem och jag håller också med om säkerhetsaspektens betydelse i samband med detta.

Flera ledamöter, bland andra Nils Lundgren och Paul Rübig, men också Georgios Papastamkos, nämnde den "köp amerikanskt"-klausul som för närvarande behandlas av kongressen. Ledamöterna kanske vet att grunden för den är 1979 års handelslag. Vi har redan en sådan klausul, men tack vare avtalet om offentlig upphandling har vi ömsesidiga förfaranden som gör att länder som undertecknat avtalet kan delta i sådana upphandlingar. Vår förhoppning är – och det har vi diskuterat med amerikanerna – att vi återgår till den förutvarande situationen. Jag har läst lagstiftningen och även jag är djupt oroad över den.

Jag reser till Förenta staterna i slutet av februari för att träffa landets nya handelsrepresentant, som vi hoppas har installerats då. Ledamöterna kan vara förvissade om att dessa ytterst viktiga frågor kommer att diskuteras.

Glyn Ford tog upp några frågor rörande bilaterala förbindelser. Det går framåt med Korea, och när det gäller Asean söker jag den flexibilitet som Glyn Ford och jag har diskuterat tidigare, för att försöka göra framsteg där. Jag håller dock med om att det inte finns något som kan ersätta värdet och betydelsen av multilaterala överenskommelser.

Angående det vi sa om Indien har premiärminister Manmohan Singh varit tydlig med att han är starkt engagerad. Jag håller med Mairead McGuinness om att jordbruksfrågan är mycket viktig för Indien, vilket jag också ska återkomma till. Jag var i London tillsammans med Kamal Nath förra veckan, där vi diskuterade

Doha. I egenskap av Indiens handelsminister sa han precis samma sak som Mairead McGuinness om småjordbrukens oerhörda betydelse. Jag håller helt med henne och instämmer i vad handelsministern sa.

Herr Pannella! Jag anser inte att vi är helt utlämnade åt sakernas tillstånd. Jag anser att vi i EU måste pressa på, använda vårt inflytande och vara helt tydliga med att vi instämmer i det ni sa om att det är avgörande att bekämpa protektionism. Det är en stor utmaning, och en av alla utmaningar som ryms däri är kommunikation – att se till att människor förstår.

Jacky Hénin har tyvärr inte stannat kvar för att höra mitt svar, men det handlar inte om att offra industrin för konsumenterna. Det handlar om industriell tillväxt och utveckling. Det handlar om att skydda arbetstagarnas sysselsättning, för vi vet hur viktigt det är med handel och export för att göra just detta. När det gäller de institutionella förändringarna av WTO skulle vi kunna ägna vår tid åt det, men jag vill hellre ägna mig åt att hitta praktiska sätt att ta oss igenom denna svåra ekonomiska period.

Corien Wortmann-Kool talade om tjänster. Jag håller med om att det är ett mycket viktigt område. Det är också mycket viktigt med insyn, det instämmer jag helt i.

Herr Assis! Att skydda våra intressen, inte protektionism, är helt rätt. Det finns en grundläggande skillnad som vi måste förstå och vi måste skydda arbetskraften i allt detta.

När det gäller jordbruk är det som jag nämnde ytterst viktigt att se till att vi kan utveckla våra industrier. Detta handlar om livsmedelsproduktion och är mycket viktigt i Dohaförhandlingarna. Min kollega Mariann Fischer Boel har arbetat mycket hårt för att se till att EU har en fast ståndpunkt i fråga om jordbruket. Detta är en väsentlig grund för allt arbete jag utför i våra bilaterala, regionala och multilaterala samtal för att se till att de bästa möjligheterna ges för att skydda hela vårt jordbruk i framtiden.

Beträffande fermenteringsindustrin, herr Rübig, har jag förstått att dessa frågor diskuteras just nu, men jag ska gärna återkomma till er med närmare besked.

När det gäller de små och medelstora företagen är slutligen det mycket viktigt att vi skyddar våra småföretag, herr Siekierski. Jag har ett nära samarbete med Günter Verheugen för att få till stånd ett effektivt samarbete mellan företag och handel och därmed se till att vi ger småföretagen möjlighet att tala om för oss var de har behov av öppna marknader, att vi hjälper dem att öppna dessa marknader och stöder dem i handeln.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

15. Produktion och sysselsättning inom textil- och beklädnadssektorn i vissa medlemsstater (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om en muntlig fråga till kommissionen om produktion och sysselsättning inom textil- och beklädnadssektorn i vissa medlemsstater.

Corien Wortmann-Kool, suppleant för frågeställaren. – (EN) Fru talman! Jag talar för utskottet för internationell handel och vill ta upp vad som står på spel här.

Detta handlar om produktion och sysselsättning inom textil- och beklädnadssektorn i vissa medlemsstater. EU och Kina har enats om ett gemensamt övervakningssystem för export av vissa kategorier av textil- och beklädnadsprodukter från Kina till EU:s medlemsstater. Detta system löper dock ut den 31 december 2008.

Under de senaste två åren har 350 000 arbetstillfällen försvunnit och antalet företag har minskat med 5 procent under samma period. Mot bakgrund av att allt fler företag lägger ned sin verksamhet eller flyttar produktionen, vilket leder till ökad arbetslöshet i flera regioner, skulle jag vilja ställa följande frågor på mitt utskotts vägnar:

Har kommissionen eller någon medlemsstat föreslagit eller begärt antingen en förlängning av den ömsesidiga övervakningsmekanismen bortom den 31 december 2008 eller någon annan åtgärd med liknande innebörd?

Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att skydda produktionen och sysselsättningen inom textil- och beklädnadssektorn?

Kommer kommissionen att fortsätta att övervaka marknaden i realtid, via importstatistik och tullkontroller, och hålla sektorn underrättad om den senaste utvecklingen?

I vilket skede befinner sig förslaget till förordning om angivelsen av "tillverkat i"? ("made in"-etiketter)?

Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit för att förverkliga de förslag som parlamentet antog i sin resolution av den 13 december 2007?

Catherine Ashton, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! I det rådande klimatet är det inte konstigt att man oroar sig över hur tillverkningsindustrin ska klara av konkurrensen. Textilier är givetvis mycket viktiga. Sysselsättningen har fortsatt att sjunka och produktionen har fallit på nytt, efter några relativt stabila år. Sektorn balanserar förstås på globaliseringens knivsegg. Små och medelstora företag har enorm betydelse här.

När samförståndsavtalet löpte ut 2005 hade vi ändå avtalet om det gemensamma övervakningssystemet, som Corien Wortmann-Kool gjorde oss uppmärksamma på. På så vis har vi fått tidig information om handelsflödena och har därmed bättre förutsättningar att reagera om det skulle ske en plötslig nedgång i vår industri. Detta är också ytterligare ett steg i övergången till öppna marknader, som utformas och utvecklas tillsammans med berörda ekonomiska aktörer och i samråd med medlemsstaterna och parlamentet, vilket jag är säker på att ledamöterna vet. Genom att främja en process med gradvis förändring har vi hjälpt sektorn att anpassa sig, och detta har arbetsmarknadens parter gett sitt stöd till. De begärde inte att samförståndsavtalets frivilliga tillväxtnivåer skulle förlängas när avtalet löpte ut 2008. De har heller inte begärt att övervakningssystemet ska fortsätta löpa 2009, även om jag är medveten om att vissa medlemsstater hade föredragit att vi hade beslutat så. Importen från Kina har ökat totalt sett, men inom rimliga gränser. Betydande ökningar inom vissa kategorier, till exempel klänningar, byxor och tröjor, har uppvägs av sjunkande textilimport från leverantörer i andra länder. Totalt sett har därför endast en mindre total ökning skett under 2008, som marknaderna har lyckats absorbera ganska väl.

De rätta politiska lösningarna är inte att stänga våra marknader eller övervaka importen. Vi måste se till att alla företag kan hantera de rådande förhållandena genom att förändras, anpassa sig, bedriva handel och vara innovativa. Det var just för att hjälpa sådana företag som den ekonomiska återhämtningsplanen antogs. Det motsvarar förstås en kraftig höjning på 1,5 procent av EU:s BNP, vilket bör hjälpa textil- och beklädnadssektorn. Sektorn brottades med problem redan före den nuvarande nedgången. Åtta av femton ansökningar till fonden för justering för globaliseringseffekter gäller stöd till textilarbetare.

Kommissionen är redo att stödja initiativ för att inrätta partnerskap inom textil- och beklädnadssektorn, som är utformade för att förutse omstruktureringar i syfte att skydda sysselsättningen. Generellt sett gynnas sektorn av att det sedan gammalt finns ramar för social dialog. Vi välkomnar parlamentets resolution om textilindustrins framtid. Vi gör framsteg när det gäller marknadstillträde, medel från pionjärmarknadsinitiativet liksom i varje frihandelsavtal, och stor vikt läggs vid miljönormer och sociala standarder. Valutanedskrivning är förstås en fråga som kvarstår på vår dagordning.

Georgios Papastamkos, för PPE-DE-gruppen. – (EL) Fru talman! Textil och kläder är globaliserade sektorer av ekonomin par excellence, och de kännetecknas av kontinuerlig förändring när det gäller produktionsplatser och konstanta omstruktureringar och anpassningar till nya situationer, exempelvis avregleringen av den internationella handeln. För många av Europeiska unionens medlemsstater, inklusive Grekland, är sektorn en viktig källa till export och sysselsättning. Det stora antal produktionsenheter som omlokaliseras och den konstanta minskningen av antalet anställda har emellertid antagit oroande proportioner. Utöver strukturproblemen har den akuta skillnaden mellan EU:s importtullar å ena sidan och de största konkurrenternas å andra sidan en negativ inverkan. Fru kommissionsledamot, vi talar om en sektor som kännetecknas av en mycket hög andel beslagttagande av piratprodukter vid EU:s gränser, en andel som hela tiden ökar. I detta fall anser jag att förslaget att inrätta ett europeiskt observatorium för piratprodukter är en bra idé, så att vi bättre kan samordna behöriga myndigheter, medlemsstater och kommissionens avdelningar, liksom villkoren för effektivt samarbete med den privata sektorn. Jag anser att vi behöver anta förordningar om märkningen "tillverkad i" ("made in"-etiketter), som kommer att bidra till att garantera villkor för rättvis konkurrens och konsumentskydd. Effektivare ursprungsregler är viktigt för att tillämpa tullkvoter inom ramen för allmänna preferenssystemet och regionala överenskommelser. Vi uppmanas att utforma en ny ram för samarbetsrelationerna mellan organen för industriell och regional politik, ingå åtaganden och effektivt stödja EU:s företag, särskilt de små och medelstora företagen, så att de kan upprätthålla och ytterligare förbättra sin konkurrensmässiga specialisering. Jag tänker på tillverkning av produkter med ett högt mervärde vad gäller kvalitet och design, innovation och användning av ny teknik.

Rovana Plumb, för PSE-gruppen. – (RO) Tack för era svar på de muntliga frågorna. Jag vill betona att textilsektorn, som ni vet, verkligen bidrar till BNP i alla medlemsstater, inklusive Rumänien. Vi är mycket

medvetna om att det är en sektor som skapar nya arbetstillfällen, särskilt för kvinnlig arbetskraft. Jag instämmer i och stöder de åtgärder ni föreslår eftersom vi vet hur viktig handeln är under den nuvarande ekonomiska krisen, och vi måste därför även inse hur viktigt det är att vi vidtar åtgärder för att skydda arbetstillfällena.

Med tanke på att det gemensamma övervakningssystemet för textilimport från Kina stoppades i slutet av förra året, vilket såvitt jag förstår var ett viktigt verktyg för att övervaka marknaden, vill jag föreslå kommissionen att den fäster större betydelse inte bara vid textilsektorn utan även andra sårbara industrisektorer som stål, kemikalier och maskiner. Jag vill också föreslå att kommissionen regelbundet ska lägga fram konsekvensanalyser, statistiska uppgifter eller andra faktorer och relevanta instrument för dessa sektorer. Jag vill gratulera er ännu en gång till de åtgärder ni har föreslagit för tillträde, frihandel, medel och miljön.

ORDFÖRANDESKAP: ROURE

Vice talman

Gianluca Susta, för ALDE-gruppen. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Det råder ingen tvekan om att vi står inför en mycket allvarlig industriell kris, och den europeiska textilindustrin kan inte undgå denna kris, som också är en produkt av finanskrisen.

Att konsumenterna senarelägger sina inköp påverkar europeiska exklusiva produkter, inbegripet från mitt land, Italien, inom en sektor där 350 000 arbetstillfällen och 5 procent av verksamheten har försvunnit, vilket ordföranden i utskottet för internationell handel påpekade.

Jag anser emellertid att även den här sektorn nu behöver regler snarare än finansiellt stöd och att det krävs verklig ömsesidighet, något som också redan har påpekats. Vi kan förstå att det med tanke på de nya länderna finns en benägenhet att verkligen öppna upp marknaden för att främja utvecklingen av dessa länder och därmed nya marknader. Det är däremot mycket mindre begripligt att det saknas ömsesidighet i form av lagstiftnings- och tullhinder när det gäller de mest utvecklade länderna: Förenta staterna, Kanada, Australien och Japan.

Vissa grundläggande frågor – där jag tror satsningen har funnits mer på papper än i praktiken – såsom frågan om ursprungsmärkning, behöver därför ännu en gång bli huvudfokus inom kommissionen och rådet. EU behöver nya regler men också ömsesidighet och ökade insatser för att bekämpa förfalskning och piratkopiering, vidta verkliga åtgärder när det gäller antidumpningsåtgärder och framför allt godkänna förordningen om ursprungsmärkning.

Fru kommissionsledamot, om vi deltar i en boxningsmatch med den ena handen bakkunden kan vi inte vinna. Jag vill också upprepa att det är ett problem som berör Förenta staterna tillsammans med oss, och inte bara Kina eller Indien. De har regler om spårbarhet som de tillämpar även på våra produkter, medan vi inte har några sådana regler. Det här är därför en grundläggande fråga där jag menar att kommissionens initiativ behöver trappas upp mycket mer än tidigare. Vi har sett att när kommissionen verkligen vill kan den till och med övertyga dem som tvistar, vilket var fallet när det gällde miljön.

Avslutningsvis anser jag att det finns vissa åtgärder som är kostnadskrävande och vissa som är det i mindre utsträckning, men de kostnadskrävande åtgärderna är en del av ett paket för att hantera den kris som är på väg att drabba oss. Åtgärderna innefattar Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, mer tillgängliga krediter för att främja investeringar och stärka kapitaliseringen av små och medelstora företag, ytterligare medel till forskning för teknikplattformen inom textilindustrin och mer stöd till export från små och medelstora företag. De minst kostsamma åtgärderna är framför allt regleringen av ursprungsmärkning, skyddet av immateriell egendom, antidumpning och kampen mot förfalskning. Om vi kan vidta alla dessa kostsamma och icke kostsamma åtgärder tror jag vi kommer att hjälpa fram EU-ekonomin utan att konkurrensreglerna ändras och utan att vi hamnar i nyprotektionism.

Pedro Guerreiro, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) I kölvattnet av andra initiativ föreslog vi för Europaparlamentets utskott för internationell handel att en muntlig fråga skulle ställas och debatteras i kammaren om produktion och sysselsättning inom textil- och beklädnadsbranschen i Europeiska unionens olika medlemsstater, eftersom vi anser att det är brådskande och nödvändigt.

Vi föreslog också att rådet skulle delta i debatten och att den skulle avslutas med en resolution från parlamentet. Förslaget fick emellertid inte stöd från andra parlamentsgrupper.

Över ett år har gått sedan debatten genomfördes här i parlamentet den 12 december 2007. Vi varnade då för att om åtgärder inte vidtogs för att försvara produktionen och sysselsättningen i textil- och beklädnadsbranschen skulle en stor del av denna strategiska sektor fortsätta att långsamt plågas och gå under. Sedan dess har, precis som tidigare, tusentals arbetstillfällen försvunnit och mängder av företag lagts ned: 350 000 arbetstillfällen och 5 procent av företagen har försvunnit bara under de senaste två åren.

Är detta vad kommissionen kallar att konkurrera genom omstrukturering, undrar vi. Sedan dess har, precis som tidigare, arbetstagare fortsatt att drabbas av arbetslöshet – alltför ofta utan betalning av den kompensation eller retroaktiva lön de har rätt till – samt intensifierad exploatering, större osäkerhet, sena löneutbetalningar och oreglerad arbetstid.

Vissa orsaker och människor är ansvariga för den här situationen, bland annat de som förespråkar avreglering av textil- och beklädnadsbranschen och omlokalisering av produktionen i syfte att maximera vinsten, och därmed utsätter en stor del av branschen för konkurrens baserad på dubbla standarder som fastställts ända från början.

Europeiska unionen har antingen slagit dövörat till eller vidtagit förmildrande åtgärder som långtifrån bidrar till att lösa sektorns problem och behov. Kommissionen anser inte att textil- och beklädnadsbranschen är speciell, som den påstår, jämfört med andra sektorer. Förutom de brådskande åtgärder som måste genomföras av respektive medlemsstat har EU också en skyldighet att tillhandahålla en lösning på de allvarliga problem som branschen kämpar med.

Fru kommissionsledamot! När kommer bindande regler för ursprungsmärkning att tillämpas, exempelvis genom en förordning om "tillverkad i"? När kommer samma produktsäkerhet och skyddskrav att tillämpas på importerade produkter som för produkter tillverkade i Europeiska unionen? Hur ska EU fortsätta att i realtid övervaka importtendenser och tullinspektioner och kontroll, och samtidigt hålla sektorn fullständigt informerad och återropa garantiklausuler så snart det är nödvändigt? Hur kommer unionen att använda den finansiella ramen för 2007–2013, den så kallade Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, för att upprätthålla produktionen och sysselsättningen inom textil- och beklädnadsbranschen, särskilt när det gäller små och medelstora företag som påverkas av avregleringen? När kommer det att finnas en monetär politik och valutapolitik som inte straffar export från vissa medlemsstater? När kommer det gemenskapsprogram som parlamentet har föreslagit att inrättas och de finansiella resurser för att modernisera och främja sektorn och diversifieringen av industriell aktivitet att frigöras, särskilt sådant som är inriktat på de minst gynnade regionerna som är beroende av detta?

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Fru talman! Den europeiska textil- och beklädnadsbranschen har drabbats hårt av globaliseringens skadliga effekter de senaste åren.

Trots några fortfarande smärtsamma skador i vissa EU-regioner har sektorn ändå kunnat ändra riktning i dag, inte minst genom utvecklingen av tekniska och innovativa textilier.

Vi får emellertid inte underminera industrins förmåga till återhämtning genom att vara släpphänta och försumliga. Europeiska unionen måste verkligen bibehålla den politiska viljan att skapa en konsekvent ram för sin verksamhet, genom att förbli vaksam och vidta praktiska och effektiva åtgärder när det visar sig nödvändigt.

För att unionen ska kunna göra det måste ni, fru kommissionsledamot, fortsätta att övervaka tullstatistiken över import från Kina och ni måste hålla sektorn informerad om den absolut senaste utvecklingen. Vi måste hålla ett vakande öga på dessa frågor och vi måste engagera oss. EU har möjligheter att göra det: instrumenten för handelsskydd är utmärkta exempel på detta. Jag kommer därför att fortsätta att hävda att ett EU som skyddar inte är ett protektionistiskt EU.

Fru kommissionsledamot! Min oro i dag gäller emellertid den aldrig tidigare skådade ökningen av beslag av förfälskade textil- och lädervaror, varor som impregneras med azofärger eller nickel och som innebär större hälso- och säkerhetsrisker för EU:s konsumenter. Som ni förstår är detta ett fenomen som inte kommer att försvinna med den ekonomiska kris vi genomgår.

Jag uppmanar er därför att samarbeta med medlemsstaterna för att så snabbt som möjligt genomföra den fyraåriga handlingsplanen för att bekämpa förfälskning och piratkopiering, och inrätta ett europeiskt observatorium mot förfälskning samt stärka EU:s tullsystem.

Att göra ursprungsmärkning obligatorisk för varor från tredjeländer, harmonisera tullkontrollförfaranden och straffa överträdelser av immateriella rättigheter med åtal är de strider som vi måste utkämpa för vår verksamhet, våra arbetstillfällen och EU:s medborgare.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Fru talman, fru kommissionsledamot! Det här är ett mycket konkret fall där vår distinktion mellan skydd och protektionism i den tidigare debatten är mycket tillämplig.

Vi måste säga nej till protektionism som utarmar medan skydd för att garantera EU-medborgarnas grundläggande rättigheter är absolut nödvändigt. Detta är en mycket viktig sektor i flera europeiska regioner och länder, liksom i den region som jag kommer ifrån, nämligen norra Portugal. Den är av avgörande betydelse för den regionala ekonomin. Det är en sektor som har varit särskilt utsatt för globaliseringsprocessen. Under en allvarlig finansiell kris som den vi nu genomgår upplever den här sektorn en mycket tragisk situation.

Europeiska unionen och medlemsstaterna bör fästa större uppmärksamhet vid textilindustrin och satsa både på defensiva och offensiva åtgärder. De defensiva åtgärderna innebär att använda samtliga mekanismer och instrument för handelsförsvaret som står till vårt förfogande. Det handlar även om att upprätthålla en politisk dialog med våra huvudpartner för att bekämpa verklig monetär protektionism och sådant som hotar EU-tillverkarnas legitima intressen. Att försvara våra tillverkare, arbetsgivare och arbetstagare innebär att vi försvarar medborgarna och även konsumenterna i EU. Det måste vi inse, en gång för alla.

Samtidigt måste vi använda dessa defensiva åtgärder i enlighet med så enkla principer som de som vi redan har slagit fast här: principen om ömsesidighet och principen om permanent kamp mot illojal konkurrens. Vi begär inte någon specialbehandling av EU eller för våra värst drabbade regioner. Vi begär enbart att det ska finnas regler och att dessa ska bygga på grundläggande principer om ömsesidighet. Även om EU och medlemsstaterna inte får tveka att kämpa för de handelsförsvarsinstrument som visar sig vara lämpligast att tillämpa i varje fall, måste vi samtidigt fortsätta att utforma offensiv politik och åtgärder. Det har faktiskt redan skett när det gäller moderniseringen av sektorn och även inom utvecklingen av mänskliga resurser, investering i yrkesutbildning, teknisk modernisering och utveckling av regioner.

Det finns regioner och jag känner till en av dem väl, nämligen norra Portugal, som upplever verkligt tragiska situationer och de måste bemötas öga mot öga.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) I år kan upp till 50 procent av arbetstillfällena i Litauens textil- och beklädnadssektor försvinna. Närmare 20 000 arbetstagare kan stå utan arbete. Det skulle inte bara vara en konsekvens av den ekonomiska och finansiella krisen. Textilindustrin utsätts också för orättvisa konkurrensvillkor och måste tillämpa högre normer när det gäller tillverkning, arbete, hygien och ekologi. Det är mycket svårt att konkurrera med Kinas subventionerade produktion på grund av den obalanserade växelkursen, policyn för banklån, avsaknaden av avskrivningar samt skattepolitiken. Kina och andra länder utökar dessutom hela tiden handelshindren mot EU:s produkter. Vad anser kommissionen om en situation där priset på en kinesisk produkt är lägre än kostnaden för den råvara som används för att tillverka den? Vilka åtgärder planerar kommissionen att vidta för att återupprätta villkoren för rättvis konkurrens, de så kallade jämlika villkoren? Jag vill dessutom be om konkreta bevis för att hjälpcentralen, som kommissionen inrättat för att hjälpa små och medelstora företag, verkligen hjälper textilindustrin att inleda undersökningar om tillämpning av åtgärder för att skydda marknader i uppenbara fall av illojal konkurrens? För er information har linnetillverkare nu i två år försökt inleda ett antidumpningsärende mot linnetyger av kinesiskt ursprung, men de har hittills inte kunnat göra det eftersom kommissionen inte ger något stöd. Vad föreslår kommissionen att textiltillverkarna ska göra?

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Fru kommissionsledamot! För en stund sedan sa ni att situationen när det gäller textilimport från Kina under 2008 totalt sett blev bättre än väntat. Jag känner mig tvingad att med kraft motsäga ert uttalande eftersom siffrorna visar en helt annan bild.

Förra årets textilimport från Kina rusade faktiskt i höjden. Det är ingen tvekan om att om vi tittar på T-shirts, byxor, klänningar och tröjor, med andra ord de sårbara produktkategorierna, har importen i stort sett fördubblats inom loppet av bara ett år och det är verkligen en anledning till oro. Det innebär att det övervakningssystem vi hela den här tiden har haft inte fungerar. Som vi alla vet är dubbelkontrollsystemet inte längre i funktion. Den här situationen är ohållbar, Lady Ashton, eftersom vi inte har några verkliga sanktioner vi kan tillämpa. Vi har inget inflytande.

Som den föregående talaren sa visar siffrorna också att det är något fundamentalt fel med priserna på denna massiva import av kinesiska textilier. Priserna har sjunkit med närmare en tredjedel och det kan inte enbart tillskrivas valutakursdifferenser. Produktionskostnaderna i Kina har dessutom stigit kraftigt igen under de

senaste åren, vilket väcker tanken att priserna praktiskt taget är dumpningspriser. Vi räknar med att ni inte låter detta passera oemotsagt, fru kommissionsledamot. Som Corien Wortmann-Kool tidigare påpekade har 350 000 arbetstillfällen försvunnit de senaste två åren. I stor utsträckning beror det på illojal konkurrens och vi måste hitta en lösning på den här situationen.

Och det är inte det enda som oroar oss, fru kommissionsledamot. Som ni vet är kreditförsäkring mycket svårare att uppnå under det rådande klimatet och detta får en direkt, skadlig effekt på exporten. Frankrikes regering har redan tagit fram ett system med ytterligare kreditförsäkringar för beklädnads- och textilsektorn. Det skulle vara värt att titta på om vi kan rekommendera systemet och effektivisera det ytterligare på EU-nivå. Jag föreslår inte en harmonisering utan att vi försöker inrätta initiativ på EU-nivå för att i viss mån främja det franska systemet. Kan ni åta er att använda ert inflytande för att genomföra initiativ i detta hänseende? Dessa initiativ behöver inte kosta något. Det är helt enkelt en fråga om politisk vilja och samordning.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Fru talman, fru kommissionsledamot! Som vi nyligen har upplevt genomlider textilsektorn en allvarlig kris som har lett till många nedläggningar, omlokaliseringar och friställningar, särskilt i regioner som är specialiserade på denna slags industri.

Mot bakgrund av den nuvarande ekonomiska krisen bör kommissionen agera så snabbt som möjligt i samarbete med medlemsstaterna för att mildra omstruktureringens socioekonomiska effekter. Dessa förändringar har varit särskilt dramatiska för de regioner och familjer som berörs.

Jag anser att arbetstagarna i textil- och beklädnadsbranschen bör få stöd och att sociala åtgärder bör vidtas i form av planer för att hjälpa företag som genomgår omstruktureringar och för närvarande befinner sig i mycket svåra omständigheter. Det skulle vara önskvärt att styra en avsevärd del av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter till omstrukturering och omskolning inom textilsektorn, särskilt för små och medelstora företag som utgör majoriteten av denna sektor i Europeiska unionen. De små och medelstora företagen har lidit avsevärt av effekterna av avregleringen av marknaden.

Importkontrollsystemet bör dessutom inrättas på nytt, särskilt när det gäller kinesiska import, på grund av deras volym. Detta är inte alls en fråga om att främja handelshinder. Det handlar i stället om att kompensera för de negativa effekterna av denna betydande förändring. Vi får inte glömma att Europeiska unionen är världens näst största exportör av textilprodukter och kläder, vilket gör det nödvändigt att garantera optimalt tillträde till marknaderna i tredjeländer. Detta är avgörande för textil- och beklädnadsindustrins framtid i EU och särskilt för de små och medelstora företagen.

Allt detta måste självfallet genomföras samtidigt som man garanterar rättvis konkurrens på grundval av främjande av sociala och miljömässiga standarder i dessa länder. Korrekt information till konsumenter, exempelvis förordningen om krav på märkning med "tillverkad i", och som vi vet inte har genomförts, skulle vara till stor nytta om den medför att importerade produkter omfattas av samma krav på konsumentssäkerhet och skydd som de som tillverkas inom Europeiska unionen.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Fru talman, fru kommissionsledamot! Jag ska försöka ställa frågorna mycket kortfattat. Min första punkt är frågan om Europeiska unionens särskilda övervakningsmekanism för textilier vilken som nämdes avslutades den 31 december 2008. Det som saknas, fru kommissionsledamot, är den punktvisa och rutinmässiga publiceringen av statistiska uppgifter om import, export och priser, vilket sker i Förenta staterna. Utan dessa uppgifter hindras EU från att reagera på varje orättvis tillämpning och kommissionen själv är oförmögen att definiera sin strategi. Jag skulle vilja be er att uppmärksamma detta, vilket andra ledamöter redan har bett er om.

För det andra: tillverkning inom Europeiska unionen handlar i allt högre grad om att uppfylla säkerhetsföreskrifter, sociala regler och miljöstandarder. Reach är exempelvis ett relativt nytt initiativ som skapar ännu mer krav för oss.

Det är viktigt att kommissionen har en tydlig och synlig strategi som kan övervakas så att importerade produkter kan omfattas av samma krav. På vilket sätt garanteras dessa aspekter i de nuvarande frihandelsavtalen? När det gäller märkning med "tillverkad i" undrar vi om det verkligen kan bidra till att lösa problemet?

För det tredje: Europeiska unionen har inlett en plan för ekonomisk återhämtning för att bekämpa den rådande krisen. Vilken roll kommer handelspolitiken att spela i detta sammanhang? Vad planerar kommissionen att göra nu när ett antal andra länder, exempelvis Kina, börjar införa allt fler icke-tariffära hinder så att vår import inte kan nå den kinesiska marknaden? Vilka förslag har kommissionen när det gäller att uppdatera eller

anpassa Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och strukturfondernas stöd för att förbättra den europeiska textilindustrins omedelbara situation?

Till sist: kan det vara så att den kris vi genomgår till slut gör kommissionen medveten om den förödande effekten av en övervärderad euro på EU-ekonomin? Hur kan kommissionsledamoten öka medvetandet – jag ska strax sluta – bland sina kommissionskolleger och de avdelningar som ansvarar för EU:s valutapolitik när det gäller att på nytt balansera ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vad skulle ni göra, fru kommissionsledamot, för att påskynda öppnandet av den kinesiska och den indiska marknaden? Huvudfrågan är naturligtvis att vi bör kunna exportera våra produkter till dessa länder. Många europeiska företag har investerat i Kina och bygger eller förvärvar fabriker där. En öppnare marknad är därför verkligen högsta prioritet. Vilket utrymme finns det för er att – vid behov i samarbete med kommissionsledamot László Kovács – bevilja textilindustrin skatteincitament, såsom kortare avskrivningsperioder, i syfte att förbättra företagets kreditvärdighet? Detta skulle självfallet även bidra till att säkra arbetstillfällena. När Basel II-avtalet genomförs i framtiden kommer det därför att behövas strukturer som bidrar till att göra företagen mer kreditvärdiga.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Fru kommissionsledamot! Jag vill självklart uttrycka mitt starka stöd till vår kollega som säger att våra små företag bör skyddas från marknadsföring av lågkvalitetsvaror liksom förfälskade och piratkopierade varor. Jag minns att företrädarna för producentföreningen i Toscana under sitt besök ville ha ett erkännande av att de inte behöver skydd, utan en tydlig bekräftelse på att märkningen "tillverkad i Italien" skulle finnas endast på deras italienska produkter.

Nu vill jag lägga till något och informera kommissionsledamoten om att hon faktiskt har den svåra uppgiften att lösa vissa dilemman. Å ena sidan vill konsumenterna självfallet köpa billigare produkter, med andra ord till ett lågt pris, oavsett om varorna kommer från Kina eller något annat land, och å andra sidan måste de veta att kostnaden för detta kan vara att deras egna medborgare förlorar sitt arbete. Kanske kan en informationskampanj hjälpa er, som någon som hjälper till att söka efter en lösning på detta dilemma, genom att ställa frågor och lämna förslag som får samhällets stöd. Detta handlar nämligen om konsumenterna och inte bara om kommissionen.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Tack, fru talman. Jag har bara en kort kommentar till hela den komplicerade frågan om textilindustrin och globaliseringens inverkan på denna. Jag menar att det antagligen är fel att bara tillämpa skyddsåtgärder. Det viktigaste är att höja EU:s teknisknivå och produktionskvalitet och föra den europeiska textilindustrin framåt genom att skifta fokus till specialprodukter och nå en kvalitetsnivå som de asiatiska konkurrenterna inte kan matcha. Detta är ett möjligt alternativ och vissa företag i EU har redan slagit in på den vägen och skapar nya marknadssegment, där de i stort sett är nöjda. Jag menar att sådana strävanden bör omfatta hela EU och kräver ett väl genomtänkt tillvägagångssätt.

Talmannen. – Fru kommissionsledamot! Får jag börja med att säga att det är väldigt trevligt att se er här i kammaren igen.

Catherine Ashton, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Låt mig svara på några av de frågor som tagits upp. Flera ledamöter, däribland Georgios Papastamkos, Gianluca Susta, Elisa Ferreira, Martí Grau i Segú och Zbigniew Zaleski, har talat om förslaget om "tillverkad i" ("made in"-etiketter). Jag anser att kommissionens förslag är förnuftigt och bör antas, och att det ligger i företagens intresse. Som ledamöterna vet har jag emellertid ännu inte majoritet i rådet och allt stöd som ledamöterna kan ge för att nå majoritet där är ytterst välkommet.

Flera ledamöter, i synnerhet Gianluca Susta, Tokia Saïfi och Francisco Assis, liksom Danutė Budreikaitė talade om handelsskyddsåtgärder och vikten av att se till att vi hanterar de mekanismer vi har på ett effektivt sätt. Under utskottsutfrågningen åtog jag mig att se till att jag skulle göra detta, och det fortsätter jag med.

När det gäller immateriell äganderätt är det viktigt att vi har en handlingsplan och det tänker jag ta itu med. Jag vill också ta upp den särskilda frågan om den hjälpcentral som är speciellt utformad för att hjälpa småföretag att hantera skyddsrelaterade frågor. Jag är mycket tacksam. Om ledamöterna vill ha mer information eller är oroad över detta är de varmt välkomna att kontakta mig.

"Skydd, inte protektionism" är ett mycket centralt tema i diskussionerna. Jag vill bara säga – kanske särskilt till Rovana Plumb och Miloslav Ransdorf – att skillnaden är viktig. Det är viktigt att se till att vi ger våra industrier stöd så att de kan konkurrera och bedriva handel i framtiden.

Många intressanta idéer har framförts, till exempel konsekvensbedömningar för industrin, och jag kommer att vidarebefordra dem till min kollega Günter Verheugen. Han är mycket medveten om hur viktigt det är att samla in uppgifter och statistik, men jag kommer att se till att han får höra om de problem ni har tagit upp. Vi måste se på alla initiativ som har föreslagits och hur vi hanterar marknadstillträde, som nämndes tidigare. Till Pedro Guerreiro vill jag säga att jag absolut inser den strategiska betydelse som textil- och beklädnadssektorn har liksom dess värde för den diskussion vi har haft om att påskynda marknaderna.

Till slut vänder jag mig till Paul Rübig. En sekund räcker inte för att jag ska hinna tala om för er hur vi behöver påskynda öppnandet av marknaderna i Indien och Kina, men jag diskuterar gärna detta med er vid tillfälle.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Importen av billiga textilier från Kina till Europa är ett problem som har vuxit den senaste tiden till följd av den gradvisa liberaliseringen av världshandeln. Den kinesiska textilindustrin, som har miljontals billiga arbetstagare till sitt förfogande, har en uppenbar fördel jämfört med de europeiska producenterna, som främst har specialiserat sig på märkesvaror. När den inhemska produktionen successivt ersätts av billigare varor som importeras från Kina får vi negativa sociala effekter, som särskilt drabbar de regioner som under många århundraden varit specialiserade på klädtextilverkning. Nu när vi brottas med en av de allvarligaste ekonomiska kriserna genom tiderna är hotet om utarmning av stora områden i EU ännu större.

Det okontrollerade inflödet av billiga kläder från Asien medför även problem med förfälskning av märkesvaror, vilket ytterligare försvagar de europeiska producenternas ställning och utsätter konsumenterna för allvarliga risker på grund av de importerade produkternas låga kvalitet.

Eftersom avtalet om bilateral övervakning löpte ut i slutet av 2008 råder det ingen tvekan om att det krävs omedelbara åtgärder för att förlänga övervakningssystemet. Dessutom bör man tillsätta en högnivågrupp inom EU, som har till uppgift att övervaka inflödet av kinesiska textilier och kontrollera deras kvalitet. Eftersom medlemsstaternas regeringar och kommissionen mot bakgrund av lågkonjunkturen bör ägna särskild uppmärksamhet åt att skydda arbetstillfällena, vädjar jag om att skyddet av EU:s textilmarknad ska prioriteras.

16. Konsekvenserna av krisen nyligen inom gassektorn - Den andra strategiska energioversynen - Energieffektivitet genom informations- och kommunikationsteknik (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en gemensam debatt om

– kommissionens uttalande om konsekvenserna av krisen nyligen inom gassektorn,

– ett betänkande av Anne Laperrouze, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om den andra strategiska energioversynen (2008/2239(INI)) (A6-0013/2009), och

– en muntlig fråga till kommissionen från Vladimír Remek, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om energieffektivitet genom informations- och kommunikationsteknik (O-0115/2008) (B6-0003/2009).

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Jag vill börja med att gratulera utskottet för industrifrågor, forskning och energi och föredraganden Anne Laperrouze. De har arbetat mycket hårt för att kunna lägga fram detta betänkande om försörjningstrygghet här i kammaren redan nu i februari 2009. När föredraganden inledde sitt arbete kunde ingen förutspå att vi skulle ha full gasförsörjning från Ryssland via Ukraina, och detta gör frågor rörande försörjningstrygghet än mer angelägna.

Hur ser det ut just nu i fråga om gaskrisen? Alla föreslagna volymer når sina destinationer och flertalet konsumenter har således full gasförsörjning. En tillförselpunkt saknas fortfarande i Polen och vi arbetar med detta just nu. Det som är anmärkningsvärt är att den tillhandahålls av RosUkrEnergo, som nu inte längre är

med i affären, men vi arbetar också för att återställa en fullständig gasförsörjning till alla delar av EU som påverkats av krisen.

Eftersom leveransavtalet gäller i tio år kan vi förvänta oss att det ger en god grund, så att vi inte hamnar i liknande situationer i framtiden. Jag vill dock understryka att alla EU-kontrollanter finns kvar och övervakar gasflödena, men att vi räknar med att de inte kommer att behövas i framtiden. Jag har skrivit till mina kolleger i Ryssland och Ukraina och frågat dem hur vi ska göra med övervakningen i framtiden. Jag anser nämligen att om vi litar på avtalet och detta är stabilt så behövs ingen övervakning nu. Kontrollanterna finns dock fortfarande kvar i nuläget.

Jag anser att vi inte får slösa bort tiden när det gäller denna transitfråga. Vi bör fortsätta att arbeta med båda sidor – med leveranssidan, Ryssland, och med transitlandet Ukraina. Vi bör verkligen se till att åtskillnad görs mellan gasleveranserna till Ukraina och transitflödena till EU, och att dessa transitflöden är ekonomiskt fördelaktiga också för Ukraina och ger landet en vinst och de ekonomiska fördelar som det så väl behöver. Vi kommer att fortsätta att arbeta med denna fråga, men i stort sett kan vi säga att gaskrisen är över.

Vilka lärdomar kan vi dra av detta? Jag nämnde detta förra gången, men lärdomen är att EU är starkare än vi trodde. Det är sant att EU-länderna i den svåra situation som rådde agerade samfällt under ordförandeskapet, med stöd av kommissionen. Vi har sett många prov på solidaritet när medlemsstaterna hjälpte varandra. Vi har också verkligen insett att den inre marknaden fungerade där den kunde fungera. Jag var också mycket glad över det starka och samordnade agerandet av den europeiska gasindustrin, som för det första intog en gemensam hållning gentemot Gazprom, men som för det andra också utformade ett gemensamt förslag som kan komma till användning om det inte blir något permanent avtal mellan Ryssland och Ukraina.

Vilka brister upptäckte vi? Den första var bristen på infrastruktur. Den var ganska uppenbar och var också delvis skälet till att marknaden inte kunde fungera. Gaspriset och spotmarknaden har inte gått upp särskilt mycket, men det beror just på att det inte fanns någon alternativ möjlighet att leverera gas i vissa delar av EU, där gasförsörjningen behövdes som mest.

I vissa fall hade solidariteten kunnat vara större. Vi har också sett fall där man hade kunnat visa större öppenhet, och vi behöver definitivt en starkare samordningsmekanism för att hantera kriser.

Den strategiska energiöversyn som kommissionen föreslog i november omfattade fem områden där Anne Laperrouze och energiutskottet går in mer i detalj och gör vissa anpassningar. Dessa områden är energieffektivitet, användning av lokala resurser (och jag vill nämna att 2008 kom 43 procent av den installerade kapaciteten från vindkraft – det är den största installerade kapaciteten och vind är en lokal energikälla), yttre förbindelser, dvs. att vi samarbetar med våra kolleger, krismekanismer samt infrastruktur.

Jag anser att en viktig punkt där kommissionen kommer att göra stora ytterligare insatser är betänkandets uppmaning att samordna verksamheter inom olika områden, eftersom vi verkligen har utvecklat en mängd olika verksamheter som rör genomförandet av energi- och klimatförändringspaketet, teknik, yttre förbindelser och den inre marknaden. Men det är mycket viktigt att undersöka hur dessa kan samordnas och vilka ytterligare åtgärder vi eventuellt måste vidta.

Jag ska avsluta med ett särskilt förslag som kommissionen har utarbetat, som i hög grad anknyter till den här frågan men också till den allmänna ekonomiska kris som vi står inför. Det är den del av återhämtningspaketet som avser energi.

Det finns tre frågor där vi föreslår att medel ska anslås. Infrastruktur får 3,5 miljarder euro – inte för att stödja vartenda projekt, utan för att öka diversifieringen av gasflödet från syd, väst och öst, och försöka åstadkomma en balanserad och hållbar mix för gasförsörjningen.

När det gäller el är de svagaste punkterna de baltiska staternas och Iberiska halvöns isolering.

Sedan har vi två frågor som ibland betraktas som lyx, men som jag anser är oerhört viktiga: havsbaserad vindkraft – det är väldigt viktigt att vi har allmänhetens stöd för de projekt som pågår – samt avskiljning och lagring av koldioxid. Dessa saker är absolut nödvändiga om vi ska kunna nå våra klimatförändringsmål globalt sett, men de kommer också att innebära ett välbehövligt uppsving för EU-industrin, som kan utveckla framtidens teknik.

Vi har alltså en kombination av försörjningstrygghet, teknikmål och även europeiska återhämtningsmål. Jag anser att det här förslaget är rätt. Medlen är inte enorma, men jag menar att de är ett steg i rätt riktning och att allmänheten bör göras delaktig i insatserna för att stärka EU:s försörjningstrygghet.

Anne Laperrouze, föredragande. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Våra debatter om denna andra strategiska energiöversyn har givetvis präglats av den nya gaskrisen mellan Ryssland och Ukraina. Krisen har visat att det finns brister, att sammankopplingarna är dåliga och att EU är oförmöget att reagera och uppträda samfällt.

Detta har för tredje gången visat att vi behöver en gemensam energipolitik. Jag måste dock säga – och det har vår kommissionsledamot också precis påpekat – att vi nu ser framsteg och starkare samarbete och solidaritet mellan medlemsstaterna. Det ger hopp om en lösning för att kunna hantera kriserna.

Jag vill tacka ledamöterna, som i hög grad har bidragit till att förbättra detta betänkande, som vi utarbetade snabbt efter det att vi fick kännedom om meddelandet i november. Jag ska inte gå in i detalj på allt som vi har skrivit i resolutionen, utan i stället redogöra för det budskap som utskottet för industrifrågor, forskning och energi vill förmedla.

Bakgrunden är följande: Klimatbegränsningarna kommer att bli allt hårdare, EU:s försörjningstrygghet hotas av allt allvarigare och tätare kriser, och unionens konkurrenskraft kan skadas. Detta visar på behovet av nytänkande om energiförbrukning och energianvändning i EU, och om våra energiresurser. Vi måste också tillåta oss att utnyttja den betydande källa till arbetstillfällen som finns inom energisektorn – arbetstillfällen som är avgörande i den ekonomiska kris vi nu befinner oss i.

Vad är det vi föreslår? På kort sikt handlar det om att främja energi- och klimatpaketets vision om ”3 x 20 till 2020” och omsätta den i en europeisk energipolitik. Detta är en gemensam åtgärd på flera nivåer – global, europeisk, nationell och lokal – vilket innebär att de viktigaste prioriteringar som vi har angett givetvis är energisparande, energieffektivitet och utveckling av förnybara energikällor. EU har nämligen en enorm potential på det området. Framför allt måste målet att förbättra energieffektiviteten med 20 procent göras bindande.

För det andra måste EU:s försörjningstrygghet förbättras genom investeringar i näten, särskilt sammankopplingarna. Solidaritet mellan medlemsstaterna innebär att näten måste försörja regioner som är isolerade och beroende av en enda leverantör. Det innebär också att direktivet om en tryggad gasförsörjning måste revideras så att det kan bli ett europeiskt krishanteringsverktyg. Att förbättra försörjningstryggheten innebär också att stärka och ge struktur åt dialogen med transit- och producentländer. Där det finns ett ömsesidigt beroende måste dessa förbindelser utvecklas, i synnerhet med Ryssland och Medelhavsområdet.

För det tredje är en inre marknad avgörande för försörjningstryggheten. Men hur ska en medlemsstat kunna få leveranser via en annan medlemsstat om sammankopplingarna är dåliga eller obefintliga?

För det fjärde måste vi fastställa bästa praxis på internationell nivå. Här måste vi förbättra vårt informationsutbyte med Japan och Förenta staterna, och i synnerhet Kalifornien. Vi får dock inte lura oss själva – våra förbindelser med dessa energiförbrukande länder bygger på såväl samarbete som konkurrens, särskilt inom energiteknik.

Sedan har vi det långsiktiga perspektivet, som är oerhört viktigt. Uppgiften består i att förutspå EU:s framtida energiförsörjning. Låt oss säga kring 2010–2020 bör vi kunna utarbeta scenariobaserade färdplaner för EU:s försörjning år 2050. För att göra detta måste ambitiösa mål fastställas för kampen mot klimatförändringen. Vårt utskott föreslår en minskning av koldioxidutsläppen med 60–80 procent, eventuellt minst 80 procent i framtiden, liksom en ökning av energieffektiviteten med 35 procent samt en andel förnybara energikällor på 60 procent, till år 2050.

Parlamentet begär att färdplanen ska innefatta utveckling av andelen förnybara energikällor så att investeringar kan planeras i produktion, sammankopplingar, forskning och utveckling.

I energimixen för 2050 har utskottet för industrifrågor, forskning och energi stött andelen kärnenergi tillsammans med andra energikällor, till exempel förnybara energikällor, samt strävan att utveckla metoder för energilagring och använda solenergi, som är en oändlig resurs.

Vladimír Remek, frågeställare. – (CS) Fru talman, mina damer och herrar! Ni har redan fått texten till den fråga som ställts till kommissionen om att lösa problemen med energieffektivitet genom informations- och kommunikationsteknik (IKT), men jag vill gärna tillägga några ord. Jag vill tacka alla skuggföredragande och andra ledamöter för deras insatser och för att de bidragit med en rad olika förslag till den slutliga versionen av resolutionen, som rymmer den fråga som ställts till kommissionen. En kompromisslösning hittades slutligen för nästan 90 av ändringsförslagen och dokumentet antogs enhälligt av utskottet för industrifrågor, forskning och energi.

Vi har precis inlett arbetet med att förbättra energieffektiviteten genom informations- och kommunikationsteknik. Kanske ansåg vi förra året på hösten att vi i själva verket utarbetade en översyn och en strategi för framtiden. De senaste veckornas händelser har ställt oss inför en rad nya faktum. Både finanskrisen och avbrottet i gasleveranserna till vissa EU-länder har, som redan nämnts, illustrerat behovet av att vidta alla tillgängliga åtgärder för att ta itu med energiproblemen så snabbt som möjligt. Detsamma gäller behovet av en uttalad förbättring av energieffektiviteten (effektiv energianvändning) med bredast möjliga användning av IKT. Det är alldeles uppenbart att vi utan en förnuftig och, det vill jag understryka, genomtänkt och ytterst bred tillämpning av denna teknik varken kommer att lyckas minska energiförbrukningen eller begränsa klimatförändringens negativa effekter.

Med hjälp av specialistcentrum, forskningsinstitut, företrädare för viktiga industrisektorer och statliga myndigheter i unionens medlemsstater har vi försökt kartlägga hur IKT används för att förbättra energibedömningar. Strävanden att minska efterfrågan på energi får inte hamna i motsatsställning till EU:s ambitioner att bevara konkurrenskraften och en hållbar ekonomisk utveckling. Vi får definitivt inte slå in på den extrema vägen med besparingar till vilket pris som helst.

Det stämmer att ett av de effektivaste sätten att minska utsläppen av växthusgaser är att minska efterfrågan på energi. Men vi har också begrepp som intelligenta nät, intelligenta byggnader och effektivare mätning av energiförbrukning. Vi talar om tillämpning av IKT vid transporter och byggande, begränsning av rörligheten för varor, effektivare belysningsystem och lösningar som nanoteknik osv. Det är med andra ord svårt att hitta en sektor där energieffektiviteten inte kan förbättras genom informations- och kommunikationsteknikens utveckling. När vi utarbetade dokumentet bekräftade vi bara att alla våra försök att hantera efterfrågan på energi i EU är tätt sammanlänkade och beroende av varandra. Därför kommer det stöd som vi i Europaparlamentet har gett Galileoprojektet att avspeglas i effektiva transporter och effektiv rörlighet för varor och personer osv.

Jag är också glad att kunna säga här att vi i EU redan har flera exempel på framgångsrik tillämpning av IKT för att effektivisera energianvändningen. Det är bra att man diskuterar behovet av att sprida dessa exempel som en positiv drivkraft för allmänheten i stort. I grund och botten vet vi vad som måste göras. Det handlar bara om att omsätta orden i handling. Annars kommer medlemsstaternas medborgare att tappa förtroendet. För många framstår vi tyvärr mer som en byråkratisk diskussionsklubb än en institution som kan hjälpa medborgarna att övervinna hinder och höja livskvaliteten.

Dessa ord gäller också utan undantag energipolitiken i stort, som vår kollega Anne Laperrouze behandlar i sitt betänkande. Jag var skuggföredragande för betänkandet om den andra strategiska energiöversynen och jag vill tacka Anne Laperrouze för hennes utmärkta arbete, där hon i slutändan lyckades nå en kompromisslösning för sitt betänkande. Resultatet är mer realistiskt och övertygande än den ursprungliga texten. Som man kunde förvänta har det kommande valet till Europaparlamentet präglats av en begynnande populism som direkt riktar sig till väljarna. Stora ambitioner växer fram och människor vill få höra om dem. Ofta är det dock inte möjligt att leva upp till dem. Ja, vi skulle alla vilja tillgodose efterfrågan på energi uteslutande med förnybara energikällor. Det vore idealet. Personligen vill jag dock mana till realism. Detsamma gäller försöket att tvinga in skrivningen att utsläppen ska minska med 80 procent senast 2050 i dokumentet, i stället för 50–80 procent, vilket är mer realistiskt.

Motståndarna till kärnenergi försöker återigen utesluta denna utsläppsfria källa, som är oerhört viktig för Europa, från den totala energimixen. Det måste stå fullständigt klart för alla som inte bara vill följa den senaste flugan och utnyttja rädslan för kärnenergi att vi helt enkelt inte kan klara oss utan den. Vi kommer att behöva investera i en ny generation kärnkraftverk, säker lagring, återanvändning av bränsle samt kärnfusion. Jag anser att det är förnuftigt att man i betänkandet i grund och botten stöder tanken att kärnkraft ska ingå i energimixen. Slutligen anser jag att det är viktigt att sträva efter en ökad integrering av energinäten, exempelvis med de baltiska staterna. Dessa länder har lämnats åt sitt öde i många år och har fått nöja sig med löften. Jag uppskattar också att vi här åter har en idé om bättre samordning vid användningen av överföringsnät, där vi eventuellt kan använda någon slags centralt kontrollsystem om vi så önskar.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Jag vill börja med att tacka Vladimír Remek och energiutskottet för deras hårda arbete med denna oerhört viktiga fråga. Det är nämligen riktigt att vi i hög grad kan bidra till att bekämpa klimatförändringen med hjälp av informations- och kommunikationstekniken (IKT) och minska både förbrukning och koldioxidutsläpp med 20 procent.

Vi är medvetna om att detta är en ofantlig uppgift, men den är inte oöverstiglig och vi kan bara klara av den om vi vet hur man använder IKT. Därför talar inte kommissionen, utan handlar i stället, på följande sätt:

För det första har vi arbetat med ett meddelande om en övergripande strategi för IKT för att hantera våra energi- och klimatproblem. Denna strategi kommer att följas av en rekommendation där vi anger uppgifter, mål samt en tidsplan för åtgärder som aktörer och medlemsstater ska vidta inom IKT-sektorn. Dessa åtgärder syftar till att påskynda antagandet av IKT, som kan hjälpa oss att hantera energibehoven i våra bostäder och företag, och i samhället som helhet.

Men på vilken nivå? Den första är naturligtvis själva IKT-produkterna. Deras koldioxidavtryck är ytterst viktigt och jag vet att branschen arbetar med den frågan. Vi hoppas att arbetet kan ge resultat genom investeringar i forskning.

Den andra nivån är IKT som en hjälpare över hela linjen och inom alla näringsverksamheter. Vi behöver incitament här för att ändra beteendet – tänka annorlunda, som föredraganden sa – men det kan bara ske om regeringar, myndigheter, företag och medborgare förstår vilken besparingspotential som finns här. Detta innebär att vi måste mäta vad vi har nu och vad vi gör bättre. Om vi inte mäter får vi inga resultat, och vi behöver därför en referenspunkt utifrån vilken förbättringar kan mätas.

Den utmaning som mätning och kvantifiering innebär kommer att stå i centrum för vårt förslag.

En annan viktig del av förslaget är hur vi kan gå vidare från forskningsresultat till innovation och praktiska insatser. Givetvis började vi med forskning. Syftet med kommissionens stödprogram för forskning och teknisk utveckling är att utnyttja denna potential också i system och infrastrukturer för tjänster.

De viktigaste resultaten väntas inom områden som eldistribution, byggnader, transportlogistik och belysning. Föredraganden har rätt: det behövs sektorsövergripande deltagande i dessa projekt. Därför har vi också inrättat sektorsövergripande forskningsprojekt och samarbetat mycket nära med industrin för att minska tiden mellan forskning och utveckling och innovation. Därför har vi också i våra innovationsprogram stött demonstration och validering av nya lösningar och tekniker under verkliga förutsättningar, för att maximera deras utformning.

Att minska IKT-produkternas avtryck ingår också i denna forskning. När det gäller finansieringen har vi hittills investerat över 4 000 miljoner euro i detta initiativ. I kommissionens förslag till återhämtningsplan står offentlig-privata partnerskap för forskning och utveckling högt upp på dagordningen. Ett av de tre initiativ som vi föreslår är energieffektiva byggnader, som är ett område där IKT givetvis kommer att ha en dominerande roll.

Ett av de pilotprojekt som startas nu är intelligenta transportsystem. Vi har redan investerat mycket i intelligenta system i bilar och vi går nu vidare till nästa steg, som är förhållandet mellan bilen, vägen och trafikskyltar. Här håller jag med föredraganden om att det kommer att bli mycket viktigt att göra vårt eget satellitprogram mer effektivt i detta avseende.

Giorgos Dimitrakopoulos, *föredragande för yttrandet från utskottet för utrikesfrågor*. – (EL) Fru talman! Jag vill gratulera Anne Laperrouze och tacka henne för vårt samarbete under hela denna tid. På utrikesutskottets vägnar ska jag delge er huvudlinjerna i några av de grundförslag som vi lagt fram för Anne Laperrouze.

För det första bör det finnas en europeisk utrikespolitik för energi, med betoning av säkra energiresurser och energirutter. I ett skede när kampen kretsar kring energiresurserna inser vi alla betydelsen av detta förslag.

För det andra måste vi fördjupa våra förbindelser med andra länder, främst med energiproducerande länder men också med de länder där energirutterna går, alltså transitländerna.

För det tredje behöver vi en ny generation av bindande klausuler om det ömsesidiga energiberoendet. Dessa klausuler är oerhört viktiga, särskilt i de förhandlingar som vi för med andra länder och bland annat, eftersom detta är en aktuell fråga, i de förhandlingar som vi för med Ryssland om ett nytt avtal som ska ersätta 1997 års avtal.

Vi tog upp kampen om energiresurser, som är en viktig fråga som fick oss att skilja mellan energiresurser och de rutter via vilka vi får energi. Det finns många viktiga projekt för närvarande. Jag vill nämna South Stream-ledningen, TGI-ledningen (Turkiet–Grekland–Italien), Nabucco-ledningen och givetvis också den kaspiska regionen, eftersom vi diskuterar den i många sammanhang. Jag har en karta över Kaspiska havet här och jag anser att vi när vi tittar på Kaspiska havet måste se på alla aspekter, även Azerbajdzjan och Turkmenistan. Vi kommer att debattera den frågan i Europaparlamentet i morgon eller övermorgon, men jag vill påminna er om Turkmenistans och i slutändan givetvis också Irans betydelse.

Romana Jordan Cizelj, för PPE-DE-gruppen. – (SL) Energi representerar ett av livets grundläggande behov. Men det var länge sedan mänskligheten nöjde sig med enbart rent grundläggande levnadsvillkor: vi har också strävat efter att nå en social utveckling som gör våra liv enklare. Därför följer energin den ekonomiska utvecklingen i ett samhälle.

Det är dock först nyligen som vi har börjat se på individens välbefinnande mer ur ett helhetsperspektiv och vi mäter det inte längre enbart i termer av individens köpkraft. När det gäller energi måste vi därför hitta rätt balans mellan säkra och pålitliga leveranser, miljöskydd, åtgärder mot klimatförändringen och konkurrenskraft. Vår politiska grupp stöder alla dessa tre mål, som är grundpelaren i den gemensamma europeiska energipolitiken. Vi välkomnar därför Laperrouzebetänkandet.

Klimatförändringen och de problem vi hade i januari med de ryska gasleveranserna till Europa visar hur viktigt det är med mångfald i den gemensamma energipolitiken. EU måste inrätta projekt som stärker vår energiinfrastruktur snarast möjligt, för att underlätta importen av leveranser via olika rutter. Vi måste därför se till att vi kan importera gas både från transitländer och från olika energiexporterande länder. Genomförandet av Nabucco-projektet är ytterst viktigt i det avseendet.

Vi måste dessutom bredda vår energimix. Först och främst måste den ha en större andel energikällor som inte genererar växthusgasutsläpp, med andra ord både förnybara energikällor och kärnenergi. Vi kan inte helt överge kol heller, men vi måste se till att vi använder bästa möjliga teknik, däribland teknik som gör det möjligt att avskilja och lagra koldioxid.

Jag vill understryka att effektiv energianvändning är vår prioriterade uppgift. Flera studier har dock visat att vi behöver ägna vår finansiella, intellektuella och kreativa kraft åt genererings- och överföringskapacitet. Även med alla de åtgärder jag har nämnt kommer vi inte att kunna minska importberoendet till noll än på ett tag. För att minimera problemen med energiimport måste vi utforma en effektiv utrikespolitik för energi. Jag vill därför att Lissabonfördraget ska antas, så att alla institutionella hinder för utformningen av en utrikespolitik kan avlägsnas.

Här syftar jag på Irland och vi förväntar oss att det irländska folket löser detta problem. Våra förväntningar på en gemensam utrikespolitik för energi kommer dock att bli mer realistiska om vi vidtar konkreta åtgärder inom de områden som vi redan har konstaterat utgör en del av den gemensamma energipolitiken. Jag anser att vi bör anta det tredje liberaliseringspaketet för gas och el så snart parlamentets nuvarande mandatperiod löper ut, tillsammans med enhetliga marknadsregler för hela unionen.

Avslutningsvis vill jag tala om hur jag ser på de ändringsförslag som lagts fram. Jag anser att Laperrouzebetänkandets kvalitet är så bra att ytterligare ändringsförslag är överflödiga. De långsiktiga målen, som vi ska nå genom 20-20-20-paketet och som fått stöd av såväl Europeiska rådet som Europaparlamentet, bör förbli oförändrade. Vår politiska grupp kommer inte att stödja ändringsförslag som syftar till att minska energikällornas diversifiering. Vi kommer dock att stödja ändringsförslag som syftar till att öka antalet leveransrutter och förbättra unionens energisäkerhet.

Avslutningsvis vill jag gratulera föredraganden till ett utmärkt betänkande och tacka henne för gott samarbete.

Mechtild Rothe, för PSE-gruppen. – (DE) Fru talman, kommissionsledamöter, mina damer och herrar! Jag vill tacka föredraganden, Anne Laperrouze, för den samarbetsanda som rådde under våra överläggningar. Jag vill också tacka personalen på sekretariatet för deras ovärderliga insatser.

Mot bakgrund av den senaste gaskrisen ligger den andra strategiska energiöversynen oerhört väl i tiden. Försörjningstrygghet och solidaritet mellan medlemsstaterna måste ligga till grund för den europeiska energipolitiken. Jag är övertygad om att det skulle innebära en tydlig förbättring om uppmaningen i betänkandet om ökad diversifiering av gasledningar följs. Dessutom måste kommissionen innan årets utgång också lägga fram ett förslag till översyn av gasdirektivet från 2004 för att kunna få in ett krav på bindande och effektiva katastrofplaner på nationell nivå och EU-nivå.

Som medlemmar i den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet lägger vi stor vikt vid medlemsstaternas skyldighet att särskilt uppmärksamma de mest sårbara konsumenterna i samhället – även under normala omständigheter – dvs. de som drabbats av bränslefattigdom. Det saknas fortfarande nationella strategier för att hantera det här problemet. Därför har min grupp lagt fram ett ändringsförslag där vi uppmanar medlemsstaterna att verkligen försöka lösa det här problemet.

I betänkandet betonas särskilt vikten av energibesparingar och energieffektivitet. De mest effektiva och kostnadseffektiva sätten att öka försörjningstryggheten är utan tvekan att öka energieffektiviteten och att

genomföra energibesparingar. Samtidigt måste vi ha ambitiösa och realistiska mål för EU:s framtida energiförsörjning. Jag är glad att se att vi rör oss i den riktningen, exempelvis genom att ha som mål att förnybar energi ska utgöra en andel på 60 procent av vår energimix år 2050. I betänkandet betonas också den särskilda betydelse som lokala initiativ har i arbetet med en framgångsrik klimat- och energipolitik. "Borgmästarförsamlingen" har en viktig roll att spela i det här avseendet, men det är också viktigt att ge stöd för andra, liknande metoder, exempelvis idén om en "Covenant of Islands". Slutsatsen är dock att våra mål kommer att vara svåra att uppnå om man inte investerar i infrastrukturen av energinät och en fortsatt liberalisering av den inre marknaden. Vi behöver en fungerande gemensam energimarknad med rättvis konkurrens och med garanterat fri tillgång till nät och samma distributionsrättigheter för alla producenter. De kommande veckorna kommer att vara avgörande i det här avseendet. Vi måste skapa och utveckla ett smart elnät som består av IKT-baserade kombinerade kraftverk och decentraliserad energiproduktion. Detta är det enda sättet att effektivt kanalisera energiresurser till de områden där de verkligen behövs. Vi behöver ett europeiskt "supernät" som utnyttjar och ansluter till den enorma potentialen i Nordsjön, Östersjön och Medelhavet.

På en punkt är dock betänkandet orimligt och det är när man uppmanar kommissionen att ta fram en särskild färdplan för investeringar i kärnenergi. Därför har min grupp lagt fram ett ändringsförslag där vi tydligt betonar vårt gemensamma intresse av kärnsäkerhet samtidigt som vi understryker att det måste vara medlemsstaternas eget suveräna beslut om de ska investera i kärnenergi. Min personliga åsikt är att vi inte behöver kärnenergi.

ORDFÖRANDESKAP: SIWIEC

Vice talman

Graham Watson, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Den energioversyn som genomfördes förra året skedde vid en lämplig tidpunkt och jag gratulerar Anne Laperrouze till hennes noggranna betänkande om detta ämne.

De frågor som tas upp är oerhört komplicerade, men vi kan sammanfatta dem så här: EU behöver en energipolitik som ger oss hållbara och säkra energiresurser till en överkomlig kostnad – hållbara genom att bryta vårt starka beroende av de fossila bränslen som kväver vår planet, och säkra genom att befria EU-medborgarna från deras beroende av opålitliga och monopolistiska leverantörer. En överkomlig kostnad får vi genom att garantera en jämn och realistisk prisnivå för konsumenterna.

I dag fredag kommer en grupp kommissionsledamöter att träffa premiärminister Vladimir Putin och hans ministrar. Energi står på dagordningen och vi kommer att klargöra att vi inte kan tolerera att en tvist mellan Ryssland och Georgien utvecklas till en europeisk gaskris mitt i vintern. Vi bör försöka få försäkringar, men vi måste också säga ifrån. Det här har hänt förut, men det får inte hända igen.

Det är dags att grundligt omvärdera EU:s energiförsörjning. Denna åsikt delas av ledamöter från alla grupper i parlamentet, som gemensamt bör se till att så sker. Därför kommer en liten grupp ibland oss, däribland David Hammerstein, som ska tala senare, att ge ut en partigemensam broschyr, *Making the Green Energy Switch at a Time of Crisis*.

Jag är tacksam mot alla ledamöter som har bidragit med sina idéer och jag är överraskad över det starka samförstånd som råder. Det finns en vilja här i kammaren att arbeta snabbare, att arbeta tillsammans, för att försöka hitta en varaktig lösning på EU:s energikris. Detta måste vi ta till vara.

Av alla potentiella planer på att inleda en ny energier är det en som sticker ut – det så kallade supernätet, eller Desertec. Det franska ordförandeskapet förde fram det som ett möjligt operativt projekt för vår nya Medelhavsunion. Flera ledamöter, däribland Rebecca Harms, besökte nyligen södra Spanien för att se tekniken på plats: solkraft från Nordafrika och solrika områden i södra Europa som utvinner energi från solen och genererar motsvarande en och en halv miljon fat olja per kvadratkilometer per år. Om denna kraft transporteras via energieffektiva och högspända ledningar för likström så skulle den kunna ledas in i ett europeiskt supernät, som hämtar förnybar energi från hela EU – tidvattenkraft från kustområden, vind- och vågkraft från det blåsiga nordvästra Europa och biomassa och jordvärme från andra platser.

Sanningen är att detta kostar. Enligt German Aerospace Centre skulle byggkostnaden uppgå till 45 miljarder euro, men samtidigt skulle konsumenterna spara detta belopp många gånger om genom lägre energiräkningar under de kommande 35 åren. Investeringen skulle också skapa tusentals arbetstillfällen.

Detta är ett djärvt projekt för en hållbar och säker energiframtid, till en överkomplig kostnad. Det är den energiframtid som EU måste kämpa för.

Antonio Mussa, för UEN-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill tacka Anne Laperrouze så mycket för hennes arbete, vars slutsatser jag i stor utsträckning instämmer i. Jag är dock förvirrad när det gäller vissa aspekter, kanske för att jag har en övertro på kommissionens analyser.

För det första anser jag att den trend man förutspår vad gäller efterfrågan på gas är återhållsam. Om den stämmer kommer detta att få en negativ inverkan på finansieringen av olika projekt. När det gäller infrastrukturen befinner sig de relevanta projekten i olika utvecklingsstadier. I stället för att definiera om deras prioritetsordning på ett abstrakt sätt och förbise Medelhavsområdet skulle det vara tillrådligt att omvärdera projekten utifrån utvecklingstider, finansiell struktur, tillgängliga reserver och kopplingen mellan offentligt stöd och privata engagemang.

Anne Laperrouze rekommenderade sedan att försörjningskällorna och försörjningslederna måste diversifieras. Ett exempel är den södra korridoren. När det gäller de här frågorna anser jag att det behövs ett program som är indelat i olika faser. När det gäller den kaspiska regionen kommer endast gas från Azerbajdzjan att vara tillgänglig under den första fasen. Tillgång till andra länder tillkommer under den andra fasen, vilket innebär att marknaden blir mer komplicerad politiskt, juridiskt och när det gäller infrastrukturen. Kommissionens förslag om ett kaspiskt utvecklingssamarbete kan bidra till att överbrygga dessa problem om det – bland annat – får till uppgift att underlätta utvecklingen av den infrastruktur som saknas.

Den näst sista aspekten är att solidaritetsmekanismer är absolut avgörande för EU:s energipolitik och i relation till Lissabonfördraget. Det skulle dock vara tillrådligt att – för att dessa åtgärder ska vara möjliga att genomföra – undvika både potentiella snedvridningar och alltför komplicerade förfaranden.

Slutligen vill jag ta upp de yttre förbindelserna. Förutom energistadgans roll är det ett viktigt mål att utöka energikommittén, framför allt så att den omfattar transitländer och området förnybar energi.

Rebecca Harms, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Trots den positiva anda som rådde när vi arbetade med den andra strategiska energiöversynen beklagar jag att vi inte lyckades genomföra de korrigeringar av kommissionens förslag som jag menar var nödvändiga.

Enligt min uppfattning handlar rubriken "strategisk energiöversyn" om att bygga inför framtiden. Om vi tittar på den här översynen måste vi dock konstatera att den i allra högsta grad är rotad i det förflutna. I grunden för denna strategiska energiplan – och tyvärr tycker jag att även detta är felformulerat i Laperrouzebetänkandet – finns den gamla energimixen med kol och kärnkraft och det finns än en gång ett mycket starkt fokus på kärnkraften.

Kommissionsledamot Piebalgs! Jag undrar vad som hände med de förslag som ni lade fram för oss i början av den här mandatperioden när ni sa att de stora risker som är förknippade med kärnkraft måste kunna kontrolleras, att problemet med kärnavfall, finansieringen för stänga av kärnkraftreaktorer och alla de här problemen måste lösas innan kommissionen tog positiva steg i riktning mot att utveckla kärnkraften. Inget av de här problemen har lösts, men ändå lanserar kommissionen nu denna kärnkraftsförespråkande offensiv. Ett av de största debaclen i den västeuropeiska kärnkraftsindustrins historia äger just nu rum i Finland. Det belopp som det finska elbolaget och Areva diskuterar har nu nått 2,4 miljarder euro, eftersom så många extra kostnader har uppstått på Olkiluoto-anläggningen, något som inte verkar bekymra er det minsta. Jag undrar om det finns någon logik i denna nya investeringsvåg i en sektor – som trots att man under flera årtionden tagit emot offentliga investeringar, som vida överstiger volymen för alla övriga sektorer, än en gång ger upphov till problem. Jag skulle verkligen vilja veta om ni menar allvar med det här eller om det är andra intressen som drar i trådarna.

Jag menar att det är den här mixen av kol och kärnkraft som är exakt den strategi som har lett in EU:s energipolitik i en återvändsgränd. Jag har sagt tillräckligt om kärnkraft, men det slösaktiga användandet av fossila bränslen – en annan sak som inte alls tas upp i översynen – har också bidragit till dagens klimatkatastrof. Den gamla, föråldrade strategin måste justeras, men det görs inte i den här översynen.

Under överläggningarna om Anne Laperrouzes betänkande fastslog min grupp tydliga prioriteringar. Jag behöver inte säga att kärnkraft inte hörde till dessa prioriteringar, men vi försökte genomföra verkliga förändringar också på andra områden. Vi ville att målet om en tjugoprocentig minskning av förbrukningen av primärenergi äntligen skulle göras bindande. Så blev det inte. Vi förväntar oss ett realistiskt förslag om utvecklingen av "supernätet", med andra ord ett nät som måste ha mycket hög kapacitet för generering av

energi från förnybara källor vid Nordsjön, i andra kustområden eller i ökenområden i söder. Det fanns inga konkreta tecken på något av detta, vare sig i betänkandet eller i kommissionens förslag.

Vi menar också att det var ett stort misstag att lämna hela transportområdet utanför denna strategiska planeringsprocess för energiområdet, eftersom vi – i likhet med er – vill komma ifrån beroendet av olja. Ni har bestämt att transportfrågor ska diskuteras separat, men det är vår uppfattning att den här frågan bör stå i centrum för en strategisk energiplanering.

Att diversifiera gasförsörjningen är bra och det är absolut något vi måste göra, men samtidigt måste man satsa på att en gång för alla se till att gasen används på ett effektivt sätt. I annat fall leder diversifieringen ingenstans.

Jag blev bestört när jag i förra veckan fick veta att dessa strategiska fel upprepas i kommissionens återhämtningsplan och att den har samma bakåtblickande perspektiv som den strategiska energioversynen. På min grups vägnar måste jag meddela att vi inte kommer att ställa oss bakom vare sig Laperrouzebetänkandet eller den strategiska energioversynen, och att vi inom ramen för återhämtningsplanen kommer att förespråka hållbarhet och sunt förnuft.

Esko Seppänen, för GUE/NGL-gruppen. – (FI) Herr talman, kommissionsledamöter! Solidaritet är ett fint ord. Det är oftast en del av vänsterns vokabulär. Vi ska inte bara mana till solidaritet när det gäller att motarbeta Gazprom och den ryska politiken, utan också när det handlar om att förebygga en allmän energifattigdom. Energi behövs också i form av elektricitet och uppvärmning för de fattiga.

Det stora problemet med den europeiska energistrategin är att den inte byggdes upp från början, utan grundas på varje lands egen geografi, historia och energiekonomi. Om det finns en gemensam strategi och dess strukturer är harmoniserade innebär det att det kommer att finnas vinnare och förlorare. Det finns länder som tvingas överge sina beprövade och testade strukturer i solidaritetens namn. Det kan inte vara solidaritet.

Harmonisering av elnäten innebär också harmonisering av elpriset. I praktiken kommer det inte att göras med de lägsta priserna som utgångspunkt, utan utifrån genomsnittspriser. I så fall kommer det att finnas förlorare: länderna med billig el. På samma sätt måste de pengar som används i EU:s budget för att finansiera gasledningar komma från länder som inte använder dem.

Anne Laperrouze har rätt när hon säger att nätinvesteringarna ska göras av medlemsstaterna eller företagen, inte av EU. EU kan inte fungera som en olje-, gas- eller elnätsoperatör och stora belopp från EU:s budgetfonder ska inte användas för att stödja investeringar i nät.

Dessutom vill vår grupp, i likhet med Rebecca Harms, påminna alla om de problem som kärnkraften medför. Samtidigt som koldioxidutsläppen minskar ökar plutoniumvolymen.

Bastiaan Belder, för IND/DEM-gruppen. – (NL) I Laperrouzebetänkandet tar man upp viktiga frågor om EU:s nuvarande situation när det gäller energiförsörjningen. Den senaste gaskonflikten mellan Ryssland och Ukraina lämnade inte på något sätt EU oberört. I betänkandet beskrivs ett antal politiska linjer för den europeiska energimarknaden som skulle kunna göra EU mindre sårbart om en ny konflikt inträffar. Jag är för att öka mångfalden när det gäller antalet energikällor och de partnerländer som EU importerar energi från – dvs. att diversifiera energiförsörjningen. Gaskonflikten mellan Ryssland och Ukraina har än en gång lyft fram det här problemet och jag hoppas verkligen att Nabucco-projektet – för att ge ett exempel – kommer att förverkligas inom den närmaste framtiden.

Om man ska vara mer specifik innebär den här ambitionen att EU och medlemsstaterna i högre grad måste fokusera på regional integration. I dag är näten i en del medlemsstater fortfarande alltför isolerade och därmed alltför beroende av import från tredjeland. Att skapa nya anslutningar mellan medlemsstaternas energinät kommer också att innebära att den inre marknaden kan fungera mer effektivt.

För att ytterligare förbättra den inre marknads fungerande måste det även finnas en tydlig åtskillnad mellan produktionsbolagen och nätbolagen. Detta är det bästa sättet att motverka asymmetri på marknaden.

Samtidigt har flera medlemsstater undersökt möjligheter att på nytt starta kärnkraftverk som tidigare stängts i enlighet med avtal med EU. Det är förmodligen inte den bästa vägen framåt. I stället skulle investeringar i ett större antal anslutningar över gränserna vara mer effektivt på lång sikt för att effektivt minska beroendet av ett eller flera tredjeländer.

Andra viktiga politiska linjer i betänkandet som jag helt håller med om är att öka energieffektiviteten och andelen hållbar energi. Medlemsstaterna har dock olika uppfattningar i frågan om huruvida kärnenergi har en roll att spela för att minska koldioxidutsläppen. Detta är i allra högsta grad en fråga för medlemsstaterna och inte för EU. En större tydlighet om den här frågan i betänkandet hade varit välkommen. Förhoppningsvis kan detta åtgärdas under ändringsprocessen.

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Mina damer och herrar! Hittills har jag noterat hur förment och abstrakt parlamentet fastslår vad som är bäst för EU. Det var dock de bulgariska väljarna som skickade hit mig och därför är jag mer intresserad av vad som är bäst för mitt hemland Bulgarien.

För oss, "Atakas" patrioter, har energiberoende för Bulgarien högsta prioritet. Under "samtalen", som vi kallar "EU-diktat", var vi tvungna att stänga reaktorerna 1, 2, 3 och 4 vid kärnkraftverket Kozloduy.

Jag vill påminna er om – och om ni inte visste det kan ni ha detta i åtanke – att de här enheterna hade klarat alla kontroller och ansågs vara helt säkra. I början av 2007 ställde min kollega Dimitar Stoyanov en fråga till kommissionen och undrade om det fanns ett krav på att alla enheter skulle stängas för att Bulgarien skulle kunna bli medlem i EU. Det visade sig dock att det inte fanns något sådant krav från kommissionen. Günter Verheugen ljög emellertid för det bulgariska parlamentet och sa att det fanns ett sådant krav.

För ett par dagar sedan stod Bulgarien inför en mycket allvarlig energikris. Enligt artikel 36 i vårt anslutningsfördrag har vi rätt att ta detta kärnkraftverk i drift på nytt. Det är vår rättighet och därför införde mina kolleger i det bulgariska parlamentet ett lagförslag om att aktivera enhet 1 till 4 i kärnkraftverket Kozloduy – som I dag är stängda – på nytt.

Tillsammans med mina kolleger i Europaparlamentet, Dimitar Stoyanov och Slavi Binev, har jag ingett skriftlig förklaring 0005/2009, där vi begär att de här reaktorerna ska aktiveras på nytt, med målet att Bulgarien ska bli energiberoende.

Sammanfattningsvis vill jag säga att EU kommer att vara starkt när varje enskild medlemsstat är stark och har sitt eget energiberoende. Detta är den enda vägen om vi vill arbeta för våra väljare och för våra medborgare.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Herr talman! När vi talar om den strategiska energiöversynen anser jag att det är viktigt att understryka några av de risker vi står inför – inte bara risken för en otrygg energiförsörjning med alla problem det innebär, utan också att vi utsätts för politiska påtryckningar från regimer som använder energileveranser som ett verktyg för att påverka andra regeringar. Till följd av detta finns också en risk för splittring inom EU, där medlemsstaterna skiljs åt beroende på sina olika intressen, vilket undergräver den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Jag menar att det är viktigt att inse att den politik vi behöver för att hantera klimatförändringen i hög grad är samma politik som vi behöver för att öka vår energitrygghet. Minskad användning av fossila bränslen innebär minskat beroende av opålitliga leverantörer. Ökad försörjning från andra energikällor innebär minskad efterfrågan på fossila bränslen, lägre priser för EU-medborgarna och, inte minst, minskade kassaflöden till världens oljeregimer.

Detta får enorma säkerhetsföljder som vi måste ta hänsyn till när vi diskuterar EU:s framtida energistrategi. Jag tror att några av bitarna enkelt kommer att falla på plats när vi antar detta perspektiv. Vi behöver mer av en inre marknad i EU eftersom detta i realiteten är den enda garantin för solidaritet mellan medlemsstaterna. Det innebär att vi behöver göra mer när det gäller sammankopplingar över gränserna och för att få ett bättre nät som binder samman medlemsstaterna och därigenom gör marknaden mer integrerad.

Vi måste utveckla fler biobränslen. Jag håller inte med dem som säger att det finns en risk. Det är möjligt för oss här i EU, men också på andra håll i världen, att utöka det område vi använder. Även små bidrag från biobränslen minskar beroendet av fossila bränslen och påverkar priserna.

Jag måste också poängtera kärnkraftsfrågan. Ibland tycker jag att kärnkraften behandlas väldigt styvmoderligt, för den representerar faktiskt ett av de största potentiella bidragen till EU:s förmåga att minska koldioxidutsläppen i dag och i framtiden. Här vill jag sätta punkt. Om vi försöker sammanföra alla dessa aspekter kommer vi inte bara att få en starkare energipolitik, utan också en starkare säkerhetspolitik.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Energipolitiken är och kommer fortsättningsvis att vara en prioritet för EU. Gaskrisen den här vintern, när det var extremt kallt, har än en gång lyft fram EU:s och medlemsstaternas

beroende av traditionella gasleverantörer. Förening i mångfald är EU:s motto. Jag hoppas att den här gaskrisen kommer att föra oss samman så att vi kan ta fram en gemensam energipolitik.

Utvecklingen av Nabucco-projektet och anläggandet av en LPG-terminal i Constanța, en viktig hamn vid Svarta havet, samt sammankoppling av nationella elenergiinfrastrukturer är samtliga åtgärder som kan bidra till att öka försörjningstryggheten och stärka EU:s möjligheter att visa solidaritet med medlemsstater som drabbas av en energikris.

Jag uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att investera i att modernisera det europeiska energinätet, öka energieffektiviteten och generera kraft från förnybara källor. Jag vill också uppmana kommissionen och medlemsstaterna att erbjuda finansiering för de åtgärder som syftar till att minska de föroreningar som produceras av kolkraftverk. Dagens krissituation gör att medlemsstaterna inriktar sig mer på att prioritera och ta fram strategiska riktlinjer för utveckling.

När det gäller energieffektivitet kan EU uppnå snabba resultat till en rimlig kostnad i kampen mot klimatförändringarna. Att öka befintliga byggnaders energiprestanda och främja passivbyggnader samt använda informations- och kommunikationsteknik för att minska energiförbrukningen och öka energieffektiviteten genom storskaligt genomförande av intelligenta mätare och automatiska system är strategiska utvecklingsriktlinjer som EU måste investera i.

Jag vill också uppmana kommissionen och medlemsstaterna att erbjuda finansiering för de åtgärder som syftar till att minska de föroreningar som produceras av kolkraftverk. Den nuvarande ekonomiska krisen gör att medlemsstaterna inriktar sig mer på att prioritera och ta fram strategiska riktlinjer för utveckling. Till 2020 måste EU ha ökat sin energieffektivitet med 35 procent och minskat sin förbrukning av primärenergi med 20 procent. Jag uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja och finansiera forskningsprojekt som har som mål att öka energieffektiviteten.

Herr kommissionsledamot! Jag vill uppmana kommissionen, Europeiska investeringsbanken och medlemsstaterna att inrätta en europeisk fond för energieffektivitet och förnybar energi för att se till att det offentliga och privata kapital som krävs kan tas fram för att kunna genomföra de energieffektivitetsprojekt som i dag är under utveckling runt om i EU. Sist, men inte minst, vill jag ta upp transportsektorn – den största sektor som använder olja. Jag anser att vi nu måste anta mycket ambitiösa mål på medellång och lång sikt på EU-nivå till 2020 vad gäller energieffektiviteten för fordon. Jag vill också uppmana medlemsstaterna att på ett intelligent sätt att ta fram en transportpolitik för varor och personer, framför allt i storstadsområden. Sist, men inte minst, är intelligent transport en av de strategiska riktlinjerna för utvecklingen av transportsektorn.

Lena Ek (ALDE). - Herr talman, kommissionärer, kolleger! Vi vet alla att den europeiska energimarknaden har problem. Vi har i dagens läge en import på närmare 50 procent som om tio år, om vi inte gör någonting, kommer att bli 70 procent. Den energi vi producerar produceras ofta på ett sätt som förstör vår miljö och skapar den växthuseffekt som kommer att förstöra människors hälsa, ekonomi och stabilitet, inte bara i vår del av världen, utan i många delar av världen.

Den energi vi har i Europa ska distribueras genom ett distributionsnät som är gammaldags, som inte är renoverat och som inte hålls i ordning. Dessutom har vi nära grannar och konflikter runt energifrågor som är mycket bekymmersamma. Relationen med Ryssland har vi diskuterat i den här kammaren vid flera tillfällen det senaste året och det är fullständigt oacceptabelt att göra en energikris till nyårstradition och sätta vanliga människor i en situation där gamla människor fryser ihjäl, sjukhus måste stängas och industrier stänger. Fullständigt oacceptabelt!

En annan sak som är fullständigt oacceptabel är det som Ryssland och Gazprom försöker göra med Nord Stream, nämligen att man försöker köra över svensk miljölagstiftning och europeisk lagstiftning som handlar om Östersjöns säkerhet, trots att detta innanhav redan har oerhört stora områden med döda bottnar. Fullständigt oacceptabelt!

Vi kommer att behöva alla energikällor, all ny teknik, all innovation, all forskning och all datorkraft som finns för att klara av alla de här olika problemen. De regleringar som har lagts fram från kommissionen, inklusive finansieringspaketet, är mycket bra men fortfarande väntar våra medborgare på att regeringarna ska våga fatta beslut om energisolidaritet och våga fatta beslut om att bryta upp de stora statliga monopolen. Dessa monopol handlar inte bara om produktion av energi utan också om distribution av energi, och låser därmed medborgarna och företagen, såväl de små företagen som industrierna, i en oacceptabel situation.

Jag tycker att föredragande Laperrouze har utarbetat ett oerhört bra betänkande. Jag tycker också att kommissionens förslag på de här områdena är väldigt bra och jag hoppas att vi kan nå fram till beslut om detta så fort som möjligt. Tack!

Eugenijus Maldeikis (UEN). – (LT) Det viktigaste vi kan lära oss av gaskrisen är att Europas energisystem är mycket sårbart och att försörjningen är oerhört utsatt. Risker kvarstår eftersom avtalet mellan Ukraina och Ryssland är ett engångsavtal och situationen kommer tveklöst att upprepas. De bilaterala energifrågorna är i grunden olösta – och inte bara mellan Ryssland och Ukraina, utan också mellan Ukraina och EU och mellan EU och Ryssland, inte minst för att det inte finns något gemensamt energidriftssystem för EU–Ukraina–Ryssland. Hittills har det inte funnits några säkerheter eller garantier och några sådana har ännu inte ställts upp. Jag vill understryka att beroendet av gasförsörjningen och användningen av gas ökar dramatiskt och kommer att öka ännu mer när kraftverken i Litauen, Bulgarien och Slovakien har stängts. Detta visar att risken kvarstår och kanske blir ännu större.

Vi har en mycket tydlig långsiktig strategi för hela EU. Vi har haft mycket hetsiga debatter om detta. Det talas om långsiktiga åtgärder. Som jag ser det är den svagaste länken vår energipolitik på kort och medellång sikt. Den har inte klarat verklighetstestet och detta framgick under gaskrisen. Jag vill uppmana kommissionen att undersöka ett sådant scenario, som tyvärr inte undersöktes av olika juridiska och politiska skäl. Vilka skulle kostnaderna, fördelarna och konsekvenserna vara av att tillfälligt förlänga driften av kärnkraftverken i Bulgarien, Slovakien och Litauen och på så sätt i grunden stärka energitryggheten för dessa länder och hela EU i denna situation? Dessutom skulle detta innebära att resurserna kunde användas på ett mer effektivt sätt – inför en långsiktig och odefinierad ekonomisk kris – och skulle avsevärt minska den börda krisen innebär för våra medborgare och för näringslivet.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Herr talman! När det gäller energitrygghetsstrategin och Anne Laperrouzes betänkande finns det en sak som jag anser att kommissionens förslag och Laperrouzebetänkandet har gemensamt och det är att det inte har gjorts några prioriteringar. De är ett hopkok av allt som påtryckningsgrupper har lobbat för i kommissionen eller parlamentet. Så länge som vi inte gör prioriteringar kommer vi inte att kunna anslå medel på ett klokt sätt.

Men prioriteringen är faktiskt tydlig för alla. Vi måste börja med effektiviteten för byggnader, fordon, kylskåp och så vidare. Det finns inget som är billigare och inget som kommer att skapa fler arbetstillfällen. För det andra handlar det om förnybar energi. När vi säger att 60 procent av hela energimixen ska komma från förnybara källor 2050 innebär det att minst 90 procent av vår el måste genereras av förnybar energi. Den här siffran, 90 procent el som genereras från förnybara källor, kommer sannolikt att uppnås långt före 2050, eftersom vi redan antagit ett direktiv där vi ställer upp ett mål på 35 procent för 2020. Om vi kan uppnå 35 procent grön el 2020 från dagens utgångspunkt på 15 procent kan vi uppnå 60 procent eller mer så tidigt som 2030.

För det tredje har vi gasproblemet. Hur ska det lösas? Vi investerar miljarder i gasledningar i dag och samtidigt ska gasförbrukningen i EU minska. Det är vad ni skriver i ert dokument, kommissionsledamot Piebalgs, och samma sak kan läsas mellan raderna i Anne Laperrouzes betänkande.

Så vi har effektivitet, förnybar energi och gas och sedan vill ni investera 1,3 miljarder euro i avskiljning och lagring av koldioxid (CCS-teknik). Var någonstans i allt detta finns det plats för denna blinda lojalitet till kärnkraften?

Herr kommissionsledamot, jag måste säga att ni inte ens får siffrorna rätt. Om vi satsar på effektivitet och förnybar energi och bedriver en gaspolitik som är hyfsat acceptabel och om – om vi verkligen måste – investerar lite mer i CCS, kommer vi inte att behöva kärnkraft och vi behöver inte utsätta oss för den risken. Det är bara att titta på fakta!

När det gäller den ekonomiska återhämtningsplanen måste jag säga att jag verkligen är arg på kommissionen. Inte ett öre till energieffektivitet! Inte ett öre till vänortssamarbeten! Herr kommissionsledamot, den 10 februari kommer företrädare för 300 lokala myndigheter i EU att samlas i Bryssel på er inbjudan. Vad ska vi säga till dem: att Manuel Barrosos kommission sänkte budgeten för vänortssamarbeten med 500 miljoner euro mellan måndag och onsdag i förra veckan? Jag tyckte att detta är motsägelsefullt och helt fel. Vi behöver städer som partner i en ny energipolitik. Inte ett öre till solenergi och inte ett öre till biomassa! Vi tar med andra ord fram en ekonomisk återhämtningsplan där vi ger tre och en halv miljard till energijättarnas oligarki och inte en enda euro till de partner vars hjälp vi behöver för att gå över till grön energi.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (FR) Tack, jag ska fatta mig kort. Jag vill titta på två aspekter som jag inte tror har diskuterats ännu, nämligen det faktum att vi behöver ett integrerat energisystem i Europa, som kan anslutas till olika typer av energi och som kan anslutas till olika nät på ett sådant sätt att det skulle vara möjligt att kompensera för avbrott. Den aktuella gaskrisen har visat att detta är en mycket viktig uppgift. Den andra aspekten handlar om att vi måste koppla samman dessa energinät till liknande nät på andra områden, t.ex. transport- och kommunikationsnät, för att skapa en viss grad av symmetri mellan dem. Så är fortfarande inte fallet och jag anser att om man tittar närmare på detta kan det finnas kopplingar. Jag vill också säga att nätens position i EU:s framtida strukturer är mycket viktig och att dessa nät är viktigare för ett EU med sammanhållning än den ständigt växande byråkratin i både Bryssel och i medlemsstaterna. Jag tror att EU i framtiden kommer att vara ett slags halsband som hålls ihop av dessa nät.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Dagens finanskris håller på att övergå i en ekonomisk kris. På grund av bristen på tillgängliga krediter finns det dessutom ett hot om en energi- och livsmedelskris. För att kunna upprätthålla åtminstone den nuvarande nivån i energiproduktionen kommer det 2030 att finnas ett behov av investeringar på 26 miljarder US-dollar i hela världen i rekonstruktion och utveckling av nya olje- och gasfält samt även i produktion och distribution av alla typer av energi.

Samtidigt kommer det att vara nödvändigt att integrera flödena av olja, gas och el så att man kan skapa ett effektivt och mycket diversifierat system. Det här systemet måste bidra till att överbrygga konsekvenserna av lokala politiska tvister och eventuella naturkatastrofer samt erbjuda en fungerande energiförsörjning i hela Europa. Slovakien fick under de senaste veckorna uppleva komplexiteten i en sådan situation då inte en enda kubikmeter gas nådde landet under flera dagar, på grund av konflikten mellan Ukraina och Ryssland. Slovakiens och andra europeiska länders erfarenhet har visat att det krävs starkt stöd för EU:s prioritet att koppla samman och integrera de åtskilda energimarknaderna i Europa.

Jag måste dock nämna att den påtvingade och förtida avstängningen av två reaktorer vid kärnkraftverket Jaslovské Bohunice har visat sig vara ett förhastat misstag i den nuvarande situationen. Reaktorerna uppfyllde alla kriterier för säker drift. Kommissionen krävde i anslutningsfördraget att de skulle tas ur drift i samband med Slovakiens inträde i EU. I och med det beslutet försvagades inte bara Slovakiens möjlighet att vara självförsörjande inom energiområdet, utan också EU:s möjligheter.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Herr talman, mina damer och herrar! Kampen mot klimatförändringarna och behovet av energitrygghet och att stärka konkurrenskraften hos vår ekonomi gör att vi är på väg mot en tredje industriell revolution, mot en epok där vi vänjer oss av med att använda fossila bränslen.

Det är en verklig revolution som kommer att medföra mycket stora strukturförändringar för produktions- och konsumtionsmodellerna och i slutändan för vårt sätt att leva. Jag är säker på att vi inom EU kommer att behålla vårt globala ledarskap i denna revolution. För att det ska vara möjligt måste vi vidta alla tänkbara åtgärder för att begränsa energiintensiteten hos ekonomin inom alla sektorer. Ett av verktygen för att öka energieffektiviteten är att utnyttja potentialen hos IKT (informations- och kommunikationsteknik). Det krävs betydande incitament för att vi ska kunna utnyttja denna teknik så att vi ökar energieffektiviteten inom EU med 20 procent till 2020, inom ramen för 20-20-20-målet.

I det förslag som vi uppmanas anta om ett par dagar och som handlar om att stärka energieffektiviteten genom IKT lägger man särskild vikt vid forskning och utveckling kring pionjärteknik som nanoteknik och fotonteknik, som har stor potential att öka energieffektiviteten, och på att ta fram en politik för att stärka användningen av denna teknik.

Detta ökar också möjligheterna för grön innovation och grönt entreprenörskap genom en rad åtgärder och planer. Jag vill särskilt lyfta fram gröna offentliga upphandlingar, som gör att offentliga myndigheter kan spela en ledande roll för att spara energi genom att utnyttja de nya tekniska användningsområdena för IKT.

Slutligen möjliggör förslaget incitament för smarta och integrerade energiledningssystem i våra städer och smarta trafikledningssystem med ett mer rationellt trafikbeteende och transportsystem.

Det framgår tydligt av det jag sagt att det förslag vi ska rösta om om ett par dagar, trots att det inte är juridiskt bindande, är mycket viktigt eftersom det i praktiken gör IKT till en av de främsta indikatorerna på hållbar utveckling inom EU. Jag uppmanar er därför att ge ert stöd för förslaget vid omröstningen om ett par dagar.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Herr talman! Vi är förhoppningsvis alla klara över vilka prioriteringarna är här: energieffektivitet, energibesparingar och förnybar energi. Vi kan dock inte bortse från att vi måste fortsätta att oroa oss över vår gasförsörjning i ännu några år. Vad kan vi då lära oss av tvisten mellan Ukraina

och Ryssland och av den kris som uppstod ur denna tvist? Enligt min uppfattning – och jag är ledsen att behöva säga det, herr kommissionsledamot – verkar det inte som att vi kommer att vara bättre förberedda nästa gång detta inträffar. Inte heller kan man säga att krisen är över och jag har sett få tecken på att en strategi verkligen har utvecklats eller att man dragit några slutsatser av denna tvist mellan Ukraina och Ryssland.

Vissa ledamöter i parlamentet anser att vi borde ingå bilaterala avtal med Ukraina, men det är viktigt att påpeka att Ukraina måste ta på sig åtminstone en del av skulden för den situation som nyligen uppstod, och jag vill helst inte förlita mig på argument mellan Jusjtjenko och Tymosjenko eller Janukovyjtj eller vem som helst. Ukraina skulle självfallet mycket hellre köpa gasen från Ryssland och sedan sälja den vidare till oss, naturligtvis mot en extra avgift, liksom Turkiet skulle göra när det gäller Nabucco. Jag återkommer till detta senare. Om vi vill att vår gas ska vara lika osäker, men dyrare, bör vi ingå bilaterala avtal, men om vi vill hitta en verklig lösning måste vi ingå ett trilateralt avtal som omfattar Ryssland som leverantör, Ukraina som transitland och oss själva och nå fram till en överenskommelse om detta, framför allt vad avser transit och infrastruktur. Jag har inte hört något från kommissionen om detta eller om vilka alternativa förslag man har.

När det gäller investeringar i infrastruktur finns det, om vi tittar österut, främst tre ledningar som diskuteras: Nord Stream, South Stream och Nabucco. Nord Stream är en försörjningsledning i norr. Den löser transitproblemet, men minskar inte vårt beroende av Ryssland. South Stream kan också lösa ett transitproblem, men minskar inte heller vårt beroende av Ryssland. Om man dessutom tittar på kostnaderna är South Stream faktiskt något dyrare än Nabucco, åtminstone enligt flera studier som pekar på att vi måste investera kraftigt i Nabucco. När jag tänker på hur snabbt – och jag har även nämnt detta vid ett par tidigare tillfällen, herr kommissionsledamot – USA byggde PTCP-oljeledningen och hur lång tid vi tar på oss för Nabucco-gasledningen tycker jag faktiskt att det är skandalöst hur lite EU har åstadkommit: det är ett tecken på att vi är svaga.

Vi måste agera snabbt, inte bara vad gäller Azerbajdzjan eller Turkmenistan – som vi snart kommer att diskutera – utan också Irak. Det faktum att gasen där helt enkelt släpps ut i luften som avgas, utan att hänsyn tas till hur den skulle kunna transporteras till Nabucco-ledningen, är ett stort misstag. Herr kommissionsledamot, jag vill be er att förhandla snabbt och tydligt med Turkiet för att se till att vi är överens med dem om detta. Vi måste förstås också övertyga Cypern om att sluta blockera energikapitlet: deras krav på att vi inte ens kan förhandla om det här kapitlet visar på en bristande solidaritet, eftersom det förstås skapar problem med Turkiet. Jag ser att kommissionsledamoten nickar. Vi är helt överens här.

Jag vill till sist ta upp kärnkraften, där det finns helt olika ståndpunkter här i parlamentet. Tyvärr kan jag inte rösta för Laperrouzebetänkandet, eftersom det är för ensidigt i det här avseendet.

Det som stör mig med hela den här debatten är att vi nu har en ny utveckling i Frankrike, nämligen en minskning av atomavfallet. När man granskar detta ser man dock att detta atomavfall är mer radioaktivt. Det är inte rätt sätt att lösa problemet, framför allt inte när det gäller avfallsfrågan. Vi måste lägga betydligt mer kraft och intelligens på att lösa avfalls- och slutförvaringsproblemet.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Herr talman! Energikrisen har avslöjat en svaghet hos EU. Vi har fortfarande svårigheter att korrekt avläsa de politiska utmaningar som uppstår genom den här situationen. En skarp illustration av detta misstag är Angela Merkels förslag när hon efter en tredje energikris föreslog ännu starkare kopplingar till ryska energiresurser genom att bygga de norra och södra gasledningarna. Det förhåller sig tvärtom. Den här krisen har visat att vi borde satsa allt på att bygga en oberoende infrastruktur som tar oss till oberoende källor för energiråvaror i Azerbajdzjan och Turkmenistan. Krisen visar att vi borde stryka den norra gasledningen från listan över kommissionens prioriteringar för att undvika ett ryskt monopol i Europa. Att lösa energiproblemet kommer att vara ett avgörande moment i hela integrationsprocessen. EU har chansen att visa sin effektivitet och att bli starkare. EU kan också visa att det är passivt och riskera att marginaliseras.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Herr talman! Jag vill tala om behovet av att förena informationsteknikrevolutionen i informationssamhället med energirevolutionen, vilket är ämnet för en utmärkt resolution i parlamentet.

Vi behöver smarta elnät. De vi har i dag är oekonomiska och föråldrade. Vi behöver en förbrukning som överensstämmer med produktionen.

Vi måste ha smarta nät och smarta hus. Denna smarta förbrukning kan bara komma till stånd genom Internet och enbart genom att alla elnät fusioneras med den information som kommer från hus, fabriker, byggnader osv.

På så sätt skulle vi kunna vara mer självständiga, mycket mer oberoende, och EU skulle kunna ha en ledande roll i denna viktiga globala fråga så att det inte, som i dag, skulle behöva finnas dussintals onödiga kraftverk. En majoritet av alla länder producerar tre gånger mer energi än vad som förbrukas eftersom produktionen är inriktad på förbrukningstoppar. Så skulle inte vara fallet med smarta nät. Smarta nät skulle innebära att vi kan anpassa förbrukningen till en hållbar produktion och till befintliga produktionsnivåer.

På så sätt skulle vi också kunna samarbeta med grannländer i Medelhavsregionen. Ett utbyggt, rent, smart nät behövs för att ansluta till våra grannar i syd som har potential att generera solenergi med hjälp av högteknologiska lösningar och storskaliga anläggningar. Detta skulle vara ett utmärkt tillfälle för samarbete om tekniktransparens. Vi skulle kunna främja en ren framtid för oss alla.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag vill tacka föredraganden för hennes arbete.

Jag vill gärna ta upp några aspekter kring den strategiska energiöversynen och den senaste tidens energikris, som hänger nära samman.

För det första: i vårt betänkande, där medlemsstaterna uppmanas att agera samfällt i energifrågorna, har vi tydligt slagit fast det som alla EU-medborgare har kunnat konstatera vara verklighet under de senaste veckorna, nämligen att problem med energiförsörjningen i medlemsstaterna påverkar hela EU. Det är mycket viktigt. Detta är grunden för den europeiska solidariteten och en grund för att utforma åtgärder för nödsituationer.

För det andra: enligt betänkandet ger CCS-teknik en möjlighet för oss att nå våra miljömål och samtidigt använda en energikälla – kol – som det finns gott om i Europa. Genom att utveckla CCS kan EU bli världsledande inom avancerad teknik, vilket kommer att bidra till vår globala konkurrenskraft och stärka våra ekonomier. Detsamma gäller teknik för kolförgasning, som har stor betydelse som en kompletterande gasförsörjningskälla som gör det möjligt att diversifiera gasförsörjningen.

För det tredje: i detta strategiska dokument understryks särskilt behovet av investeringar i energiinfrastruktur. Infrastrukturprojekt som får EU-stöd bör först och främst bidra till en verklig diversifiering av källor och leveransrutter till medlemsstaterna och till EU som helhet.

Investeringar i Ukraina framstår som särskilt viktiga för oss. Tillsammans med våra ukrainska partner kan vi i framtiden ta ett gemensamt ansvar för gasleveranserna över den rysk-ukrainska gränsen. Skälet till ett sådant steg från vår sida är mycket enkelt. När det gäller energiförbindelser uppfyller Ukraina internationella standarder. Landet har ratificerat energistadgefördraget och följer därmed bestämmelserna om öppenhet.

För det fjärde: Vårt strategiska dokument kompletterar i hög grad våra insatser för att genomföra det tredje energipaketet. Vad innebär det? Det innebär en fungerande inre energimarknad för EU och det innebär solidaritet och stöd i många avseenden. Låt oss slutföra lagstiftningsförfarandet under de närmaste tre månaderna. Det är mycket viktigt för oss.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Herr talman, kommissionsledamöter, mina damer och herrar! Vi har historien på vår sida. Våra energinät byggdes trots allt för att tillgodose behoven under kalla kriget och för den tidens politiska sammanhang. Nu har de förbättrats och lappats ihop här och där, men det har gett oss ett problem som vi måste återkomma till senare.

Behovet av energi har ökat dramatiskt samtidigt som ekonomin har utvecklats i mycket snabb takt, vilket innebär att priserna, utbudet och miljöproblemen också har förändrats. Det har blivit vår största utmaning. Eftersom problemen är globala är det förstås globala lösningar som krävs. Därför är det viktigt att vi engagerar USA och utvecklingsländerna i en gemensam energiprocess. Vi kommer att visa vägen, men USA måste följa EU:s exempel och arbeta tillsammans med oss.

Eftersom energilösningar är globala behöver vi europeisk energidiplomati och jag uppfattar det som att kommissionsledamoten med ansvar för energifrågor har gjort en hel del arbete i det avseendet och i samband med den senaste energikrisen. Vi behöver energidiplomati av det enkla skälet att detta är så stora frågor att man tidigare gått i krig om dem och att det kan bli så också i framtiden. Detta är alltså en mycket allvarlig fråga.

Det är också självklart att vi behöver en energimix som består av olika energikällor som är så brett baserade som möjligt, eftersom det bidrar till att stabilisera energisituationen och därmed kommer varje lands mångfald att leda till oberoende – liksom för EU.

Att spara energi är självfallet en viktig lösning på problemet: det är den billigaste och mest effektiva metoden. Därför behöver vi något som jag i dag ser som den viktigaste åtgärden som måste genomföras: att göra energin intelligent. Om vi inte avsevärt ökar användningen av intelligent teknik kommer vi inte att uppnå våra mål. Som tur är har den smarta tekniken utvecklats parallellt. Privatpersoner och företag vet inget om den energi de förbrukar utan smart teknik. Därför är IKT (informations- och kommunikationsteknik) den lösning som hjälper oss att uppfylla målen och hålla ordning. Tekniken påminner oss om våra extravaganser. Den fungerar därför som en bra lärare, men också som en bra hantverkare eftersom intelligensen inte bara behövs i nätet, utan också i utrustning, bostäder och bilar. Överallt där mänsklig aktivitet pågår behövs intelligens för att kontrollera energiförbrukningen. I anslutning till detta vill jag särskilt betona hur viktiga de små och medelstora företagen och de innovationer som kommer från denna sektor är. Sedan har vi den sociala dimensionen: energifattigdom – och parallellt – arbetstillfällen som är kopplade till det som just sagts.

Vi tycker att det är konstigt att Ukraina är ett transitland. Som Hannes Swoboda sa är det uppenbart att ledningen bör ligga under annan förvaltning, exempelvis under en trepartsförvaltning som skulle inkludera EU. Då skulle problemet försvinna.

ORDFÖRANDESKAP: MORGANTINI

Vice talman

Fiona Hall (ALDE). - (EN) Fru talman! Det finns en aspekt som oftast inte uppmärksammas i diskussionerna om energikriser, men som min kollega Anne Laperrouze faktiskt tar upp. Vi diskuterar energieffektivitet i samband med klimatförändringar och bränslefattigdom, men energieffektivitet har även strategisk betydelse. Genom att kontrollera efterfrågan underlättar man för försörjningssidan, och det behövs för att uppnå energioberoende i EU. När det gäller den muntliga frågan om användningen av informations- och kommunikationsteknik vill jag påpeka två saker.

För det första bekymrar det mig att införandet av smarta energimätare inte har påbörjats i den omfattning som både föreskrivs i direktivet om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och efterlyses i Morganbetänkandet. I en del länder finns det digitala displayer som visar konsumenterna hur mycket energi de förbrukar, vilket är bra, men smarta energimätare gör betydligt mer än så. Dessa mätare klarar av tvåvägskommunikation, och ger även en detaljerad analys av konsumentens behov samt pålitlig mätning och betalning av el från mikrokraft. Vi behöver smarta energimätare nu. Vi behöver dem för att kunna omvandla energiförbrukande byggnader till nettoenergiproducerande byggnader.

För det andra kommer vi snart att ta bort ineffektiv hushållsbelysning från marknaden, och samma sak borde göras med ineffektiv kontors- och gatubelysning. Vi bör dock redan nu undersöka nästa teknologiska framsteg, och till exempel använda mer smart belysning med sensorer som mäter rörelse och naturligt ljus så att belysningen minskas, eller släcks helt när det behövs. Energieffektiv belysning består inte enbart av kompaktljsslör och det är dags att den offentliga sektorn, däribland EU-institutionerna, går i täten och använder informations- och kommunikationsteknik för att uppnå energieffektivitet.

Roberts Zīle (UEN). - (LV) Fru talman, kommissionsledamöter! Jag vill först tacka Anne Laperrouze för hennes mycket innehållsrika betänkande. Kriser ger alltid möjlighet att fatta viktiga beslut som på ett avgörande sätt kan förändra våra värderingar och vår politik. Jag har anledning att tro att den senaste tidens gaskris har öppnat ögonen på politiker när det gäller energiförsörjningens sårbarhet i många delar av Europa. Inte bara den återhämtningsplan och den andra strategiska energiöversyn som tagits fram av kommissionen, utan också det här betänkandet inger förhoppningar om att det kommer att finnas en enhetlig europeisk energipolitik och det inkluderar en förhoppning om att de isolerade energiöarna i Europa till slut kommer att försvinna – alltså även de baltiska staterna. En annan aspekt handlar om byggandet av terminaler för naturgas i flytande form (LNG). Dessa terminaler kan bli ett alternativ till den ryska gasen på många platser, dock under förutsättning att de nationella regeringarna klarar trycket och inte skapar dem som en extra kapacitet för exporten av rysk gas, utan enbart som importterminaler. Tack.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Fru talman, kommissionsledamot Piebalgs, kommissionsledamot Reding, mina damer och herrar! Vi måste investera nu. Vi står på randen till en energikris och en finanskris. Vi måste göra en insats för att investera så snabbt och bra som möjligt och därför måste vi säga ja till att man bygger ledningar och LNG-fartyg. Vi bör bygga dem så snabbt som möjligt, då detta skulle skapa arbetstillfällen och därmed bidra till full sysselsättning i EU.

Ledningarna konkurrerar inte med varandra. Byggandet av varje ny ledning är i stället en situation som alla parter vinner på, och detsamma gäller byggandet av LNG-terminaler. Detta är en viktig fråga inför framtiden.

Vi måste framför allt investera i energieffektivitet, men inte genom statlig finansiering utan genom skattelättnader. Om vi kunde ge varje medborgare ett belopp på 10 000 euro per år som de kunde dra av på skatten skulle vi få en omedelbar start på investeringar i energieffektivitet och förnybar energi. När det gäller det senare skulle en progressiv värdeminskning, dvs. att kostnaderna omedelbart tas in i balansräkningen, vara ett särskilt värdefullt verktyg. Om vi kunde ange en treårsgräns för detta skulle det vara en stor framgång för oss alla. Vi skulle få ett bättre grepp om sysselsättning och energi. I det här sammanhanget är det upp till kommissionsledamot László Kovács att lansera ett initiativ.

En punkt i det här programmet som framför allt får oss att tänka till är förstås kärnkraftsindustrin: det är viktigt att se till att kärnkraftverken är säkra och trygga och att göra det efter bästa förmåga. Det går inte att lägga ribban för högt här: människor måste helt enkelt ha förtroende för att EU vidtar rätt åtgärder, att fortsatt forskning kring säkerheten bedrivs och att det finns juridiskt bindande krav som leder till att farliga kärnkraftverk tas bort från nätet när en domstol eller myndighet fattat beslut om detta. EU-medborgarna har rätt till säkerhet på det här området så att vi kan gå in i en framtid där generering av energi inte utsätter oss för fara och där vi kan sova tryggt. Kommissionen kan bidra starkt till detta.

I slutändan är det dock upp till rådet, i den konstellation som ansvarar för kärnkraftsäkerheten, att ta sitt ansvar och inte slå in på en väg som medborgarna inte uppskattar genom att blockera förslag från Europaparlamentet och kommissionen.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Fru talman, kommissionsledamöter! Den rådande situationen mellan Ryssland och Ukraina och gasförsörjningen har tydligare än förut visat att vi måste diversifiera vår försörjning och förbättra anslutningarna mellan medlemsstaterna och till producentländer.

Kommissionens förslag pekar i den här riktningen, men för att vara mer effektiva borde de här förslagen också inkludera – och jag var glad att höra kommissionsledamoten nämna det i dag – den potential som finns i kontinentens södra del och framför allt i mitt land, Spanien.

Spanien är den medlemsstat som har den största diversifieringen i försörjningen, både när det gäller antalet länder – vår gas importeras från 10 olika länder – och utbudet av olika format. Därför är mitt land en utmärkt försörjningsplattform för EU. Försörjningen åstadkoms både genom gasledningen från Algeriet och genom LNG i volymer som motsvarar Nabucco, men till en lägre kostnad och med bättre leveranstider. Denna plattform kan dock inte användas av EU i dag eftersom det saknas anslutning till Frankrike. Kommissionsledamot Piebalgs, Medgas måste vara en prioritet för EU, liksom det specifika problemet med våra öteritorier.

Om den iberiska halvön är isolerad när det gäller energi är öar som Balearerna, där jag kommer ifrån, dubbelt isolerade. Det är mycket orättvist för invånarna på dessa öar eftersom vi, som EU-medborgare, ska ha samma rättigheter.

Kommissionsledamot Piebalgs, jag ber uppriktigt att ni tar hänsyn till den särskilda situationen för öteritorier när ni fattar beslut och fastställer prioriteringar.

Slutligen vill jag tacka föredraganden för hennes arbete.

Olle Schmidt (ALDE). – Fru talman, ärade kommissionärer! EU har bittert fått erfara vad det betyder att vara alltför beroende av en enda energileverantör. Medborgarna i flera av medlemsländerna har på ett helt oacceptabelt sätt drabbats av den ryska nyckfullheten. Vi vet att Ryssland hanterar sina grannar med järnhand, men när frysende slovakier och bulgarer togs som gisslan i bråket mellan Ryssland och Ukraina blev det förhoppningsvis en väckarklocka för oss alla, också i det här parlamentet.

Ukraina behöver EU:s stöd, och byggandet av Nabucco med gas från bland annat Azerbajdzjan måste nu komma i gång. Nu måste EU visa handlingskraft, precis som herr Swoboda efterlyser.

Vi vet att Ryssland trycker på för Nord Stream, gasledningen i Östersjön. Dessa propåer bör avvisas. Östersjön är ett av våra känsligaste innanhav. Av hänsyn till miljön och ekonomin bör inte denna ledning dras i Östersjön. Lägg därtill de säkerhetspolitiska aspekterna. Ett landbaserat alternativ måste i stället noggrant utredas. Här har också Europaparlamentet redan tidigare framfört sina tvivel.

I betänkandet slås glädjande nog fast att kärnkraften måste utgöra en viktig del av Europas framtida energimix. Ska vi klara klimatpaketets krav på utsläppsminskningar behövs en modern europeisk kärnkraft. Det är skönt att man kan tala om det i Europaparlamentet i dessa dagar.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Fru talman, kommissionsledamöter! Det är dags att tala klarspråk. För det första har EU ingen energistrategi. Detta uppmuntrar exempelvis Ryssland, som behandlar energiresurser som ett politiskt vapen, att utöva påtryckningar och bedriva utpressning, något som förvärrar EU:s situation.

För det andra har EU gett efter för en kollektiv manipulering i form av hoten om den globala uppvärmningen som beror på koldioxidutsläpp. Alltfler experter och fakta bekräftar att detta inte stämmer. När det gäller dem som sprider den här teorin och skrämmar oss med den globala uppvärmningen skulle det vara värt att undersöka i vems intresse de agerar.

För det tredje kräver EU en energistrategi som bygger på principen om den svagaste länken, med andra ord hjälp i form av ekonomiskt stöd och investeringar i de länder som är mest beroende av en enda leverantör, som de baltiska staterna och Polen.

För det fjärde måste EU be om ursäkt och på nytt börja gynna stenkolk och brunkolk, eftersom det finns stora reserver och de är billiga. För det femte behöver EU en skatte- och kreditpolitik som ger stöd för ny teknik och besparingar av energiutsläpp. Det har man inte i dag.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Först vill jag tacka Anne Laperrouze och kommissionsledamot Piebalgs för alla de dokument de har presenterat.

Jag håller inte med i alla detaljer, men förslagen går i rätt strategisk riktning: det är rätt och nödvändigt att än en gång fokusera på att göra försörjningstrygghet till en av de centrala frågorna. Vi har kanske ägnat för stor uppmärksamhet åt andra energipolitiska frågor under det senaste året och jag är nöjd med att försörjningstrygghet än en gång har hamnat i centrum.

För det andra är jag också nöjd med att den föreslagna hållningen är så nyanserad. Som redan påpekats håller man kanske inte med på alla punkter, men betänkandet är rent allmänt korrekt, i motsats till vad Claude Turmes just antydde. Herr Turmes, det är fel att tro att det finns ett enkelt svar, ett enda svar på detta jättelika, komplicerade problem.

Politiker försöker alltid ge ett snabbt, enkelt svar som alla är nöjda med, men det går inte. Det är tyvärr oerhört svårt och därför varierar svaret. Vi kan inte ge löften till människor och agera som om vi hade en lösning och att allt på något magiskt sätt kommer att bli bra. Om inte annat skulle medborgarna så småningom bli bittert besvikna när de inser att det inte fungerar så.

Denna nyansering innebär att det inte finns en enda energikälla, utan att vi i stället under en lång tid kommer att fortsätta att arbeta med flera källor. Det är omoraliskt att bara förkasta en energikälla: enligt min uppfattning är det oansvarigt att bara förkasta kärnkraften. Den är en del av lösningen, självfallet inte hela lösningen, men man måste inse att kärnkraften kan bidra. Jag vill också varna för att satsa alltför mycket på gas: vi har just hört en hel del om vilket beroende det leder till.

Jag menar också att vi måste inse att vi inte helt ansvarslost kan ge upp kol – en energikälla som finns i vårt land och på många andra platser i Europa – och säga att ”kol producerar koldioxid och är därför inte något alternativ”. Det skulle vara oansvarigt. Vi behöver också ett nyanserat svar på frågan om olika sträckningar och vägar. Som Paul Rübig just påpekade finns det inte ett enda svar när det gäller ledningar: det skulle vara ett misstag att bara satsa på en enda. Vi måste öppna ett flertal sträckningar och alternativ. I dag kan ingen förutsäga vad som kommer att hända om 10, 20 eller 30 år.

Därför måste den väg vi ska välja vara att säga ja till intelligenta lösningar. Med intelligenta menar jag varierade lösningar och att vara öppen för nya saker och inte sitta still. Svaret är teknik. Svaret är att investera i forskning och vara öppen för lösningar som vi i dag inte ser alls, och inte bara nonchalant utesluta det ena alternativet efter det andra. Det handlar också om att vilja investera.

Det skulle vara ett ödesdigert misstag – och det är ett misstag som görs i vissa energipolitiska beslut – att ge dem som faktiskt måste investera pengar, nämligen företagen, för lite manöverutrymme och för lite stöd. Finns det någon som verkligen tror att vi, medlemsstaterna, staten eller EU kommer att kunna lösa investeringsproblemet? Nej, det är den privata sektorn som måste göra det.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Fru talman, kommissionsledamöter! Först vill jag ta upp den konstruktiva debatten i utskottet för industrifrågor, forskning och energi om Anne Laperrouzes betänkande och framför allt peka på den roll hon spelat för att ta fram ett objektivt och heltäckande betänkande.

Jag vill framför allt koncentrera mig på de förslag som finns i betänkandet om att återspegla de problem som de länder som påverkas mest av externa energileverantörer, framför allt av gas, står inför.

Först och främst har det konstaterats att det är viktigt att Europaparlamentet är delaktigt i att anslå medel för projekt för nya energilänkar, framför allt mellan medlemsstaternas gas- och energiförsörjningsnät. Jag beklagar dock att jag måste påpeka att endast 20 miljoner euro har avsatts för kommissionens projekt för Bulgarien och dess anslutning till Grekland, trots att Bulgarien är ett av de hårdast drabbade länderna. Gasfältet i Chiren har t.ex. överhuvudtaget inte nämnts, trots att det skulle bidra till att lösa krisens problem med minimala resurser.

För det andra har alla möjligheter att bygga den södra gasledningen tagits med. Med andra ord, vid sidan av Nabucco-projektet, har South Stream och TGI-projekten också noterats. Här finns också den långsiktiga planen för möjligheten att gas kan levereras av andra länder i regionen, t.ex. Uzbekistan och Iran.

För det tredje betonas vikten av att terminaler för LNG-gas byggs inom EU och att dessa också ska vara tillgängliga för alla medlemsstater enligt solidaritetsprincipen. Detta är än en gång särskilt viktigt för Bulgariens och Greklands gemensamma utnyttjande av sådana terminaler.

För det fjärde uppmanar jag kommissionen att titta på den växande energimarknaden i Sydosteuropa och andra grannländer med syftet att skapa en gemensam marknad för hela regionen. Som föredragande för lagstiftningen och villkoren för tillgång till gasförsörjningsnät vill jag än en gång betona den betydelse det tredje energipaketet har för att inrätta en gemensam europeisk energimarknad och förespråka att den genomförs så snart som möjligt.

Slutligen vill jag påpeka att även kärnkraftens roll formuleras på ett objektivt sätt i betänkandet. Jag anser att det nuvarande ramdirektivet för kärnkraftssäkerhet kommer att utgöra en god grund för att analysera skicket för alla reaktorer inom EU – och då inte bara nybyggda reaktorer – och kommer att vara en objektiv grund för att utvärdera deras säkerhet.

Det är tydligt att politiskt grundade beslut som de som fattades om Kozloduy inte kan vara långsiktiga när det gäller den nuvarande utvecklingen mot energimångfald inom EU. Jag hoppas att medlemsstaterna befinner sig i en position, baserat på objektiva kriterier, där de kan ompröva frågan om de stängda reaktorerna.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Fru talman! Anne Laperrouzes betänkande om energipolitiken rör ett ämne som är oerhört viktigt för alla länder inom EU.

Jag hyser stor respekt för det arbete hon genomfört, men situationen är fortsatt mycket allvarlig. Den plågsamma och katastrofala situation som våra länder i söder upplevde i januari, liksom de prognoser som hotar med en betydande energibrist under de kommande två decennierna, visar att energipolitiken måste vara en viktig del av vår utrikespolitik.

Herr kommissionsledamot, framtiden är dock dyster eftersom vi saknar samstämmighet, solidaritet och resurser. När det gäller solidariteten är detta kanske inte tillämpligt på kommissionen, men däremot på vissa stora EU-länder. Vi agerar inte samfällt.

Jag håller helt med Hannes Swoboda om att Nabucco är en stor skam för EU. Exempelvis riskerar den ryska South Stream-ledningen som staten och vissa EU-länder stöder att tränga ut Nabucco, som är dubbelt så billig och som agerar i enlighet med marknadens regler. Dess försörjningskällor i Azerbajdzjan riskerar att tas i beslag av dess rival, vilket innebär att det är en vanskelig och tveksam investering. På det här sättet kommer EU förmodligen att förlora den unika möjligheten till mångfald och ökad säkerhet ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Fru talman! Den andra strategiska energiöversynen kunde inte ha kommit lägligare. Händelseutvecklingen i början av året satte utan tvekan försörjningstryggheten för den östra hälften av Europeiska unionen på spel. Krisen varade i tre veckor, och sedan den 20 januari pumpas naturgasen till Europa igen. Men hur länge till? Om vi verkligen ska lyckas säkra vår energitrygghet måste vi lära oss några läxor av gaskonflikten. Jag menar framför allt att vi behöver diversifiera dels vår användning av olika energikällor, dels leverantörsnätet och dels leveransruterna. Europa beräknas förbruka 500 miljarder kubikmeter gas per år. Enligt vissa prognoser kan denna förbrukning öka med upp till 30 procent under de närmaste 20 åren.

Det har redan förts fram förslag till alternativa möjligheter. Gasledningen Nord Stream, som ska transportera gas från Ryssland till Europa, håller redan på att byggas. Blue Stream i Turkiet är färdig. De berörda parterna har kommit överens om att bygga South Stream, medan Ukraina åtagit sig att konstruera White Stream. Sedan har vi också den omtalade Nabucco-ledningen, där det dock är osäkert varifrån leveranserna ska komma och hur bygget ska finansieras. I vilket fall som helst så kvarstår på det hela taget vårt beroende av Ryssland. Nabucco-ledningen är tänkt att transportera gas från Asien, men européerna har, till skillnad från Gazprom, inte ens presenterat någon offert för Baku. Vad kan vi då göra nu? Många kanske anser att vi än så länge ska räkna med att förhandlingarna mellan kommissionens ansvariga ledamöter och den ryska delegationen vid toppmötet i Moskva ger ett reellt resultat, så att vi verkligen kommer någon vart i gasledningsfrågan, och så att inte det ryska gasmonopolet kan fortsätta att styra prissättningen helt efter eget behag.

Det är ju tänkbart. Men för min egen del anser jag också, och i första hand, att vi bara kan göra framsteg genom att använda mindre och renare energi. Det är just därför som jag anser att EU behöver gröna investeringar, det vill säga ett paket för att främja en hållbar tillväxt samtidigt som användningen av miljövänliga innovationer stimuleras. Den finanskris som har drabbat världen just nu får allt fler människor att inse att vi behöver hitta nya principer för hur vi organiserar oss ekonomiskt. Alltfler inser att en ny drivkraft och nya organisationsprinciper är en förutsättning för att vi ska kunna ta oss ur den världsomfattande krisen. Alltfler inser att det behövs ett paradigmskifte. Gröna investeringar innebär att vi organiserar vår ekonomi med hjälp av en ny princip. Den bygger på att vi, med den internationella kapitalmarknadens stöd, utvecklar tekniska innovationer som gagnar miljön. Detta kan bli hörnstenen i allt fler ekonomiska räddnings- och stimulanspaket, även i Europeiska unionens medlemsstater. Stimulansen behövs – i föl ökade antalet arbetslösa i EU med 1,7 miljoner. Om gröna investeringar får klartecken i EU, förändrar det EU:s framtida energipolitik i grunden. Tack så mycket.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Mina damer och herrar! För närvarande importerar vi européer hälften av den energi som vi förbrukar. Andelen ökar hela tiden. Unionen är så beroende av att importera energi från konventionella energikällor, och från ett begränsat antal leverantörer, att vi därigenom riskerar vår säkerhet, vår stabilitet och vårt välstånd. I mina ögon kommer denna strategiska översyn av Europeiska unionens energipolitik därför lägligt. Jag anser att målet "3×20 till 2020" är säkerhetsmässigt, ekonomiskt och ekologiskt riktigt. Men för att uppnå målet måste vi föra en gemensam politik för hela EU, och vara enade såväl inom unionen som gentemot omvärlden. För att vi ska kunna bygga upp en gemensam energipolitik krävs det att vi avslutar ratificeringen av Lissabonfördraget och lägger fram ett förslag till gemensam energipolitik. På den inre marknaden behövs det ett tydligt och stabilt regelverk. Vi behöver framför allt fullborda integrationen av energisystemen i hela EU.

Fördragets formulering om ömsesidig solidaritet blir bara tomma ord om vi inte kopplar ihop våra energisystem. Vi måste också bli bättre på att exploatera alla våra inhemska energikällor, bland annat genom att spara energi och öka utnyttjandet av förnybara energikällor och säker kärnkraft. Det är överflödigt att betona att finansiella investeringar i vår inhemska energisektor ger avkastning genom att tillväxten tar fart igen. Vi behöver även diversifiera vårt samarbete med omvärlden på energiområdet mycket mer. Vi behöver föra en intensivare dialog med leverantörs- och transitländer och med andra konsumentländer. Vi bör öka vårt samarbete med länderna i Mellanöstern, Medelhavsområdet och Nordafrika inom ramen för Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet. Denna dialog bör även omfatta kandidatlandet Turkiet. För mig är det dessutom av största vikt att vi hittar ett mycket bättre sätt för att hantera våra förbindelser med länder som Iran. Låt mig slutligen gratulera föredraganden, Anne Laperrouze, som har åstadkommit ett i mitt tycke förstklassigt och välavvägt betänkande.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Vi började diskutera behovet av en gemensam energipolitik så tidigt som 2006. Varje medlemsstat i EU förblir till syvende och sist ändå ansvarig för att trygga sin egen energiförsörjning. Men för att EU ska överleva krävs det att medlemsstaterna är solidariska med varandra. EU behöver snarast anta en verksam lagstiftning som gör att vi kan klara leveranskriser, eller slippa dem helt och hållet. Kommissionen har lagt fram sin handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet. Dess viktigaste inslag är inrättandet av en infrastruktur och diversifiering av försörjningskällor. Det gläder mig mycket att ett av de infrastrukturprojekt som EU avser att prioritera för att trygga energiförsörjningen är en plan för att koppla samman näten i Östersjöregionen. Det skulle undanröja de isolerade områden utan tryggad energiförsörjning som fortfarande kvarstår i EU.

Jag uppmanar kommissionen att på alla tänkbara sätt stödja sammankopplingen av de litauiska och svenska energinäten, liksom energibron mellan Litauen och Polen. Här finns det tyvärr också behov av lite politisk vilja. Och för att än en gång ta upp solidariteten – den princip som är Europeiska unionens ledstjärna – och

dess tillämpning på energiområdet: det råder stor osäkerhet om huruvida denna princip ska bestå i framtiden. Vi diskuterar det tredje energipaketet, som bland annat går ut på att EU ska inrätta en inre marknad för el och gas och en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter. Samtidigt inrättar Tyskland och Ryssland en rysk–tysk energibyrå. Hur rimmar det med solidariteten mellan EU:s medlemsstater, och med den gemensamma energipolitiken och energitrygghet?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Fru talman, kommissionsledamöter! I den här debatten vill jag framför allt lyfta fram tre frågor.

För det första blir det alltmer uppenbart att Ryssland använder sin export av energi, och då främst av naturgas, som ett kraftfullt politiskt påtryckningsmedel. Inte nog med att den förra naturgaskonflikten mellan Ryssland och Ukraina åsamkade många av EU:s medlemsstater enorma ekonomiska förluster. Ryssland har än en gång, och i princip med EU:s samtycke, tvingat in Ukraina i en uppenbar ekonomisk beroendeställning gentemot Ryssland. Man har ju svårt att föreställa sig en fungerande ukrainsk ekonomi om gaspriset överstiger 400 US-dollar per 1 000 kubikmeter.

För det andra behöver vi förhandla fram ett nytt partnerskapsavtal mellan EU och Ryssland. Detta måste dels innehålla närmare bestämmelser på energiområdet, dels ett löfte från Rysslands sida om att landet inte ska använda energiresurser för att utöva politiska påtryckningar, och att de ryska leverantörerna får ett skadeståndsansvar vid leveransavbrott.

För det tredje, slutligen, bör EU i första hand använda sina egna och Europeiska investeringsbankens finansiella resurser för att investera i gasprojekt som verkligen bidrar till att diversifiera EU:s gasförsörjning genom att låta oss importera gas från andra länder än Ryssland. Hit hör exempelvis Nabucco-gasledningen.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Vi kommer aldrig att uppnå vare sig energitrygghet eller en 80-procentig minskning av koldioxidutsläppen till 2050 om vi fortsätter att åsidosätta både energitryggheten och den mycket viktiga paneuropeiska sammankopplingen av högespänd likströmsöverföring (HVDC), vilket inbegriper en HVDC-linje till Nordafrika, det vill säga smarta elektriska nätverk i Europa och Nordafrika.

Förra veckan fick jag uppleva den spännande solvärmeverksamheten i Granada och Sevilla, och i helgen läste jag vad Harvardprofessorn Michael McElroy skriver om att befria Förenta staterna från den årliga utgiften på 750 miljarder dollar för importerad olja, och vinna den amerikanska kampen för energitrygghet samtidigt som man räddar jorden. Så nu undrar jag vad det är vi diskuterar. Vi har redan svaren.

Tack var det intelligenta nätet kommer elektricitet från sol, vind och vatten att trygga energibehovet. Om det inte finns vind på Irlands västkust, kommer solen att skina i Spanien eller så kommer det att finnas vind och sol på Nordafrikas västkust.

Kort sagt så är solen för Spanien det vinden är för Irlands västkust. Våra nationella tillsynsmyndigheter kan andas ut eftersom det enda de behöver göra just nu är att hålla ljusen tända och våra hem och kontor uppvärmda när efterfrågan är som störst.

Vi kan inte fortsätta att låta våra medborgare vara utlämnade till energipolitik eller instabila oljepriser. Vindenergi kan konkurrera med kol, olja och gas, och bränslet är gratis. Ja, vår utmaning är att skapa en ny energiekonomi – en energiekonomi som bygger på förnybar elektricitet.

Som avslutning vill jag säga att uttrycket "to cost the earth" som vi engelsktalande och kanske även andra glatt använder i dess bildliga betydelse nu även måste tas bokstavligt. Om vi inte gör något åt vårt beroende av fossila bränslen snarast, kommer jorden att få betala genom global uppvärmning, precis som våra klimatforskare upprepar allt mer ihärdigt.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Fru talman! Som skuggföredragande för utskottet för utrikesfrågor gratulerar jag Anne Laperrouze till hennes betänkande. Det tecknar en bred bakgrund till Europeiska unionens problem på energiområdet och man förklarar varför vi behöver en gemensam energipolitik.

I betänkandet påpekas det också mycket tydligt vilka åtgärder vi behöver vidta för att trygga vår energiförsörjning. Jag välkomnar dessutom att man i betänkandet ger kärnkraften det utrymme den förtjänar i ett sådant sammanhang, och att den beskrivs som en nödvändig energiresurs.

Föredraganden framhåller även tydligt och klart att vi särskilt nu, efter gaskrisen, behöver diversifiera våra försörjningskällor. Vi måste samtidigt trygga vår framtid genom att skapa fler alternativa energikorridorer,

och inte bara gynna en korridor på en annans bekostnad. Den konkurrens som då uppstår skulle gagna oss alla.

Låt mig särskilt lyfta fram två frågor. I oktober i fjol påpekade jag här i parlamentet att Nabucco-projektet fortfarande var "mycket rök utan eld". Jag uppmanade då kommissionen att agera kraftfullt. Vi kan nu konstatera att kommissionen har vidtagit märkbara åtgärder i denna riktning. Särskilt nu, efter gaskrisen, står det klart att det finns en insikt om hur viktig frågan är.

På en punkt måste vi tala klarspråk. Trots alla beslut och åtgärder för att trygga vår energiförsörjning fordras det mycket större ansträngningar än så, och även ett starkt politiskt engagemang. Bara då får vi så småningom se ljuset i slutet av tunneln.

Den andra frågan gäller vår energilagringsskapacitet. Låt mig berätta för er att utan gaslagret i Chiren, där vi har kapacitet att lagra minst 20 dygns energireserver, hade Bulgarien hamnat i ett ödesdigert läge. Det var som om regeringen anade vad som komma skulle när den i fjol ökade kapaciteten med en tredjedel.

Låt mig därför, för andra gången i dag, betona att jag inte alls förstår varför kommissionen helt och hållet har struntat i det projekt som Bulgarien har föreslagit för att ytterligare öka lagrets kapacitet. Lagret var vår enda räddare i nöden, och jag anser att vi skulle göra klokt i att stödja liknande projekt i alla andra länder.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Fru talman! Gas- och finanskriserna tvingar oss att vidta snabba och pragmatiska åtgärder och att sluta ägna oss åt egoistiska påhitt som är ekonomiskt oförsvarbara, till exempel Nord Stream-ledningen.

Den andra strategiska energiöversynen tillför inte så mycket som vi hade önskat. I översynen behandlas ett antal saker som kommer att bli mycket besvärliga att genomföra. Men EU:s medborgare och ekonomi behöver snabba och konkreta beslut, åtgärder som garanterar relativt låga och stabila energipriser under 15 år framåt. Vi behöver beslut som leder till att industrin, transportsektorn och hushållen sänker sin energiförbrukning så mycket som möjligt. Vi behöver beslut som minskar EU-ekonomins beroende av importerade kolvätebaserade bränslen och säkrar en fullgod försörjning. Vi behöver beslut som snarast leder till att vi kan utveckla, finansiera och genomföra ett program och en plan för konkreta, vetenskapligt underbyggda åtgärder. Sådana ekonomiska åtgärder bidrar till att minska koldioxidutsläppen, och gör den byråkratiska handeln med utsläppsrätter överflödigt – den gagnar ändå mest handlarna själva, snarare än ekonomin.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag reagerar på orden smart och intelligent, som förekommer ofta i den här debatten, eftersom de lösningar som vi använder i våra hus för att minska energiförbrukningen inte fungerar och varken är smarta eller särskilt intelligenta. Att säga åt barnen att stänga av apparater är inte lösningen. Jag önskar att så vore fallet, för då skulle jag ha kontroll över situationen. Vi behöver allt som nämnts här, det vill säga sensorer och andra tekniska nyheter, för att lättare kunna uppnå våra energieffektivitetsmål.

Kvällens debatt är omfattande och handlar om klimatförändringsagendan, försörjningstrygghet, solidaritet mellan medlemsstaterna och ekonomisk tillväxt – vilket är en viktig fråga för oss just nu – samt hur vi kan använda våra energiresurser på ett bättre sätt.

Jag kommer från Irland, där nästan 60 procent av energibehovet täcks av olja som importeras. Det är uppenbarligen ett stort problem. Vi måste minska vårt beroende och utveckla våra inhemska resurser samt bli effektivare, som jag redan påpekat. Sammankopplingen mellan medlemsstaterna är mycket viktig, särskilt för länder belägna i EU:s utkanter.

Irland är extremt beroende: 91 procent av den energi som vi förbrukar är importerad. Det är en ganska instabil procentsats, och trots att vi varken har haft de gasproblem som vissa kolleger tagit upp, eller den kyla och de hemskheter som drabbat andra medlemsstater, så har det lärt oss hur viktigt det är att vi åtgärdar vår energimix och vår otrygga energisituation.

Både det som tas upp i betänkandet och i den muntliga frågan är oerhört viktigt.

Användningen av mark är en synnerligen viktig fråga. Sveriges användning av skogar är intressant ur ett irländskt perspektiv, eftersom vi inte har utvecklat vår skogssektor.

Men att hitta rätt balans mellan livsmedelstillverkning och bränsletillverkning är en nyckelfråga.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Att utveckla en sammanhängande och övergripande gemenskapspolitik på energiområdet är både ett logiskt

steg och ett nödvändigt ingripande. Kommissionens förslag och Anne Laperrouzes betänkande är ett steg åt det hållet.

Europeiska unionen tillför ett mervärde till initiativ som medlemsstaterna själva utvecklar. Oljetillgången är begränsad. Under 2007 kunde endast 30 procent av efterfrågan inom EU tillgodoses av produktionen i EU:s medlemsstater och i Norge. När Europeiska unionen blir beroende av importerad olja ökar vi indirekt vårt beroende av politiskt instabila länder. Energipartnerskap med länder som Ryssland kan dra in oss i större geostrategiska spänningar, vilket vi nyligen fick se ett exempel på.

Det är därför en viktig strategi att vi försöker styra över efterfrågan till andra energikällor än olja. Men det är också viktigt med geografisk spridning, och vi bör därför titta närmare på de sydamerikanska och afrikanska marknaderna. Där råder det för närvarande tillväxt, och vi kan hjälpa dem ordentligt på traven genom att utveckla partnerskapen mellan EU och Brasilien, respektive EU och Afrika. I det sammanhanget bör vi använda den iberiska halvön – det vill säga Spanien och mitt hemland Portugal – som en logistisk bas för den europeiska distributionen.

Vad vårt grundläggande behov av att bli mer energieffektiva angår, är det viktigt att vi skapar tillräckliga synergier i de sektorer som kan öka vår energieffektivitet. Vi kommer bara fram till en långsiktig strategi om vi arbetar med ett globalt synsätt och samordnar gemenskapens och medlemsstaternas politik. Detta gäller särskilt för områdena sammanhållning, jordbruk och transporter.

Ingen ifrågasätter energifrågans betydelse för den territoriella sammanhållningen. Energifrågan påverkar ju valet av långsiktiga lösningar i samtliga regioner i Europeiska unionen, även i de mest isolerade områdena och i randområdena.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Låt mig särskilt gratulera er, Anne Laperrouze, till ert utmärkta arbete med detta angelägna och högaktuella betänkande.

Än är det för tidigt att säga hur stora förluster gaskrisen har åsamkat Europas länder och medborgare. Den bulgariska ekonomin drabbades hårdast av konflikten mellan Ukraina och Ryssland, och för vår del uppgår de direkta förlusterna till över 230 miljoner euro. Någon ersättning för det har vi inte fått.

Det nödläge som vi hamnade i föranleder en rad frågor. Tyvärr är det så att den viktiga frågan om energiberoende ställs på sin spets varje gång det råder politisk spänning och fiendskap i förbindelserna mellan Ryssland och Ukraina. Vi är många som minns händelserna för tre år sedan, när länderna än en gång var osams om priserna. Då gjorde vi ett åtagande om att inrätta en gemensam europeisk energipolitik. Det har knappast hänt någonting under de tre år som gått.

Nu frågar vi oss: Är vi mogna för en gemensam energimarknad, eller förleder egoismen oss att ingå bilaterala avtal? Har vi gjort vad vi kan för att koppla ihop medlemsstaternas gasnät, eller blir vi allt mindre benägna att bygga upp lager för krissituationer? Hur arbetar vi med Nord Stream, South Stream och Nabucco?

Det gläder mig att kärnkraften behandlas som ett lika värdefullt alternativ som övriga energikällor. Tiden är inne för EU att omvärdera sin inställning till kärnkraftverk, utan att för den skull sänka säkerhetskraven eller fatta ännu fler politiskt motiverade beslut.

Kärnkraften behövs. Den skulle kunna vara en viktig stötdämpare när kriser inträffar i framtiden. Det är ingen slump att Bulgariens regering vid krisens höjdpunkt uppmanade sina partner i EU att återuppta diskussionerna om att öppna de stängda reaktorerna i Kozloduy, som enligt de behöriga myndigheternas bedömning är säkra. Vi hoppas att ni förstår vår situation.

Detta är svåra beslut, men vi får varken vara fördomsfulla eller utesluta något på förhand. Herr kommissionsledamot, låt mig säga följande till er. När kommissionen för bara några dagar sedan beslutade om anslag från den europeiska utvecklingsplanen, fick det hårdast drabbade landet minst resurser. Jag har inte hört ett ord från er här i kväll om att Bulgarien finns med på listan med hundra procentigt beroende länder som behöver särskilt stöd.

Vad är det för kriterier och mekanismer som styr resurstilldelningen? Jag skulle ha svårt att förklara dem för bulgarerna och unionsmedborgarna. Det är också helt klart så att vi behöver gå in hårdare för det tredje energipaketet och sätta fart på processen. Som ledamot i utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd har jag arbetat hårt med att trygga konsumenternas energiförsörjning. Men huvudsaken är faktiskt att se till att vi har någon energi över huvud taget.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Låt mig betona att Europeiska unionen behöver en energipolitik gentemot omvärlden, så att dess 27 medlemsstater kan uppträda enat när de förhandlar med större leverantörer. Bara på så vis kan EU importera gas och olja till rimliga priser och samtidigt trygga sin energiförsörjning. En diversifiering på energileverantörssidan måste vara ett av de mest angelägna målen för EU. Men låt mig också påpeka att det ryska gasledningsprojektet South Stream inte alls bidrar till en sådan diversifiering, eftersom leverantören är och förblir Ryssland. De enorma kostnaderna för att bygga gasledningen skulle också utlösa prishöjningar på gas, och den notan hamnar hos Europas konsumenter.

Det är därför som jag anser att det är av största vikt att Europeiska unionen vidtar åtgärder för att i framtida avtal med Ryssland och Ukraina införa övergripande artiklar om ömsesidigt energiberoende, där vi även tydligt formulerar parternas skyldigheter och en verksam mekanism för att snabbt lösa de problem som kan uppstå. Målet för det strategiska partnerskapet mellan Europeiska unionen och Ryssland, och för det nya östliga partnerskapet, bör vara att genomföra ...

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Energipolitik och utrikespolitik är mer sammankopplade än någonsin tidigare. I samband med den senaste utvecklingen inom gasförsörjningen i Central- och Östeuropa blev det tydligt hur viktigt det är att EU har en gemensam energipolitik. Trots att det är ett av de viktigaste inslagen i Lissabonfördraget måste jag tyvärr påpeka att det inte betonades tillräckligt i debatterna om ratificeringen av fördraget.

På Irland har vi 12 dagars gasförsörjning åt gången. Sextio procent av vår el kommer ifrån importerad gas, medan genomsnittet i EU är cirka 40 procent. Den 28 januari lade kommissionen fram ett förslag om att påskynda åtgärderna för att avhjälpa bristerna i EU:s energiinfrastruktur och samtidigt bidra till den ekonomiska återhämtningen som en del av ett paket på fem miljarder euro.

Det är en positiv utveckling att kommissionen har tagit med sammankopplingen av elektricitet mellan Irland och Storbritannien som en prioritet i EU:s ekonomiska återhämtningspaket. Man betonar även att om alla 27 medlemsstater samarbetar kan vi åstadkomma den förändring som krävs för att säkra energiförsörjningen.

(Talmannen avbröt talaren.)

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - (EN) Fru talman! De två viktiga dokument som vi diskuterar i dag, det vill säga kommissionens handlingsplan och betänkandet om den, är åtskilda i tiden av de nyligen uteblivna gasleveranserna, vilket var en följd av det sedvanliga vinterbråket mellan Ryssland och Ukraina. Följaktligen är betänkandet mer i fas med verkligheten, och dess syfte är att öka vår interna solidaritet och påskynda genomförandet av handlingsplanen som vi har framför oss, och på så sätt dra nytta av det vi lärt oss av de senaste kriserna.

I betänkandet stöds diversifiering av rutterna som används i samband med gasimport, och jag anser personligen att betänkandet är ett viktigt bidrag i det att man väddar om att fullbordandet av den inre energimarknaden påskyndas under nuvarande mandatperiod och påminner om hur viktigt det är att åter ta tag i problemet med gaslagring. Man kan dock ifrågasätta uppmaningen att inkludera Ryssland i Nabucco-projektet, då alla vet att Nabucco togs fram som ett alternativ till rysk gas och att Ryssland därför gör allt för att omintetgöra projektet.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Mina damer och herrar! Gaskrisen nyligen har visat hur viktigt det är med en gemensam energipolitik i EU. Slovakien har dessutom fått uppleva hur det kan gå för ett land som är hundra procentigt beroende av ryska gasleveranser. Hundratals företag tvingades lägga ned sin tillverkning, och deras medarbetare fick bara ut 60 procent av sin ordinarie lön.

Det är bra att solidariteten spelar en nyckelroll i medlemsstaternas förbindelser. Det var bara den tyska katastrofhjälpen, i form av en gasöverföring genom Tjeckien, som räddade de slovakiska hushållen från en farlig situation. Jag är övertygad om att behovet av att garantera stabila energileveranser är en grundläggande prioritering för oss alla. I miljösynpunkt håller vi på att överskrida gränsen för det godtagbara genom att vi främst tillgodoser detta behov med energi från icke förnybara källor.

Vi behöver bygga säkra kärnkraftverk samtidigt som vi, med strukturfondernas hjälp, uppmuntrar landsbygden att inrikta sig strategiskt på områdena energi, vatten och bioteknik, så att vi diversifierar vår energiförsörjning.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Fru talman! Den senaste gaskrisen var säkert inte den sista. Den gör att vi än en gång måste ta tag i frågan om att trygga vår försörjning av denna mycket viktiga resurs.

Rent geografiskt är Europa inte i någon dålig sits. Gasleverantörer finns nästan överallt omkring oss: i Nordafrika, Mellanöstern, Centralasien och Ryssland. Problemet är att det inte finns någon gemensam europeisk gasmarknad, vilket i sin tur leder till att vi i EU betalar helt olika gaspriser. Låt mig nämna att det i Förenta staterna finns en sådan gemensam marknad. Gaspriset där understiger 200 US-dollar per 1 000 kubikmeter, medan det i EU ligger runt 400 US-dollar. Det beror på att vi inte har någon infrastruktur för att överföra gas mellan våra länder.

Slutligen till Nabucco-ledningen. Det är hög tid att vi prioriterar den här frågan och skjuter till finansiella resurser, så att ledningen äntligen kan byggas.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag har tre frågor till kommissionsledamot Piebalgs.

För det första riskerar Nabucco att hamna i kläm i Turkiets anslutningsförhandlingar, som premiärminister Tayyip Erdoğan visat oss. Överväger vi även White Stream-projektet (Kaspiska havet–Georgien–Svarta havet–Ukraina–Rumänien)?

För det andra, kan ni tänka er att man inför en obligatorisk 90-dagarsreserv av gas för alla medlemsstater i det reviderade gasdirektivet?

För det tredje har ni presenterat ett imponerande paket på 3,5 miljarder euro för energiinfrastruktur. Kan ni se några hinder för det i rådet? Paketet måste godkännas av rådet, men jag har hört att fyra medlemsstater motsätter sig det. Och vad kan Europaparlamentet, som också måste godkänna paketet, göra för att det ska antas så fort som möjligt?

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). - (RO) Den gaskris som nyligen drabbade oss utspelade sig mellan Ukraina och Ryssland, men tyvärr gick den ut över vissa av Europeiska unionens medlemsländer. Krisen visar än en gång att EU i stor utsträckning är beroende av en enda gasleverantör. Att utveckla partnerskap med Ryssland är därför i hela EU:s intresse, men jag tror samtidigt att unionen omedelbart behöver starta projekt för att finna alternativa lösningar. Syftet är att vi inte ska drabbas lika hårt av kriser på kort eller medellång sikt.

I det här sammanhanget måste vi även överväga såväl Nabucco- och South Stream-projekten som andra lösningar. Här avser jag fälten i Nordsjön, och de fält som ska finnas under Svarta havets kontinentalsockel. På lång sikt sinar alla fyndigheter. Vi behöver därför investera i forskningsprojekt för att finna alternativa energikällor, så att vi slår vakt om framtida generationers utvecklingsmöjligheter.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (RO) Gaskrisen nyligen har gjort det ännu mer angeläget att vi utvecklar alternativa leveransrutter och energikällor. Vi behöver utveckla infrastrukturen för transporterna och bygga sammankopplingar mellan näten. Under nuvarande omständigheter måste vi skynda på Nabucco-projektet, eftersom det kan föra Europeiska unionen närmare målet att i första hand hitta nya leverantörer i tredjeländer, men också att diversifiera leveransruterna. Uppförandet av transiteringsledningar genom grannländer bör uppmuntras genom att vi slutför projekten för att koppla samman ledningsnäten i Rumänien, Ungern och Bulgarien.

Jag anser också att South Stream-projektet inte gagnar Europa. Orsaken är just att vi med dess hjälp inte knyter till oss någon alternativ leverantör, vilket man efterlyser i den strategiska energiöversyn som betänkandet handlar om. Men det finns också egna energikällor som vi kan utnyttja. Ett enskilt mikrovattenkraftverk kanske inte går ihop ekonomiskt eller gör särskilt stor nytta, men ett bälte av hundratusentals sådana mikrokraftverk från Alperna till Karpaterna, eller från Balkan till Tatraberget eller till Pyrenéerna, skulle kunna göra oss självförsörjande på energi.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. - (EN) Fru talman! Debatten har varit mycket stimulerande och den har återspeglat hur många aspekter energifrågan har och hur viktig den är. Debatten visar verkligen att föredraganden har funnit den rätta balansen. Alla har vi olika syn på detaljerna. Det finns inga enkla eller magiska lösningar på detta problem.

Jag vill återigen gratulera föredraganden till hennes grundliga arbete med att innefatta alla åsikter i betänkandet och tacka för att hon samtidigt stöder kommissionens andra strategiska energiöversyn.

Många av er har talat om supernätet, vilket är ett instrument som ses som en magisk lösning. Det stämmer att det har stor potential, men ett nät utgör en utmaning för oss. Någon måste bekosta det och som ni alla vet försöker vi hitta en balans mellan rimliga kostnader, försörjningstrygghet och hållbarhet. Så om vi verkligen vill ha supernätet är återhämtningsplanen det första lilla steget i rätt riktning.

Återhämtningsplanen kan emellertid skapa en ond cirkel där vi tycker att vi behöver det ena och det andra, men att det ska utföras av industrin. Vi främjar visserligen industrin genom olika typer av incitament, men om inte de offentliga medlen och gemenskapsmedlen återspeglar våra politiska prioriteringar kommer inte återhämtningsplanen att ge något resultat.

Jag vill även understryka ett par saker, som ett svar till Atanas Paparizov. Jag vill berätta vad EU har för nytta av det tredje paketet för den inre marknaden. Först och främst inrättas en byrå för samarbete mellan europeiska energitillsynsmyndigheter, vilket löser många problem. Även ett europeiskt organ för ansvariga för överföringssystem införs. Båda dessa är direkt kopplade till försörjningstrygghet, samtidigt som den nationella suveräniteten över energi förblir intakt.

Om paketet antas nu kommer vi verkligen att göra framsteg. Om paketet skjuts upp kommer vi att tappa fart när det gäller försörjningstryggheten. Enligt min åsikt är återhämtningsplanen och det tredje energipaketet nödvändiga.

Jag kommer ofta bäst ihåg de sista frågorna, så jag ska svara kortfattat på dem, eftersom de har en tydlig koppling till det vi har diskuterat. Vad diskuteras i rådet? Jag anser att det är främst två saker.

Dels diskuterar man om vi över huvud taget ska ge offentliga medel till energi. Ett fåtal länder anser fortfarande att det är positivt att industrin finansierar energi, men problemet är att det är svårt för industrin att ge sig in i kostsamma projekt vars avkastning är osäker.

Dels diskuterar man vad hemlandet kommer att få ut av åtgärderna. Mitt land omfattas inte av återhämtningsplanen, så det är bra att många frågor handlade om detta. Jag förklarade att all sammankoppling med Östersjöområdet hjälper mitt land också. Så man ser fortfarande ofta på saken ur en nationell synvinkel för att det egna landet ska få sin beskärda del.

Jag anser att vi nu tar det första steget mot att stödja denna typ av utveckling med europeiska offentliga medel. Det kan bli den största svårigheten, men jag tror att rådet verkligen kommer att anstränga sig för att godkänna vårt förslag eftersom det är välavvägt och kanske rent av idealiskt för samtliga medlemsstater.

När det gäller Nabucco är vårt bästa alternativ definitivt att gå via Turkiet. Vi arbetar redan på det och har inlett regeringskonferensen som vi hoppas kunna avsluta i mars med ett mellanstatligt avtal och ett projektstödsavtal. Det borde ge tillräckligt tydliga regler och en tillräckligt tydlig rättslig grund för att investera i gasledningsprojektet Nabucco. Om det misslyckas kommer vi att försöka hitta andra alternativ. Det finns alternativ, men Turkiet är den väg vi helst tar och jag anser att det även gynnar Turkiet.

När det gäller gaslagring överväger vi de 90 dagarna, men det borde inte vara nödvändigt för alla eftersom importen spelar in. Ett land som tillverkar gas behöver inte lagra lika mycket, så proportionerna bör finjusteras på ett sätt som garanterar tillräcklig försörjningstrygghet och är realistiskt om en kris skulle inträffa. Vi undersöker fortfarande hur finjusteringen av förslaget om gaslagring skulle kunna se ut.

Jag vill tacka ännu en gång för denna debatt. Den var tuff, men jag anser att vi har allt som krävs och att vi bara behöver fortsätta anstränga oss för att genomföra det som beslutats och de förslag som godtagits i parlamentet. Jag vill tacka parlamentet igen för dess stöd till utvecklingen av en europeisk energipolitik.

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

Viviane Reding, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Herr talman! Det har varit en spännande debatt. Jag instämmer i att mycket, kanske till och med merparten, av ansvaret ligger på vår energiansvariga kollega.

Allt som efterfrågas, det vill säga energitrygghet, ökad effektivitet, intelligenta nätverk, decentraliserade nätverk, supernätet, mikronät och virtuella kraftstationer, är beroende av informations- och kommunikationsteknologin. Vi måste alltså göra allt vi kan för att få dessa intelligenta lösningar, så att vi genomföra den politik som föreslås av utskottet för industrifrågor, forskning och energi. Vi är på rätt väg även på det ekonomiska och tekniska planet och jag måste poängtera att vi står inför en otrolig möjlighet. Om vi genom informations- och kommunikationstekniken kan få energieffektiviteten att utvecklas i rätt riktning kommer vi att skapa många industrier, stark tillväxt och många arbetstillfällen. Därför måste vi gå vidare med intelligenta byggnader, smart belysning och smart transport. Det är endast genom att praktiskt tillämpa de möjligheter som forskningen gett oss som vi kommer att minska vårt beroende genom att vara mer effektiva, samtidigt som vi bygger upp en ny industrikapacitet.

För att visa hur det skulle kunna gå till ska jag ska ge er ett exempel. Som ni vet kommer vi att använda de högeffektiva lysdioderna (LED), som redan nu kommer att minska energiförbrukningen i samband med belysning med 30 procent, och med upp till 50 procent till 2025. Tack vare europeisk forskning har vi redan tagit ett steg framåt. Tack vare europeiska ramprogrammet för forskning kunde vi 2007 leverera den organiska lysdioden (OLED), som är 50 procent effektivare än lysdioden. Europeisk forskning har gett resultat och nu är det både nationell och regional regel att tillämpa dem i praktiken

Jag har hört viss kritik om att energieffektivitet inte finns med i den europeiska återhämtningsplanen. Om jag har läst rätt i återhämtningsplanen kan jag emellertid konstatera att en miljard euro har avsatts för energieffektivitet i byggnader. I parlamentet har ni alla försäkrat att det är rätt väg att gå. Fem miljarder euro har avsatts för att rengöra bilar så att de blir mindre beroende av bensin, och en miljard euro ska gå till intelligent tillverkning för att spara tid och energi inom industrin.

Vi är på rätt väg och jag anser att vi med parlamentets hjälp och mycket pådrivning i medlemsstaterna kommer att klara att både ta till vara på dessa resurser och tillämpa dem i praktiken. Då kommer energieffektivitet inte bara att handla om vackra ord utan om konkreta fakta.

Anne Laperrouze, föredragande. – (FR) Herr talman, fru Reding, herr Piebalgs, mina damer och herrar! Tack för era synpunkter, som jag sätter stort värde på. De visar att energi är ett enormt stort område, och att vi har ett grundläggande behov av energi.

Överläggningarna i våra respektive partigrupper speglas både av debatten här och av betänkandet. Jag konstaterar att det råder bred enighet om att vi behöver bygga ut ledningsnät och sammankopplingar, och, som Viviane Reding precis förklarade, göra näten intelligentare med informations- och kommunikationsteknikens hjälp. Vi behöver också knyta leverantörs- och transitländer närmare till oss, vilket särskilt utskottet för utrikesfrågor och dess föredragande Giorgios Dimitrakopoulos eftersträvar. Vi måste likaså enas om en politik för energieffektivitet, energisparande och utveckling av förnybara energikällor.

Det handlar sammanfattningsvis om att öka energieffektiviteten, utveckla hållbara energikällor, öka diversifieringen på leverantörs- och ledningssidan och förstärka dialogen med leverantörsländerna. Men vi måste också se till att våra 27 medlemsstater agerar samfällt, och, framför allt, att vi förändrar vår livsstil. Om detta är vi alla överens. Allt detta är viktiga steg på vägen mot den gemensamma energitrygghet som vi alla eftersträvar.

Våra åsikter går naturligtvis isär när det gäller mixen av olika energikällor. Vilka handlar det om? Låt mig bemöta de kärnkraftskritiska synpunkterna från mina partikolleger i gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen och övriga ledamöter. Mitt budskap är att vi måste vara försiktiga.

Vårt budskap har övertolkats starkt. Jag tycker att våra mål för 2050 är mycket ambitiösa. Vi har nämnt en minskning av koldioxidutsläppen med 80 procent och att de förnybara energikällornas andel ska vara 60 procent. Det framgår tydligt att de förnybara energikällorna får ett stort utrymme. Beträffande kärnkraften kommer vi i betänkandet fram till att den ska vara en ingrediens i energimixen.

Låt mig här till sist helt kort påminna om målen: En högsta koldioxidhalt på 450 ppm, som definierats för att temperaturen inte ska stiga med mer än 2°C. Jag vill påminna om att vi, i samband med de åtgärder som tillkännagivits, talar om en andel på 9 procent för kärnkraften, 54 procent för ökad energieffektivitet, 35 procent för förnybara energikällor och 14 procent för geologisk avskiljning och lagring av koldioxid.

Detta gäller för år 2030. Kärnkraften är alltså, precis som kolkraft, en del av energimixen. Själv är jag vare sig kol- eller kärnkraftsanhängare, men vi måste utnyttja ett så brett spektrum av energikällor som möjligt. Jag har ingen lust att stå där 2050 och tvingas välja mellan kol och kärnkraft.

Talmannen. – Tack ska ni ha, Anne Laperrouze. Ni ska veta att parlamentet i alla fall uppskattar er egen energi.

Den gemensamma debatten är härmed avslutad.

Omröstningen om Anne Laperrouzes betänkande kommer att äga rum i morgon.

I enlighet med artikel 108.5 i arbetsordningen har jag mottagit ett resolutionsförslag för framläggande i slutet av debatten med anledning av Vladimir Remeks muntliga fråga.⁽¹⁾ Omröstningen kommer att äga rum på onsdag.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Alin Lucian Emanuel Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) Solidariteten på energiområdet mellan Europeiska unionens medlemsstater måste bli ett prioriterat mål på EU-nivå och på regional och bilateral nivå. De nationella åtgärder som respektive medlemsstat vidtar får inte inkräkta på en annan medlemsstats intressen på energiområdet, och måste gagna energitryggheten i EU som helhet.

Två saker är särskilt viktiga när vi utformar en europeisk politik för energitrygghet: dels att vi förbättrar de rättsliga ramar i gemenskapen som berör det ömsesidiga energiberoendet mellan EU:s medlemsstater, och dels att vi tar fram förslag till en ny generation regleringsakter för Europeiska unionens förbindelser med energileverantörer utanför EU och med transitländerna. Den nya lagstiftningen bör innehålla tvingande rättsliga mekanismer för att förstärka energisamarbetet och skapa en hållbar konkurrens på de europeiska energimarknaderna.

Det är avgörande att vi uppmuntrar ansträngningarna för att öka EU:s investeringar i åtgärder som syftar till att öka diversifieringen av gränsöverskridande strukturer, stimulera lokal kraftproduktion med alternativa, icke-konventionella energikällor och göra det lättare att ansluta alternativa energikällor till infrastrukturen. Den globala ekonomiska krisen har redan slagit mot medlemsstaternas privatägda energiföretag, och EU måste nu överväga behovet av att vidta kraftfulla stimulansåtgärder.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Man kan säga att energikrisen i januari sakta håller att bli en återkommande årlig tradition. Ju hårdare vintern är, desto säkrare kan man vara på att Ryssland stänger gaskranen för europeerna. När vi nu har fått uppleva hur ännu en gaskonflikt drabbat medborgarna i Europeiska unionen, är det desto mer förvånande att förbundskansler Angela Merkel fortfarande propagerar för förslaget att anslå gemenskapsmedel till att bygga gasledningen Nord Stream.

Kommissionen borde i stället ta fram en plan för hur vi ska diversifiera våra försörjningskällor. Vi borde investera i att bygga nya ledningsnät som gör oss oberoende av opålitliga energiexportörer som Ryssland. I ett ändringsförslag som jag lade fram i samband med Anne Laperrouzes betänkande framhåller vi hur viktigt det är att stödja "Nabucco-ledningen, som är det enda befintliga projekt som kommer att medföra en diversifiering av energileverantörer och transitrutter på gasområdet" utan Rysslands medverkan. Vi bör också prioritera uppförandet av sammankopplingar som gör det möjligt att ansluta olika ledningsnät till varandra, så att vi snabbt kan överföra gasreserver i framtida krissituationer.

Våra handelsavtal bör dessutom innehålla en särskild artikel om energitrygghet, som ska vara affärsetiskt vägledande på området.

Här i EU och i övriga världen gör vi affärer på ett civiliserat sätt. För vår skull är det viktigt att Ryssland ratificerar energistadgefördraget. Men det är nog bara genom en gemensam och kompromisslös hållning som ett enat EU kan få Kreml att gå med på ett sådant beslut.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Energifrågorna är vår tids största utmaning. Den gaskris som EU fick sig serverad i januari är inte den första som inträffar under EU:s historia. Vissa europeiska länder är hundraprocentigt beroende av rysk gas. Hit hör Litauen, som kommer att stänga sitt kärnkraftverk i december 2009. EU måste vidta ytterligare åtgärder för att förhindra att krisen upprepas. Vi måste täta gliporna i vår energiförsörjning och stärka direktivet om åtgärder för att säkerställa en tryggad naturgasförsörjning. Vi behöver inrätta en samordningsmekanism inom EU som vi kan använda om liknande kriser inträffar. Det är oerhört viktigt att det finns tillräckliga energilager i de medlemsstater som är mest beroende av importerad energi.

Konflikten mellan Ryssland och Ukraina är inte bara en ömsesidig förtroendekris, utan även en geopolitisk kris. Båda länderna måste ta sitt ansvar för att medlemsstaterna inte fick sina gasleveranser. För sin del måste EU diversifiera sina försörjningskällor och förbättra försörjningstryggheten. EU måste agera kraftfullt. Energitryggheten är visserligen över och gasleveranserna från Ryssland har återupptagits, men lösningen är bara tillfällig.

⁽¹⁾ Se protokollet.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (RO) Låt mig tacka Anne Laperrouze för hennes betänkande. Jag stöder flertalet av dess slutsatser. EU måste fortsätta sin ambitiösa strid mot klimatförändringen. Det betyder att vi inte får bortse från den roll som kärnkraften och de förnybara energikällorna kan spela.

Vi måste skynda på processen med att skapa en inre el- och naturgasmarknad. För detta krävs sammankopplingar. Kommissionens förslag att anslå 1,5 miljarder euro till sammankopplingsprojekt är därför välkommet. Barcelonakriterierna för sammankopplingar måste också uppfyllas av samtliga medlemsstater.

Dessutom måste energieffektiviteten förbättras, särskilt i de nya medlemsstaterna. I exempelvis Rumänien är potentialen för att minska energiförbrukningen enorm. Jag hoppas att vi tar till vara på detta tillfälle.

Krisen mellan Ryssland och Ukraina visar än en gång att EU-länderna behöver handla gemensamt. Jag stöder betänkandets slutsatser, däribland punkten om att EU, Ryssland och Ukraina bör ingå ett avtal.

Däremot håller jag inte med om att South Stream-projektet är lika avgörande för EU:s energitrygghet som Nabucco. South Stream är ett projekt som konkurrerar med Nabucco, och som inte bidrar till att garantera EU:s energitrygghet genom att diversifiera försörjningskällorna. Jag föreslår därför att vi i framtiden blir lite mer nogräknade med hur vi behandlar det här projektet i Europaparlamentets olika dokument.

Dragoş Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Mina damer och herrar!

I dag debatterar vi här i Europaparlamentet ett av de viktigaste betänkanden som lagts fram under denna sammanträdesperiod. I betänkandet tar man upp viktiga delar av den energipolitik som vi vill genomföra i hela Europeiska unionen: nationella beredskapsplaner, en artikel om energitrygghet, diversifieringen av försörjningskällorna och att vi har kvar kärnkraften i vår energimix.

Allt detta visar vilken flexibilitet som präglar vår politik och våra åtgärder, och att vi snabbt kan anpassa dem till nya situationer. Jag anser att EU, i ljuset av den gaskris som drabbade oss i början av året, bör prioritera att lagstifta om handels-, associerings-, partnerskaps- och samarbetsavtal som ingås med leverantörs- och transitländer, så att vi inrättar en uppförandekod och fastställer vilka konsekvenserna blir om man bryter mot den.

Vi behöver också finansiering från kommissionen för att genomföra projekt för att diversifiera våra försörjningskällor genom att sammankoppla medlemsstaternas nät, och för att bygga nya försörjningsrutter som Nabucco och nya LNG-terminaler. Låt mig avsluta med att gratulera Anne Laperrouze till hennes betänkande, som jag hoppas får stöd av majoriteten av ledamöterna här. Tack ska ni ha.

Alexandra Dobolyi (PSE), skriftlig. – (HU) Under de första veckorna 2009 hölls medlemsstaterna i EU som gisslan av Ukraina, vars regim utlöste en leveranskonflikt med Moskva på grund av gaspriset. Utgångspunkten för Kievs åtgärder var förhoppningen att landet, tack vare den ingrodda rysskräcken i både Väst- och Östeuropa, skulle få stöd av flertalet medlemsstater i EU. Men där bet sig politikerna förstår i tummen.

EU måste äntligen bryta med denna onda cirkel. Den här energifobin, som får oss att tro att ryssarna stänger gaskranen så fort vi inte lyder deras minsta vink, är bara en del av det hela. Det är en felaktig uppfattning som bara kan leda till onödiga missförstånd! Det här handlar om mer än bara energi!

Om Europeiska unionen långsiktigt eftersträvar ett partnerskap med ett demokratiskt Ryssland, som är en enorm marknad som håller på att utvecklas och kan utvecklas ännu mer, så måste vi även tänka tanken att den ekonomiska och politiska tyngdpunkten på ett helt legitimt sätt kan förskjutas i Rysslands riktning.

EU måste aktivt och trovärdigt förmedla budskapet att vi vill se ett modernt Ryssland växa fram. Att uppträda som EU gör nu, det vill säga att komma med uppmuntrande ord samtidigt som vi vidtar undertryckande, återhållande och fördömande åtgärder, är dömt att misslyckas.

Vår union blir sårbar om den saknar en gemensam energi- och utrikespolitik, om den hellre ältar diverse gamla oförrätter och sina egna affärsmässiga fördelar än ägnar sig åt att diversifiera sin energiförsörjning.

Ett enigt EU vore ett historiskt unikum som skulle stämma Moskva till eftertanke. Men ett jätteligt land som Ryssland kan lätt driva igenom sin vilja om motståndarsidan består av ett antal länder som för en nyckfull politik.

Detta handlar om mycket, mycket mer än bara energi!

András Gyürk (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Den strategiska energioversynen är en bra sammanfattning av de åtgärder som krävs för att Europeiska unionen ska kunna minska sitt beroende av importerad energi. Störningarna i gasleveranserna under de senaste veckorna får vissa delar av förslaget att framstå som synnerligen lägliga.

Vi kan bara hålla med om att gemenskapens bestämmelser för gaslagring behöver ses över. Förutom tvingande krav på minimilagring anser vi att det är viktigt att genom gemenskapslagstiftning, och i enlighet med Lissabonfördraget, förstärka solidaritetsmekanismerna.

Det är lovligt att kommissionen i sin energioversyn räknar upp de infrastrukturer som alla medlemsstater har ett gemensamt intresse av att förverkliga. Vi välkomnar att inte bara södra gaskorridoren, utan även sammankopplingen av gasledningarna i centrala och sydöstra Europa ses som viktiga mål i förslaget. Initiativet togs ursprungligen av MOL-koncernen och är betydelsefullt därför att det underlättar för de inblandade länderna att hjälpa varandra snabbt om det uppstår leveransstörningar. Sammankopplingen av näten kommer också att stimulera konkurrensen i regionen.

Vi anser att kommissionens beslut att använda en del outnyttjade EU-medel till infrastrukturer på energiområdet är bra. Mindre positivt är dock att de mest sårbara medlemsstaterna erhåller lägre anslag till sin infrastruktur än de hade hoppats på. Alla högtidliga löften kan bara uppfyllas om gemenskapen uppvisar större solidaritet genom att ge ett betydligt frikostigare ekonomiskt bidrag.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) "Efterklokhet är en polsk egenskap"! Detta gamla talesätt, som inte är särskilt smickrande för mina landsmän, kan utökas till att omfatta hela Europeiska unionen. Det var först efter den otrevliga gaskonflikten mellan Ryssland och Ukraina i januari 2009 som energitryggheten hamnade överst på dagordningen i hela EU.

Vi får inte gömma oss bakom det faktum att Lissabonfördraget, som innehåller formuleringar om solidaritet på energiområdet, inte har ratificerats. Det enda som behövs är politisk vilja, grundad på en kylig analys av den senaste krisen, så att vi kan utvärdera olika framtidsscenarier. Då slipper Europeiska unionen sådana problem som under leveransstoppet för gas som transiteras genom Ukraina. Både kommissionens meddelande och Anne Laperrouzes betänkande pekar på ett antal metoder som vi kan använda i nödsituationer. Hit hör en ökning av lagringen och att bygga ett ledningsnät som ger oss en teknisk möjlighet att överföra de lager som finns. Det här är vi alla överens om. Frågan om vår långsiktiga strategi blir lite besvärligare. Här behöver vi nå fram till en realistisk ståndpunkt beträffande Ryssland, eftersom det landet – än så länge – är Europas viktigaste leverantör av råolja och gas.

Vi har upptäckt att varken leveransstryggheten eller förbindelser som bygger på rationella ekonomiska kalkyler kan garanteras genom ömsesidigt beroende. De politiska motiven har varit övertydliga även för de mest naiva. I förbindelserna med våra grannar i öst blir den svåraste uppgiften att stävja vår tendens att ingå bilaterala avtal. Gemenskapens politik för energitrygghet och solidaritet på energiområdet står och faller med detta!

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Herr talman, mina damer och herrar!

Jag vill tacka alla som varit med och skrivit betänkandet för deras många olika insatser, och för att de har fört upp denna viktiga fråga på dagordningen. Jag anser, precis som föredraganden, att det är av stor energistrategisk vikt för unionen att vi binder oss vid gemensamma, långsiktiga mål. Energibesparande åtgärder är definitivt avgörande för att vi ska kunna minska vår energiförbrukning radikalt.

Problem som omfattar hela EU går inte att lösa på nationell nivå. Om EU ska kunna garantera sin energitrygghet måste vi investera i ett gemensamt ledningsnät och en gemensam energimarknad och förbättra samordningen.

I betänkandet fäster man alltför stort avseende vid kärnkraften som ett av framtidens viktigaste europeiska investeringsområden. Kärnkraften är en riskfylld teknik med flera nackdelar, och det gör denna politik kortsynt och skadlig. På området förnybara energikällor är betänkandet inte tillräckligt ambitiöst. Ett konkurrenskraftigt EU, som använder energi på ett hållbart sätt, bör sikta på att ha ökat andelen förnybara energikällor till 80 procent år 2050. Många studier har genomförts, bland annat av Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt och Heinrich-Böll-Stiftung (ERENE-studierna). De visar att det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att på ett verksamt sätt införa nya och rena energiformer. Det enda som saknas är den politiska viljan.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Anne Laperrouzes betänkande handlar om en fråga som betyder särskilt mycket för alla unionsmedborgare, vilket inte minst visade sig när vi nyligen drabbades av gaskrisen.

Vi behöver alla dra vårt strå till stacken för att vi framgångsrikt ska kunna uppnå de ambitiösa mål som föreslås i denna andra strategiska energiöversyn: en hållbar, konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning.

Jag vill betona hur viktigt det är att vi förbättrar energitryggheten. Vi måste vidta åtgärder för att diversifiera våra försörjningskällor och leveransrutter. Vi måste stödja investeringar i infrastruktur och ny teknik som kan minska energiförbrukningen, så att vi lyckas uppnå "3×20"-målen.

Medlemsstaterna behöver mer än någonsin vara solidariska och samarbeta för att värna vår energitrygghet. Samtidigt bör den nya strategin bereda vägen för den ekonomiska tillväxten inom EU.

Låt mig påminna om att Rumänien och området kring Svarta havet är regioner av stor geopolitisk betydelse för energitryggheten och för vår förmåga att diversifiera våra försörjningskällor.

17. De ekonomiska partnerskapsavtalens inverkan på utvecklingen (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för ett betänkande av Jürgen Schröder, för utskottet för utveckling, om de ekonomiska partnerskapsavtalens (EPA) effekter på utvecklingen (2008/2170(INI)) (A6-0513/2008).

Jürgen Schröder, föredragande. – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Detta handlar om de ekonomiska partnerskapsavtalens utvecklingseffekter. "Ekonomiska partnerskapsavtal" är, inte minst på tyska, en riktigt knölig formulering. Det är ett ruskigt uttryck, och jag tvivlar inte på att ytterst få tyskar kommer att intressera sig för det här ämnet, trots att det kommer att bli en av de viktigaste frågorna under de närmaste åren. Vad handlar det då egentligen om?

Enligt Cotonouavtalet ska ekonomiska partnerskapsavtal senast vid utgången av 2007 ingås mellan Europeiska unionen och AVS-länderna (stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet). Detta sker mot bakgrund av att utvecklingsländer som stod och står utanför AVS lämnade in ett klagomål till Världshandelsorganisationen (WTO), där de hävdade att EU särbehandlade AVS-länderna med särskilda privilegier.

Vi har nu i åtminstone delar av Västindien ingått ett sådant ekonomiskt partnerskapsavtal, som vi hoppas blir framgångsrikt. Av mitt betänkande framgår att avtalet lägger grunden för ett nytt utvecklingssamarbete, där vi ger länderna hjälp till självhjälp. Vi försöker också knyta ihop handel och utveckling, det vill säga handels- och utvecklingspolitiken. Detta har naturligtvis orsakat en del friktion, inte minst här i parlamentet mellan vårt utskott, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och utskottet för internationell handel. Främst rör detta avtalets förenlighet med WTO:s regler, och i synnerhet parlamentets granskningsmöjligheter.

Två punkter i mitt betänkande – punkterna 5 och 17 – berörde ursprungligen frågan om parlamentets granskningsmöjligheter. På inrådan och begäran av ordföranden för utskottet för internationell handel strök jag dessa punkter helt och hållet och har lagt fram ett alternativt förslag till betänkande utan dessa punkter. Vi ska rösta om förslaget på torsdag. Med undantag för den borttagna texten är det nya förslaget identiskt med det första förslaget. I betänkandet redogör jag för både möjligheter och riskmoment i samband med ekonomiska partnerskapsavtal, men framhåller särskilt att avtalen potentiellt kan bli till stor nytta för invånarna i de berörda länderna.

Innan jag sätter punkt skulle jag vilja säga en sak till. Vissa parlamentsledamöter här har upprepade gånger hävdat att AVS-staternas invånare inte har fått tillräckligt med tid på sig för att ingå avtalen. Det är inte sant. De har haft åren från 2000 till 2007 på sig, med ett års förlängning till 2008, och det finns fortfarande tid kvar. Men vi säger inte till dessa länders invånare att de kan ingå avtalet när de känner för det – nu börjar tiden ta slut. Betänkandet gagnar AVS-staternas invånare, och jag uppmanar därför samtliga ledamöter här i kammaren att stödja mitt betänkande på torsdag. Det gäller även de ledamöter som ursprungligen tänkte rösta nej. Det här är ingen fråga som ska splittra oss i vänster- och högerblock. Det handlar om att hjälpa invånarna i AVS-länderna att bygga upp sin självkänsla, så att de inom en snar framtid kan bli likaberättigade internationella handelspartner.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen välkomnar Jürgen Schröders betänkande, som ger en balanserad överblick av den mångfald av åsikter som råder om de ekonomiska partnerskapsavtalens (EPA) effekter på utvecklingen.

Det händer fortfarande mycket inom detta område. Vi har ingått ett fullständigt ekonomiskt partnerskapsavtal med Västindien och har förhandlat fram interimistiska EPA med länder och regioner i Afrika och Stillahavsregionen. Dessa interimistiska EPA ger en handelsordning som är förenlig med WTO-bestämmelserna och skyddar handelspreferenser som är viktiga för dessa länder. De interimistiska avtalen är bara temporära till sin natur, och kommer att ersättas av fullständiga regionala avtal om ekonomiskt partnerskap. Regionerna kommer att bestämma i vilket tempo förhandlingarna ska ske, så att mål och täckning överensstämmer med respektive lands integrationsprocess, kapacitet, behov och politiska prioriteringar.

Samtidigt har planeringen av den tionde Europeiska utvecklingsfonden fortsatt. De flesta regionala och nationella programmen är undertecknade. I väntan på partnerskapsavtalen hjälper vi genom dessa program våra partner i Afrika, Västindien och Stillhavsområdet (AVS) att utnyttja avtalen till fullo genom direkt stöd för genomförandet av dem och indirekt stöd för att skapa infrastruktur och produktionskapacitet.

Kommissionen är medveten om hur viktigt det är med utvecklingsstöd. Samtidigt välkomnar vi att man i betänkandet medger att avtalens utvecklingsmål och utfall handlar om så mycket mer än ekonomiskt bistånd. Vi är också medvetna om hur viktigt det är att genomföra reformer i AVS-regionerna för att uppnå de utvecklingsmål som beskrivs i punkt 14 i betänkandet. Detta inbegriper skattereformer och förändrade inkomstsystem. Reformerna bidrar till att uppväga skiften i skattebasen på grund av liberalisering och de är viktiga för att skapa en hållbar offentlig ekonomisk förvaltning i AVS-länderna.

Ett annat grundläggande mål är att stödja regional ekonomisk integration i AVS-länderna. De interimistiska avtalen omfattar inte alla AVS-länder än. Det är därför dessa avtal är temporära endast i avvaktan på att bli fullständiga avtal. De fullständiga avtalen kommer att vara flexibla och omfattande.

Genom att bygga upp försörjningssidans kapacitet att bedriva handel och anställa i varu- och tjänstesektorerna ökar man ett handelsavtals ekonomiska värde. Kommissionens anser inte att protektionism är ett befogat politiskt alternativ. Vi medger dock att protektion, det vill säga legitima åtgärder för att skydda känsliga sektorer och växande industrier, är ett befogat och viktigt hjälpmedel. Därför är de ekonomiska partnerskapsavtalen flexibla och innehåller undantag och asymmetriska åtaganden för AVS-ländernas del, vilket efterlyses i betänkandet. EU:s marknader är helt öppna för varor från AVS-länder och vi har stärkt samarbetet för att följa normer för teknik och hälsa samt underlätta handeln. AVS-länderna kommer att öppna sina marknader gradvis och de har möjlighet att behålla undantag.

Kommissionen anser inte att vårt åtagande i EPA-processen är fullföljt i och med undertecknande. Det är bara en inledning till förbättrad dialog, grundligt genomförande, kontroll och utvärdering av resultatet, och då i synnerhet effekterna på utvecklingen. Detta kommer att ske via de institutioner som inrättats för att genomföra avtalen, för att garantera insyn och parlamentarikers och det civila samhällets deltagande.

Kommissionen välkomnar därför Jürgens Schröders betänkande och vi kommer inom kort att ge en utförlig kommentar till de frågor som tagits upp.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Kader Arif (PSE), skriftlig. – (FR) På torsdag framgår det vad parlamentet anser om Jürgen Schröders betänkande om de ekonomiska partnerskapsavtalen (EPA). Frågan är både tekniskt komplicerad och politiskt ytterst känslig, eftersom våra framtida förbindelser med AVS-länderna står på spel. Jag skulle därför bli mycket besviken om vi, i vår första omröstning om denna fråga, stöder Jürgen Schröders betänkande. Europaparlamentets socialdemokratiska grupp kommer inte att rösta för texten, eftersom man i betänkandet inte alls tar hänsyn till den oro som både europeerna och våra partner i AVS-länderna har uttryckt om de ekonomiska partnerskapsavtalen och hur de förhandlas fram.

Vi i PSE-gruppen har lagt fram ett eget resolutionsförslag som vi avser att stödja. Där återställs, stick i stäv med föredragandens ståndpunkt, utvecklingsfrågorna som de viktigaste prioriteringarna för de ekonomiska partnerskapsavtalen. I vårt förslag säger vi nej till att avreglera allmänna tjänster och till att tvinga på AVS-staterna förhandlingar om Singapore-frågorna eller om allmänna tjänster. Vårt förslag främjar den regionala integrationen och vi kräver att EU, med ett enormt ekonomiskt stöd, hjälper AVS-staterna att utveckla sina ekonomier till omvärldens nivå. Ländernas särart och svaga punkter beaktas även, oavsett om länderna hör till de minst utvecklade eller ej.

Bara under dessa omständigheter blir ekonomiska partnerskapsavtal godtagbara. Tyvärr har vi långt kvar innan vi når fram.

18. Vildmark i Europa (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för ett betänkande av Gyula Hegyi, för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, om vildmark i Europa (2008/2210(INI)) (A6-0478/2008).

Gyula Hegyi, föredragande. – (HU) Ungefär 46 procent av jordens landyta kan klassas som naturmiljö, det vill säga vildmark som inte påverkats av människans aktivitet. Vildmarken utgör emellertid bara 1 procent av Europas yta. Vi måste därför göra allt som står i vår makt för att se till att vi bevarar den vildmark som vi har kvar, dessa 1 procent, för eftervärlden. Det är syftet med mitt betänkande. Jag hoppas att vildmarksområden förr eller senare får ett bättre skydd i EU:s lagstiftning. I den europeiska kulturen väcker vildmarken två helt olika reaktioner. Å ena sidan betraktas den som ett område som man fruktar och undviker. Där ligger odjur och okända faror på lur för oss, något som många folksagor berättar om. Å andra sidan ser vi vildmarken som ett sympatiskt område där vi trivs och får ett kortvarigt andrum, långt från städernas och industrilandskapets stress.

I den brittiska litteraturen skiljer man mellan "conservation" (naturvård, det vill säga korrekt användning av naturen) och "preservation" (fridlysning, det vill säga skydd av naturen från användning). I mitt betänkande befattar jag mig inte närmare med dessa filosofiska diskussioner, men för att undvika missförstånd vill jag passa på att klargöra att jag anser att en hållbar utveckling är den idealiska lösningen. Det går inte att låsa in vildmarken i ett bankfack, som om den vore ett halsband eller ett aktiebrev. Vi har rätt att upptäcka dess värden. Därför bör vi skydda naturen genom att låta människor använda den.

Europa är för litet för att vi ska kunna utestänga våra medborgare från vissa områden. Vi lär oss att respektera naturen genom att upptäcka den, genom att få uppleva den miljö som omgav människorna i förhistorisk tid. Detta kan också vara ett sätt att utveckla ett turistväsende med hög kvalitet. Samtidigt är dessa områden ytterst sårbara för miljöförändringar som orsakas av människan, exempelvis av motorfordon, kemikalier och klimatförändringen, och för införsel av växt- och djurliv som inte hör hemma där. Vi bör noga sörja för att besökarna inte utgör en risk för vildmarken. All turism bör därför övervakas av naturskyddsexperter. Samtidigt som vi utvecklar en hållbar turism bör vi se till att dessa områden skyddas. Intäkterna bör helt och hållet gå till att skydda vildmarken.

Vildmarken är en tillflykt för många arter – exempelvis brunbjörn, varg och lodjur – som inte kan överleva om förhållandena ändras aldrig så minimalt. Där finns också många okända arter som ännu inte har beskrivits. Många av dessa lever i marken eller i murknande ved och är ytterst känsliga för förändringar. Dessa ostörda områden lämpar sig väl för undersökningar av evolutionen, det vill säga naturliga förändringar i naturen. Vildmarksområden ingår i regel i Natura 2000-nätverket, men de behöver ett starkare skydd än så. Betänkandet innehåller därför en uppmaning till kommissionen att kartlägga Europas återstående vildmarksområden och ta fram en strategi för hur vi ska kunna skydda dem bättre. Vi bör ta reda på vilka naturvärden det finns i hittills orörda områden och vilka egenskaper livsmiljöerna där har, och se till att vi skyddar dem ytterligare. Enligt experter som jag varit i kontakt med bör vi inte införa någon ny lagstiftning, utan i stället införa ett strängare och mer specifikt skydd för vildmarksområden inom ramen för Natura 2000-bestämmelserna. Eftersom finansieringen av Natura 2000 i vilket fall som helst har fått hård och berättigad kritik för att den är så motsägelsefull, behöver vi under alla förhållanden ändra de relevanta bestämmelserna under nästa mandatperiod, allra senast i den nya budgeten. Detta skulle också vara ett bra tillfälle att ge vildmarken en rättslig definition och ett bättre skydd.

Ett område i mitt hemland, droppstensgrottorna i Aggtelek, klassas också som vildmark. Området ligger delvis i grannlandet Slovakien. Det vore väldigt roligt om ungerska och slovakiska naturskyddsexperter framgångsrikt kunde samarbeta med att utveckla en park inom ramen för Protected Area Network (PAN). Nätverket PAN Parks har blivit ett framgångsrikt system för att skydda vildmark i hela Europa.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Att stoppa förlusten av den biologiska mångfalden är en prioritet för EU och kommissionen. Det handlar bokstavligt talat om framtiden för livet på jorden. Men trots att bevarandet av den biologiska mångfalden är en grundläggande fråga har inte många framsteg gjorts hittills.

I december 2008 antog kommissionen den första omfattande bedömningen av framsteg som gjorts på både gemenskaps- och medlemsstatsnivå. Trots de senaste årens positiva utveckling, till exempel Natura

2000-nätverket, är EU:s biologiska mångfald fortfarande under konstant hot på grund av förstörelse av livsmiljöer, föroreningar, klimatförändringar och inverkan av invaderande arter. Kommissionens slutsats var att vi med stor sannolikhet inte kommer att uppnå målet att stoppa den biologiska mångfaldens negativa utveckling till 2010 och att det kommer att behövas ytterligare insatser, både på gemenskaps- och medlemsstatsnivå.

Mot denna bakgrund välkomnar kommissionen det stöd som parlamentet har gett till skyddandet av Europas värdefulla och varierade naturarv. Vi välkomnar särskilt Gyula Hegyis initiativ att ta fram denna viktiga resolution om vildmark i Europa.

Jag vill börja med en allmän iakttagelse, nämligen att kommissionen följer upp många av de saker som tas upp i betänkandet.

I december 2008 antog kommissionen till exempel meddelandet "En EU-strategi mot invaderande arter". Vi har även börjat fundera mer allmänt över EU:s framtida politik för den biologiska mångfalden, och ser fram emot att få ta del av Europaparlamentets bidrag. Vi behöver beakta frågor som bättre genomförande och förhållandet mellan biologisk mångfald och klimatförändringar.

Det är en sak som bör klargöras angående betänkandet. Det pågår en effektivitetsbedömning av EU:s naturlagstiftning, de så kallade artikel 17-rapporterna, men det finns för närvarande inte några planer på att ändra lagstiftningen och fokus ligger främst på att förbättra genomförandet.

Angående vildmark, är Europa tätbefolkat och endast 1–2 procent av marken har inte påverkats av människors ingripande. Men trots att dessa vildmarksområden är små är de värdefulla för både forskning och kultur. Ibland är de till och med en symbol för europeiskt samarbete och integration, som den gemensamma gränsöverskridande nationalparken i de bayerska och böhmiska skogarna.

De flesta av dessa områden ingår redan i Natura 2000-nätverket. Betänkandet inspirerar dock till att gå igenom de områden i EU som är vilda eller nästan vilda för att se om det finns fall där EU-åtgärder skulle kunna bidra till att skydda speciella platser. Kommissionen har beställt ett antal studier och samarbetar med det tjeckiska ordförandeskapet. En konferens kommer att äga rum i Prag i maj 2009. Konferensen kommer att utgöra en plattform för att fundera över frågor som rör vildmarksområden i Europa och identifiera vad som behöver göras för att bevara dem.

Låt mig avsluta med att bekräfta att kommissionen är medveten om att Europas landskap är ett resultat av människors ingripande genom tiderna. Idén om ett levande landskap som balanserar naturens och människans behov ligger till grund för Natura 2000. Vi vill verkligen inte göra om våra landskap till vild natur, men vi måste göra ett offentligt åtagande om att bevara Europas sista vildområden.

Kommissionen anser därför att Europaparlamentets resolution är rätt i tiden. Den är ett välkommet bidrag till konferensen i Prag. Ett stort tack till föredraganden.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Detta är en ordningsfråga. Jag vill protestera mot överanvändningen och den allt mer fria användningen av artikel 45.2 som styr de viktigaste debatterna, som denna.

Jag motsätter mig detta eftersom jag verkligen hade velat uttala mig om Gyula Hegyis utmärkta betänkande, och jag hade kolleger som tagit upp ämnen som inte diskuteras i mitt huvudutskott och andra kollegers huvudutskott, och i plenum får jag inte bidra till deras arbete.

I PPE-DE-gruppen hade vi en väldigt upprörd och hetsig diskussion både på arbetsgrupp- och gruppnivå förra veckan om antalet frågor på vår dagordning denna vecka som berörs av artikel 45.2. Jag tycker verkligen att vi måste se över den artikeln snarast. Jag vet att det var parlamentet som införde artikeln och att ledamöterna själva skrev under, men jag tycker att vår välvilja missbrukas genom det antal frågor på vår dagordning – de allra viktigaste frågorna på vår dagordning – som vi i allt högre grad förbjuds diskutera.

Talmannen. – Fru Doyle, vi noterar självklart ert uttalande, men låt mig påminna om att tillämpningen av artikel 45.2 är en fråga för talmanskonferensen. Rösterna där är viktade så att större partigrupper, inte minst er egen, har ett enormt inflytande över vad som anses vara tillåtet under plenarsammanträdet, och med stöd av vilka artiklar.

Jag är delvis inne på er linje. Vi har kanske gått från att vara alltför toleranta till att vara alltför stränga. Sanningen ligger definitivt någonstans mitt emellan.

Men ni kan vara lugn, vi ska låta de berörda tjänsteenheter följa upp det här.

Mina damer och herrar! Ni borde också vända er till era gruppledare, som nog är det forum där ni får bäst gehör för era budskap.

Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag var skuggföredragande för betänkandet om vildmark i Europa och jag skulle vilja gratulera min kollega Gyula Hegyi till hans arbete.

Jag vill ta upp två saker:

Först av allt behöver vi verkligen fortsätta kartläggningen av de sista vildmarksområdena i Europa. Detta kräver dock att begreppet vildmark definieras, och här ber jag att kommissionen ingriper.

Sedan vill jag uttala mig om nyckelfrågan i betänkandet, nämligen mänsklig närvaro och turism. Mänsklig närvaro bör inte uteslutas eftersom människor behöver stifta bekantskap med naturens skönhet i hemlandet för att bevara den bättre. Vi måste stödja hållbar turism i dessa områden och informera de ansvariga förvaltarna om hur de ska gå till väga för att bevara och skydda vildmarken.

Därför instämmer jag med de icke-statliga organisationer som är verksamma inom området och ber kommissionen att komma med riktlinjer för bevarandet av vildmarken i Europa.

Magor Imre Csibi (ALDE), skriftlig. – (EN) Vildmark kan betyda olika saker för olika människor. Personligen uppfattar jag vildmark som områden där det inte förekommer någon mänsklig verksamhet och de naturliga processerna dominerar. För mig är alltså främjande av vildmarksturism en ren motsägelse av begreppet vildmark. Å andra sidan håller jag med om att hållbar turism, om det görs på rätt sätt, kan fungera som ekonomiskt incitament för lokalsamhällen att bevara natur- och kulturarv.

Men den ökande efterfrågan på vildmarksturism sätter press på de värden som lockar turisterna och riskerar att påskynda förstörelsen av ömtåliga ekosystem. En lösning skulle vara att öppna ett begränsat antal vildmarksområden för hållbar turism av hög kvalitet, vilket inte skulle motverka målet att bevara platserna. Turistverksamhet bör tillåtas enligt strikta villkor, som ett begränsat antal turister per dag, och enligt en ordentlig plan för hållbar turism för att främja bevarande verksamhet och en ansvarsfull upplevelse av vildmarken. Turismplanerna och operatörernas verksamhet bör utvärderas med hjälp av riktiga bedömningssystem, som tagits fram särskilt för vildmarksområden. Syftet är att medvetandegöra turister och operatörer om att vildmark innebär frihet, men även ansvar.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), skriftlig. – (RO) Vi måste bevara våra naturresurser för eftervärlden. I det här avseendet är Rumänien ett rikt land, med många växt- och djurarter. Men för att nå målet behöver Europeiska unionen bredda tilldelningen av de anslag som reserverats för att skydda vildmarksområden. Kommissionen bör därför öka anslagen från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling till naturskyddsprojekt med anknytning till det europeiska jordbruket, i syfte att finansiera bevarandet av vildmarken.

Samtidigt bör kommissionen införa tydliga bestämmelser för ekonomiskt stöd till lokala projekt som genomförs i närheten av sådana områden. Stödet möjliggör turism i naturvårdsområdena under kontrollerade former och ger samtidigt en ekonomisk avkastning som de lokala samhällena har nytta av.

När det gäller naturvårdsprojekt i vildmarksområden som sträcker sig över flera länder bör kommissionen dessutom uppmana medlemsstaterna att samarbeta över gränserna.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Det dyrbaraste arv vi kan överlämna åt framtida generationer är den biologiska mångfalden i Europa. Jag välkomnar och stöder detta betänkande om vildmarken i Europa. Låt mig påpeka att Donaudeltat, som är ett av de områden i Europa som har den största biologiska mångfalden, befinner sig i en mycket oroväckande situation. Deltat utsätts oavbrutet för skadlig påverkan i form av tjuvskytte, olovlig exploatering och, sist men inte minst, en helt ohämmad turism. Skadorna på deltat beror framför allt på en bristande förståelse hos deltats invånare, och hos invånarna i de landsbygdsområden som kantar Donaus rumänska tillflöden.

Jag skulle vilja passa på att, med utgångspunkt från betänkandet, uppmana kommissionen och rådet att snarast vidta konkreta åtgärder på att antal områden. Vi bör inrätta en arbetsgrupp som utreder situationen i Donaudeltat. Vi behöver ta fram verk samma program för att miljöutbilda de invånare vars aktiviteter omedelbart går ut över områdets biologiska mångfald. Vi behöver också fastställa bestämmelser för att skydda den biologiska mångfalden.

Men för att skydda vildmarken i Europa, och Donaudeltat i synnerhet, behöver vi även genomföra sådana åtgärder i EU:s grannländer. Jag uppmanar därför kommissionen och rådet att, som ett led i förbindelserna med dessa länder, öka tempot i dialogen och i genomförandet av konkreta åtgärder.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Med tanke på att vi inte kommer att kunna fullgöra de åtaganden som vi ingick 2007 genom att anta resolutionen om att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010, blir det, mot bakgrund av klimatförändringar och negativa följder av turism, allt viktigare att prioritera skyddet av vildmarksområden genom främjande, utveckling och finansieringsåtgärder.

Förslaget att inrätta ett system för kartläggning av Europas vildmark skulle underlätta fastställandet av den biologiska mångfalden och ännu orörda områden, vilka kräver mer uppmärksamhet och betydande skyddsinsatser från medlemsstaternas sida. Informationskampanjer för att öka medvetenheten bland allmänheten om vildmarken, hållbar turism av hög kvalitet och tillämpning av fågel- och habitatdirektiven är bara några exempel på åtgärder som kan bidra till att skydda dessa områden.

Europa har redan åtta nationalparker, bl.a. Retezat nationalpark i Rumänien. Dessa parker ingår i programmet Protected Area Network (PAN). Nätet ansvarar för förvaltningen av vildmarksområden och förenar alla nationella myndigheter och lokala turistorganisationer som är engagerade i utvecklingen av hållbar turism. Kommissionen bör stödja detta initiativ och samarbeta med nätet för att utbyta information och god praxis.

19. En dagordning för en hållbar framtid för allmän- och affärsflyget (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för ett betänkande av Luís Queiró, för utskottet för transport och turism, om en dagordning för en hållbar framtid för allmän- och affärsflyget (2008/21 34(INI)) (A6-0501/2008).

Luís Queiró, föredragande. – (PT) Herr talman, fru kommissionsledamot! Hittills har allmän- och affärsflyget inte reglerats på gemenskapsnivå. Betänkandets politiska vikt kommer därför av att det är första gången som kommissionen och parlamentet har granskat denna sektor, vid en tidpunkt då den registrerar ökad tillväxt både vad gäller volym och ekonomisk betydelse.

Siffrorna talar för sig själva: bara inom affärsflyget mångdubblas antalet små och medelstora företag. Antalet affärsjetplan förväntas fördubblas till 3 500 under de närmaste tio åren och den årliga omsättningen uppgår till över 25 miljarder euro. Direkt och indirekt skapar sektorn 154 000 arbetstillfällen runt om i EU. Tillsammans med allmänflyget där det uppskattningsvis finns mellan 30 000 och 50 000 luftfartyg, står affärsflyget för omkring 9 procent av alla flygningar som registreras. Antalet flygningar inom detta segment har också ökat dubbelt så fort som resten av trafiken.

Affärsflyget medför särskilda sociala och ekonomiska fördelar. Genom att tillhandahålla flexibla och direkta transporter ökar det medborgarnas rörlighet, företagens produktivitet och den regionala sammanhållningen.

Bruksflyget tillhandahåller nödvändiga tjänster på varierande områden såsom sök- och räddningsinsatser, brandsläckning, trafikövervakning, luftkartografi och nöjesflyg. Det bidrar också till utvecklingen av flygfärdigheter som är nödvändiga för hela flygindustrin.

Jag vill också nämna den europeiska industrin som kontinuerligt har utökat sin andel på världsmarknaden för allmän- och affärsflyget, som för närvarande uppgår till 16 procent, och som vi därför bör stödja.

Vad det gäller själva betänkandet instämmer jag som föredragande i kommissionens avsikt att undersöka sektorns särskilda behov och identifiera centrala frågor. Den första punkten har att göra med insamling av uppgifter och behovet av att förse politiska beslutsfattare med tillräckligt med uppgifter och statistisk information så att de kan förstå sektorn och reglera den på lämpligt sätt. Den andra punkten hänger ihop med att tillämpa proportionalitetsprincipen då man reglerar sektorn. Den viktigaste frågan är om de regler som är avsedda att kontrollera affärsflyget är lämpliga för operatörer av enkla och ofta mindre, enmotoriga luftfartyg.

Vi stöder kommissionen i dess avsikt att övervaka tillämpningen av proportionalitetsprincipen både i regleringsprocessen och i den faktiska tillämpningen av luftfartslagstiftningen, så länge detta inte äventyrar den allmänna säkerheten. Detta gäller till exempel anpassningen av vissa luftvärdighetsregler som redan antagits av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet till icke-kommersiellt flyg, men även möjligheten att tillämpa förenklade säkerhetsförfaranden och kontrollprocesser inom affärsflyget.

Den tredje punkten gäller problemet med tillgång till luftrum och flygplatser. Diagnosen står klar: dessa flygplan har svårigheter med tillgången till storflygplatser och får nu allt svårare att tillgå mindre regionala flygplatser. Lösningarna varierar från att optimera användningen av befintlig kapacitet till att eventuellt se över fördelningen av ankomst- och avgångstider. Man bör också främja investeringar i små och medelstora flygplatser för att koppla samman Europas olika regioner och städer.

Vad det gäller frågan om luftrumskapacitet betonar vi betydelsen av reformer inom ramen för det gemensamma europeiska luftrummet och det gemensamma företaget SESAR samt återigen vikten av att inte införa oproportionerliga utrustningskrav för mindre luftfartyg, så länge de uppfyller säkerhetskraven.

Den fjärde och sista punkten är miljöhållbarheten inom allmän- och affärsflyget. Trots att koldioxidutsläppen från mindre luftfartyg är lägre, är det fortfarande nödvändigt att främja forskning, utveckling och innovation, inte bara genom initiativ som Clean Sky och CESAR, utan även genom att använda renare bränslen och motorer som förorenar mindre.

Jag vill avsluta med förhoppningen om att detta betänkande kan utgöra ramen för framtida åtgärder inom lagstiftning för och reglering av sektorn. Det är vår önskan i utskottet för transport och turism när vi uppmanar kommissionen att före årsslutet 2009 rapportera om de framsteg som gjorts med de punkter som behandlas i betänkandet. Jag förväntar mig att den stora majoriteten av Europaparlamentets ledamöter kommer att dela denna önskan i omröstningen i morgon.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen välkomnar betänkandet och tackar föredraganden och utskottet för ett utmärkt arbete.

I januari 2008 offentliggjorde kommissionen för första gången ett meddelande om allmän- och affärsflyget. I april 2008 följde sedan mycket positiva slutsatser från rådet och nu kommer detta viktiga betänkande från parlamentet.

Allmän- och affärsflyget är en viktig del av EU:s flygindustri, värd cirka 2,3 miljarder euro per år. Det är en snabbt växande sektor som gör stora investeringar i forskning och utveckling. Mer än två tredjedelar av de flygplan som är registrerade i EU ingår i denna sektor.

Allmän- och affärsflyget omfattar huvudsakligen små och medelstora företag. Det är också en mycket diversifierad sektor och bestämmelserna måste anpassas därefter, dock utan att det görs avkall på trygghet eller säkerhet. Vi är glada över att parlamentet stöder betänkandets proportionalitetsprincip.

Den närmaste framtiden kommer vi att behöva fokusera på tre viktiga områden: gemensamma säkerhetsnormer för allmänflyget inom EU, integration av det icke-kommersiella flyget i nästa generations flygledningssystem (ATM) i Europa samt minskning av sektorns negativa avtryck i miljön.

Kommissionen har för avsikt att under det kommande året föreslå ett antal genomförandebestämmelser på EU-nivå för att garantera en enhetlig säkerhetsnivå för icke-kommersiellt flyg. Som belyses i betänkandet måste vi se till att vi genom dessa bestämmelser ger en tillfredställande säkerhetsnivå, men även att de är proportionerliga och att vi inte ställer onödigt höga krav på operatörerna.

Vi kommer även att fortsätta utveckla framtidens ATM-system för Europa, väl införstådda med att luftrummet är gemensamt och bör vara tillgängligt för samtliga användare på ett säkert sätt. För allmänflyget kommer det gemensamma europeiska luftrummet och SESAR vara ytterst viktiga för att på ett säkert sätt förbättra tillgängligheten till luftrum och flygfält. Dessa tekniker kommer att bana vägen för nya tjänster som vi hittills inte haft i EU.

Sist men inte minst, har allmän- och affärsflyget en inverkan på miljön, trots de tekniska framstegen, och måste i likhet med luftfartssektorn i stort hjälpa till att minska denna inverkan. Även här kommer proportionalitet vara en viktig princip att följa.

Kommissionen ser fram emot att arbeta med parlamentet i enlighet med betänkandet, och vi kommer att rapportera om de framsteg som görs.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Bogdan Golik (PSE), skriftlig. – (PL) Så här i början vill jag tacka Luís Queiró för hans betänkande om en fråga som är så viktig för transportsektorns framtid i EU.

Jag vill betona betydelsen av att utveckla allmän- och affärsflyget samt tillverkningsindustrin för luftfartyg. Även om de lösningar som kommissionen förslår inte innebär några radikala förändringar av befintlig lagstiftning och kan tyckas obetydliga i dagsläget, går det knappast att överskatta den inverkan de kommer att ha på flyget i framtiden när det gäller avregleringen av marknaden och utvecklingen av flygtransporten i Polen.

Kommissionens målsättning är att underlätta utvecklingen av luftfartssektorn genom att förenkla befintliga regler och anpassa bestämmelserna till nya typer av flygledning och granska dem för att garantera proportionalitet.

Det är tydligt att detta initiativ förtjänar fullt stöd. När en gemensam politik formuleras och tillämpas måste man dock ta hänsyn till alla användarkategorier i luftrummet och relaterad infrastruktur för planering och optimering av kapaciteten. För att underlätta ytterligare reformer bör därför ett system utformas för insamling av grundläggande europeiska uppgifter från allmän- och affärsflyget. Slutligen blir det också nödvändigt att till att denna sektor får bättre tillgång till utländska marknader för att främja utvecklingen av ny, konkurrenskraftig teknik, men samtidigt värna om skyddet av naturmiljöer.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar betänkandet eftersom det syftar till att harmonisera och tydliggöra bestämmelserna för allmän- och affärsflyget på gemenskapsnivå. Allmän- och affärsflyget är den del av civilflyget i EU som växer snabbast och det innebär många sociala och ekonomiska fördelar för medlemsstaterna. För att ta till vara på detta behöver vi dock införa passande regler. För närvarande råder det till exempel brist på pålitliga upplysningar om sektorn, och denna brist måste av förvaltnings- och säkerhetsskäl åtgärdas snarast.

Kommissionen bör göra tydlig åtskillnad mellan storskalig kommersiell luftfart och privatägda flygplan. Lagstiftningen bör vara proportionerlig i förhållande till de risker som olika slags flyg löper och hänsynstagande när det gäller vilken ekonomisk börda flygen åläggs.

De framtida reglerna bör bidra till att stimulera och stärka industrin i stället för att begränsa den.

Det är oroväckande att merparten av allmän- och affärsflyget inte omfattas av kommissionens direktiv genom vilket luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser. Med tanke på hur fort sektorn växer, anser jag att det är nödvändigt att på något sätt väga upp miljöpåverkan.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) I dessa tider då vi ständigt hör ordet "kris" är det inte lätt att tala om en stabil framtid för allmän- och affärsflyget. Jag vill därför tacka Luís Queiró för att han tagit sig tid att skriva ett betänkande om ämnet. Grattis! Jag är säker på att flygtransporten är den drivkraft som kan sätta världsekonomin och EU:s ekonomi i rörelse. Låt oss komma ihåg att det är knappt 106 år sedan bröderna Wright gjorde världens första kontrollerade flygtur i en flygmaskin (även om den bara varade knappt 40 meter). Det var början till luftfarten i dess sanna bemärkelse.

I dag är luftfarten en sofistikerad industri som tillverkar bättre och bättre utrustade "flygmaskiner" med en imponerande uppsättning instrument. Luftfarten omfattar också det komplexa området navigation och flygledning, konstruktionen av flygplatsernas infrastruktur på marken, säkerhetssystem och så vidare. Vi bör vara medvetna om att det i Europa används 50 000 luftfartyg för allmän- och affärsflyg och att nästan fyra gånger så många små flygplan och glidplan nyttjas för sport och nöje. Dessa siffror talar sitt tydliga språk.

Mot denna bakgrund är frågan om att garantera tillräcklig luftrumskapacitet och tillgång till flygplatser oerhört viktig. Jag vill här fästa er uppmärksamhet på de regionala flygplatsernas roll när det gäller att skapa regional sammanhållning i EU. Naturligtvis får vi i diskussionen om flygtransportens utveckling inte glömma bort problemen i samband med naturmiljöer.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Herr talman! Debatten om luftfartsindustrin förvrängs ofta. Den får en snedvriden fokus på problemen med utsläpp från flygtrafiken, men folk vill inte inse dess

möjligheter. Naturligtvis blir det utsläpp från luftfarten och flygtrafiken, men det är lika självklart att de representerar framtiden. Det gäller både kommersiell flygtransport och allmän- och affärstrafik.

Fastän EU:s inre marknadslagstiftning mest har gällt kommersiell flygtransport, är det anmärkningsvärt att frågor som har att göra med allmän- och affärsflyg dyker upp mer och mer inom områden som klimatpolitik, miljöskydd och flygsäkerhet. Om vi ser till särskilt affärsflygets tillväxt, behöver vi definitivt uppmärksamma dessa sektorer och säkra deras konkurrenskraft.

Jag vill uttrycka en viss oro vad det gäller affärsförutsättningarna inom flygsektorn. Små och medelstora företag är avgörande för både allmän- och affärsflyget. Deras etablering och modernisering bör främjas och medlemsstaterna bör uppmuntras att investera i detta. Tillväxten i affärsflyget medför dock allt oftare en överbelastning av befintliga flygplatser.

Ur klimatskyddssynvinkel kan vi se att även om små flygplan inte ingår i det kommande systemet för handel med utsläppsrätter håller sektorn på att utveckla en frivillig mekanism för utsläppskompensation. Det är ett tecken på utvecklingsmöjligheter för flygtrafiken i stort. EU bör göra allt det kan för att främja forskning om mer innovativa, energisnålare och miljövänligare luftfartyg. Målsättningen får inte vara något annat än en helt utsläppsfri flygtrafik.

20. Icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för ett betänkande av Anna Záborská, för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer (2008/2118(INI)) (A6-0492/2008).

Anna Záborská, föredragande. – (SK) Tillåt mig att först varmt tacka alla ledamöter av mitt utskott för deras hjälp med mitt initiativbetänkande. Omröstningen i utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män var resultatet av en mycket bred diskussion och överenskommelse.

Männen och kvinnorna som i dagsläget är engagerade i att skapa nätverk för solidaritet mellan generationer förtjänar ett erkännande. Deras beslutsamhet är ett viktigt bidrag till medlemsstaternas och EU:s välbefinnande, samt till allmännyttan. Tyvärr tas inte detta bidrag med i den nationella statistiken och de ekonomiska analyserna. Det är skälet till att män och kvinnor utsätts för dolda former av diskriminering. Kvinnor och män har rätt till att fritt välja en lämplig och bekväm sysselsättning. Det är samhällets skyldighet att garantera denna rätt till fritt val och att inte diskriminera mot någon sysselsättning endast av den anledningen att den inte placeras inom ramen för den formella arbetsmarknaden.

Det här är en kort sammanfattning av mitt initiativbetänkande om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer. Betänkandets ämne är centralt i diskussioner om EU:s framtid och sysselsättning i medlemsstaterna. Även om betänkandet är av relativt teknisk natur har det även en mänsklig dimension. Det berör oss alla på något sätt, eftersom vi alla lever i nätverk av större eller mindre familjer och sociala relationer som vi är personligt engagerade i. Att begränsa begreppet solidaritet mellan generationer till barnomsorg vore en feltolkning. Solidaritet mellan generationer handlar också om ansvar för våra föräldrar och äldre och vård av omsorgsbehövande personer.

Solidaritet mellan generationer innebär även att utbilda medborgarna om respekten för liv, mänsklig värdighet och miljöskydd. Det är i huvudsak en fråga om social rättvisa, vilken kommer att lägga grunden för det framtida EU och ser till dess invånares allmännyttan. Personaladministratörer är överens om att mänskliga förmågor är jämförbara med högskoleutbildningar. Det är därför nödvändigt att ge solidariteten ett uttryckligt positivt värde.

EU måste skapa en ram för att uppnå det målet. Kvinnor är de som främst bidrar till solidaritet mellan generationerna och därmed genererar sociala relationer. Därför ägnas betänkandet till största delen åt kvinnorna. Ekonomer använder matematiska modeller för att framhäva värdet av hushållsarbete. Enligt redan äldre ekonomisk och demografisk forskning skulle kvinnors bidrag till BNP vara ännu högre om deras oavlönade arbete beaktades. Att bortse från detta faktum innebär att hålla fast vid gammalmodiga idéer. Vi måste se framåt för att skapa förutsättningar för att alla kvinnor och män ska kunna engagera sig i solidaritet mellan generationerna, oavsett deras sociala status.

Om EU menar allvar med sin politik för icke-diskriminering och jämställdhet, måste man agera. Min politiska grupp, gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokraterna, är stolt över att stödja en politik för icke-diskriminering där man eftersträvar allmännyttan och respekterar mäns och kvinnors olika särdrag och kompletterande natur. Jag vill också gärna framhålla att detta betänkande grundas på omfattande samråd med ett stort antal kvinnliga icke-statliga organisationer. I mitt betänkande har jag också tagit hänsyn till åsikterna från tre av parlamentets tvärgrupper: ATD Quart Monde, tvärgruppen om familjefrågor och skydd av barn och tvärgruppen om omvårdande. Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män antog betänkandet enhälligt. Mina damer och herrar, jag hoppas att ni låter oss fortsätta detta samarbete och därför röstar för vårt resolutionsförslag i morgon.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag tycker att Anna Záborskás arbete är mycket viktigt eftersom det ämne som hon tar upp har stor betydelse för vårt samhälle.

Frågan om beroende kommer att bli allt viktigare i framtiden på grund av demografiskt åldrande, men även med tanke på jämställdheten mellan kvinnor och män då det fortfarande är främst kvinnor som tar hand om personer i beroendeställning.

Därför måste vi vidta åtgärder för att hjälpa kvinnor att komma in på eller stanna kvar på arbetsmarknaden genom att förbättra möjligheterna för familjeliv, särskilt för att främja en balans mellan arbetsliv och familjeliv.

När det gäller omhändertagande av personer i beroendeställning har kommissionen redan gjort följande. Ledighet för att ta hand om familjemedlemmar i beroendeställning kom att ingå i samrådet med arbetsmarknadens parter om att förena arbetsliv, privatliv och familjeliv. Kommissionen undersöker kvaliteten på tjänster för äldre personer i beroendeställning och skyddet mot dålig behandling, och även vilka åtgärder som skulle kunna vidtas på EU-nivå i samarbete med medlemsstaterna för att påskynda utvecklingen och moderniseringen av infrastruktur och tjänster.

EU:s sammanhållningspolitik kommer genom Europeiska socialfonden även fortsättningsvis att samfinansiera initiativ på nationell och lokal nivå. I den öppna samordningsmetoden på området för socialt skydd och social delaktighet prioriteras moderniseringen av pensionssystemen så att större hänsyn tas till nya arbetsformer, avbrott från förvärvsarbete och långvarigt omhändertagande av personer i beroendeställning.

Vi arbetar med detta och ser verkligen fram emot ett nära samarbete med parlamentets ledamöter. Vi vill gratulera parlamentet till den viktiga insatsen.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Herr talman! Jag vill påpeka att det i betänkandet som antogs med absolut majoritet i utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män även finns ett alternativt förslag som lades fram av vissa ledamöter. I morgondagens omröstning måste vi välja mellan detta förslag och förslaget som lagts fram av utskottet. Det ena förslaget omintetgör det andra. Vi kan varken diskutera det alternativa förslaget i plenum eller höra de ledamöter som lade fram det, och inte heller uttrycka någon åsikt om det. Det är ett misskick i de nya reglerna som ni bör ha i åtanke.

Talmannen. – Ja, fru Panayotopoulos-Cassiotou, det jag sa tidigare till Avril Doyle gäller även här. Vi tillämpar artikel 45 som verkligen innebär en mycket snäv ram för vår talartid, eftersom endast föredragandena ges möjlighet att tala.

Vi följer talmanskonferensens beslut om att denna fråga ska hanteras enligt den särskilda regeln. Vår arbetsordning borde utan tvivel utvecklas för att tillåta ett större mått av flexibilitet och en bredare debatt, men som ni förstår är det inte min uppgift att ändra arbetsordningen här i kväll. Trots detta noterar jag naturligtvis er anmärkning.

Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Corina Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Könsdiskriminering är tyvärr fortfarande en realitet, till och med i EU:s medlemsstater. Det gäller inte bara den privata sektorn, där män utgör nio tiondelar av styrelsemedlemmar och direktörer på större företag, utan även inom den offentliga sektorn där kvinnor också är underrepresenterade.

Lissabonstrategin har som målsättning att 60 procent av kvinnorna i arbetsför ålder ska ha sysselsättning. Bortsett från det får vi inte glömma att en av de största utmaningarna för EU på kortare och längre sikt är

den demografiska situationen. EU:s genomsnittsalder ökar mer än på andra håll i världen samtidigt som befolkningsökningen ligger på endast 0,4 procent, vilket betyder att EU på samma gång måste hantera en åldrande befolkning och en krympande arbetsför befolkning.

Följaktligen får valet mellan en karriär och att bilda familj inte vara slutgiltigt eller obligatoriskt. Snarare måste det vara möjligt att kunna finna en jämvikt mellan dessa två aspekter av livet.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) En av EU:s grundläggande värderingar är att undanröja alla former av diskriminering. Förutom att avskaffa diskriminering, även mellan män och kvinnor, har vi ett ansvar att tillämpa dynamiska åtgärder för att uppmuntra kvinnor att göra en yrkeskarriär. Ett av de områden där kvinnor är väldigt underrepresenterade är vetenskaplig forskning. Dessutom är de inte bara underrepresenterade i antal utan även i ledarskapshierarkin: ju högre upp i hierarkin, desto färre kvinnor.

På detta sätt berövas samhället på den kreativa potentialen hos en stor del av befolkningen. Den av naturen konkurrensbetonade forskningen och den geografiska förlighet som forskningsarbete förutsätter, tillsammans med ett relativt sent inträde på arbetsmarknaden gör det svårt att kombinera den med familjelivet.

När vi ändå diskuterar detta ämne vill jag passa på att betona behovet av att inrätta en särskild jämställdhetspolitik för män och kvinnor inom den akademiska världen. I en sådan politik måste man ta hänsyn till god praxis på EU-nivå, som att underlätta för båda föräldrarna att göra karriär, uppmuntra högskolor och forskningsinstitut att investera i barnomsorg, och snabbspårstillträde till akademiska befattningar för kvinnor.

Zita Gurmai (PSE), skriftlig. – (HU) EU:s medlemsstater måste stödja demografisk förnyelse och införliva sina åtgärder i den förnyade Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning i linje med politiken för jämställdhet mellan kvinnor och män. Om vi ska kunna skapa jämvikt i EU:s nationer måste det finnas solidariska relationer mellan generationerna, vilka är mer komplexa än någonsin: unga människor bor hemma hos sina föräldrar längre än tidigare, samtidigt som det blir vanligare att dessa föräldrar även tar hand om sina åldrande släktingar. Ansvaret för denna uppgift vilar i huvudsak på de yngre och medelålders generationerna och framför allt på kvinnorna. Av den anledningen tycks jämställdhet mellan kvinnor och män, det vill säga, lika möjligheter i vidare bemärkelse, vara den grundläggande förutsättningen för att åstadkomma nya former av solidaritet mellan generationerna.

Vad det gäller familjeåtaganden, med andra ord sammanjämkningen av arbets- och familjeliv, står det klart att jämställdhet mellan kvinnor och män är avgörande om europeiska familjer ska kunna få ny livskraft. Det är också mycket viktigt att garantera barnomsorg av lämplig kvalitet och kvantitet för dem som skulle vilja kombinera vård av barn med avlönat arbete. Den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet gör allt den kan för att se till att Barcelonaprocessens mål uppnås och noterar besviket att denna målsättning lyser med sin frånvaro i det tjeckiska ordförandeskapets program.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), skriftlig. – (EN) Tack herr ordförande!

Detta betänkande är viktigt eftersom man lyfter fram diskriminering på grund av kön och solidaritet mellan generationer, och manar till förändring!

Det har varit ganska uppenbart att kvinnor som väljer att ta hand om sitt nyfödda barn blir diskriminerade. Det är ofta svårt för dem att återgå till sitt arbete med samma möjligheter och de går ofta miste om befordringar, och förlorar såväl inkomst som socialt skydd.

Män och kvinnor som stannar hemma längre perioder för att ta hand om äldre personer eller småbarn förlorar ofta ekonomiskt på det eftersom de inte har någon inkomst och deras arbete inte räknas in i BNP trots att det är viktigt. Denna typ av arbete ignoreras ofta av politiska beslutsfattare och av samhället i stort. Man ser ned på dem som väljer att stanna hemma i stället för att arbeta eftersom de "inte bidrar till samhället".

EU bör främja en politik för att motverka denna diskriminerande inställning och ge människor som väljer att stanna hemma för att ta hand om en familjemedlem mer ledighet och bättre stöd. Denna politik bör finansieras med offentliga medel för att minska risken att arbetsgivare diskriminerar sina anställda!

Tack!

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) EU står inför enorma demografiska förändringar. Om EU vill bryta tendensen mot en befolkningsminskning måste man genom politik både på EU-nivå och i medlemsstaterna stödja familjer på alla sätt och vis och ge kvinnor och män möjligheten att kombinera familjeliv med arbete,

dock på ett sätt som leder till att åtaganden i samband med hemmet och familjen delas upp rättvist mellan män och kvinnor.

Jag stöder helhjärtat det alternativa förslaget till resolution om icke-diskriminering grundad på kön och solidaritet mellan generationer, vilket är mer realistiskt än det föregående betänkandet.

Jag vill särskilt betona att målsättningen är att utforma en omvårdnadspolitik där könen jämställs. Bristande jämställdhet i omvårdnadssammanhang orsakas ofta av bristen på överkomliga, tillgängliga tjänster av hög kvalitet i medlemsstaterna. Kvinnor tvingas därigenom offra sina möjligheter att delta i det sociala, ekonomiska och politiska livet.

Dessa förhållanden leder till att bristen på jämställdhet i ansvarsfördelningen för hem och familj mellan män och kvinnor lever kvar och tvingar generellt kvinnor att välja en mer flexibel sysselsättningsform eller att sluta arbeta. Detta i sin tur påverkar deras karriär och den ständiga löneklyftan mellan män och kvinnor, samt rätten till pension.

Det tjeckiska ordförandeskapets rekommendation att göra vård av barn till "ett fullgott alternativ till en yrkeskarriär" bekymrar mig. Jag är övertygad om att denna rekommendation, om den tillämpades, skulle leda till ett förevigande av den traditionella arbetsfördelningen mellan män och kvinnor en gång för alla.

De åtgärder som planeras inom ramen för Lissabonstrategin spelar en viktig roll för att skapa jämställdhet mellan kvinnor och män. Målet med åtgärderna, utöver att öka sysselsättningen, främja innovation och öka produktiviteten, måste även vara att avskaffa den könsdiskriminering som har utvecklats i EU under årens lopp.

Zita Pleštinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Omvårdnad har varit kvinnornas domän i århundraden. De idealiska mödrar som tillbringade sin ungdom med att ta hand om sina barn utgör i dag majoriteten av den äldre kvinnliga befolkningen. Det är denna barnavård och vård av hemmet som syns i deras pensioner. Många av dem erhåller inte en pension som står i proportion till det socialt värdefulla arbete som de utträttat under sitt aktiva liv och detta gör att de löper en större risk att drabbas av fattigdom. Det är också skälet till att unga kvinnor skjuter upp moderskapet och prioriterar sin yrkeskarriär.

I mina många anföranden i parlamentet har jag ständigt betonat att föräldrar som frivilligt väljer att uppfostra sina barn eller ta hand om äldre eller omsorgsbehövande familjemedlemmar inte får utsättas för diskriminering. Jag vet många familjer som har handikappade släktingar och sköter detta krävande arbete med stort mod trots de hinder de ideligen måste tackla.

I mitt anförande i dag skulle jag vilja lovorda förslagen från föredraganden Anna Záborská, som rekommenderar att inte bara traditionella former av förvärvsarbete ska erkännas, utan även de otaliga typer av oavlönat arbete som sköts av familjerna som en del av solidariteten mellan generationer. Detta arbete reflekteras i BNP om en familj anställer någon, men inte om en av föräldrarna utför arbetet.

Jag tror att betänkandet kommer att inspirera medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förbättra familjepolitiken inom EU.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Vid en tidpunkt när Europa befinner sig mitt i en svår ekonomisk kris vars slutliga omfattning vi ännu inte kan uppskatta till fullo, är det bara att förvänta sig att födelsetalet påverkas negativt av osäkerheten på arbetsmarknaden. Många kvinnor väljer att inte skaffa barn eftersom de är livrädda för att eventuellt förlora sina arbeten och för minskade materiella tillgångar som skulle behövas för att vårda och uppfostra deras barn.

I detta sammanhang är det varje medlemsstats skyldighet att främja verksamheter som omfattar flera generationer. Till exempel "generationsöverbryggande centra" där äldre betalas för att passa barn. Sådana centra drivs med framgång i vissa medlemsstater och gör det möjligt för kvinnor att snabbt återvända till sina arbeten medan äldre pensionärer kan få en ny sysselsättning.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), skriftlig. – (BG) EU:s befolkning har åldrats under de senaste årtiondena. Att hitta en jämvikt mellan privatlivet och yrkeslivet är en svår balansgång för kvinnor. Det är därför nu ännu viktigare att medlemsstaterna arbetar för ökade födelsetal och verkligen uppmärksammar familjerna. På detta område skulle EU kunna bidra indirekt och hjälpa medlemsstaterna modernisera sin politik. Att lyfta fram det "osynliga arbetet" är enligt min mening ett av de viktigaste stegen man kan ta i rätt riktning.

Vi kan inte heller bortse från det faktum att fler och fler människor i aktiv ålder ser efter barn och nära äldre släktingar samtidigt, vilket försätter dem i en prekär situation. Det är därför viktigt att kommissionen kommer med konkreta initiativ för att validera de kunskaper som tillägnas genom att uppfostra barn, bistå omsorgsberoende personer och sköta ett hushåll, så att dessa kunskaper kan tillgodoses vid ett återinträde på arbetsmarknaden.

I dagsläget måste vi tänka på framtiden för alla de mödrar som ser efter barn, som är Europas framtid, och skydda dem från risken att erhålla små pensioner och hamna i en orättvis position i jämförelse med andra medborgare.

21. Kommersiell upphandling: Att driva på innovation för att få offentliga tjänster av hög kvalitet i Europa (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kort redogörelse för ett betänkande av Malcolm Harbour, för utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, om förkommersiell upphandling: Att driva på innovation för att få offentliga tjänster av hög kvalitet i Europa (2008/2139(INI)) (A6-0018/2009).

Malcolm Harbour, föredragande. – (EN) Herr talman! Det är särskilt passande att Viviane Reding svarar för kommissionen i kväll eftersom mitt betänkande handlar om ett förslag som har utarbetats under flera år vid hennes avdelning. Det är ett oerhört viktigt förslag, som innebär vittgående möjligheter för hela EU-ekonomin. Jag vill tacka Viviane Reding och hennes avdelning för att ha lett detta framåt, och jag tycker att fler människor behöver känna till initiativet. Generaldirektoratet för informationssamhället måste sprida det, vilket jag tror att de börjar göra nu, för det är ett viktigt initiativ, i synnerhet nu i den nuvarande ekonomiska situationen.

Så vad handlar det om? Kärnpunkten är att de offentliga myndigheterna i EU spenderar enorma summor av offentliga medel på att köpa produkter och tjänster. Den årliga kostnaden för offentlig upphandling beräknas uppgå till 1 800 miljarder euro. Offentliga myndigheter och samhället tåmpas dagligen med hälso- och sjukvård som måste förbättras, transportlösningar som måste förbättras, klimatförändringar som måste tas itu med och byggnader som måste bli mer energieffektiva. Hur stor del av kostnaden för upphandling går åt till att undersöka och stödja lösningar på dessa problem? Mindre än 1 procent av EU:s upphandlingsbudget går till forskning och utveckling.

Lissabonstrategin innehåller det uttalade målet att vi ska arbeta för att 3 procent ska gå till forskning och utveckling, och nu finns det goda möjligheter att göra det.

Det är här förkommersiell upphandling kommer in. Vi vill att intelligenta, forskningsinriktade offentliga myndigheter ska skapa efterfrågan på innovativa lösningar och sedan samarbeta med innovativa små och medelstora företag, särskilt små företag som verkligen kan dra nytta av detta, för att uppfylla kraven. Vi vill att dessa intelligenta kunder ska tänka framåt, vara krävande och fokusera på de lösningar som det inte finns någon kommersiell lösning på än, men där en rad lösningar kan tas fram med ekonomiskt bistånd från den offentliga myndigheten för att finansiera forskning och utveckling. Detta skulle eventuellt kunna ske genom ett första skede där olika idéer får konkurrera, och ett andra skede där man arbetar med lösningarnas genomförbarhet för att sedan kunna lansera produkten eller tjänsten.

Fördelarna med uppbackningen, särskilt för små företag, och det ekonomiska stödet, kommer att vara mycket viktiga för detta arbete. I de fall där detta redan har genomförts finns det exempel på företag som tack vare att de fått en del av sin forskning och utveckling finansierad kan fortsätta och utveckla andra inkomstbringande produkter, trots att de inte kom med den vinnande lösningen.

Detta överrensstämmer även med kommissionens andra initiativ som tas upp i mitt betänkande, pionjärmarknadsinitiativet, där vi vill att offentliga myndigheter ska vara ledande inom ett antal viktiga tekniska områden som är kopplade till hälsa och miljövänlig transport. Det finns tecken på att en enhetlig politik håller på att ta form, men i mitt betänkande efterlyser jag mer utbildning och bästa praxis och en större spridning av förslaget. Jag hoppas att kommissionsledamoten och kommissionärskollegiet tar fasta på detta och att parlamentet visar att det står bakom denna lösning.

Till sist, om ni ger mig lite extra tid då det handlar om en slags ordningsfråga, vill jag först av allt påpeka för denna tomma kammare att jag mottagit två yttranden om mitt betänkande, dels från Aloyzas Sakalas från utskottet för rättsliga frågor, dels från Anni Podimata från utskottet för industrifrågor, forskning och energi. De får givetvis inte ta upp dessa yttranden här, vilket är synd eftersom det var värdefulla bidrag som jag tagit

med i ändringsförslagen. Jag vill också tacka skuggföredraganden, Joel Hasse Ferreira, för att ha arbetat med mig och bidragit mycket.

Detta är en lösning som alla kommer att vinna på: samhället, medborgarna, offentliga myndigheter, företag, innovatörer och EU:s ekonomi. Därför är lösningen viktig, och om vi vill att offentliga myndigheter ska fortsätta investera trots att vi befinner oss i en ekonomisk kris, är detta förslag ännu viktigare nu än när jag påbörjade betänkandet för några månader sedan.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag är av precis samma åsikt, eftersom förkommersiell upphandling främjar ett dubbelt mål. Den sortens upphandling höjer kvaliteten på offentliga tjänster, och framför allt skapar den möjligheter för industrin att ta ledningen på den internationella marknaden. Det är väl spenderade pengar, särskilt under den rådande krisen, när vi behöver hjälpa industrin att omsätta forskningens resultat i praktiken och använda tekniska lösningar och innovationer på bästa sätt.

Det gläder mig verkligen att föredraganden, tillsammans med kommissionen, har gett sitt stöd till det som varit under planering länge. Men det är skillnad på planering och genomförande i praktiken. Jag hoppas verkligen att parlamentets betänkande fungerar som en katalysator och blir en viktig del av vår forsknings- och innovationspolitik. Om man skapar en stor efterfrågan hos den offentliga sektorn på nya innovativa produkter och tjänster i EU kan detta leda till förändringar, särskilt för små och medelstora företag, och därför välkomnar jag initiativet. Jag gratulerar Malcolm Harbour till hans arbete.

Vilka praktiska steg behöver vi ta härnäst? Som ett direkt svar på de konkreta rekommendationerna i betänkandet, kan jag bekräfta att kommissionen kommer att stödja främjande av erfarenhetsutbyte och informationsverksamhet, och vi kommer att utforska möjligheterna att erbjuda incitament för upphandlare i ett antal medlemsstater för att genomföra projekt för förkommersiell upphandling gemensamt.

Kommissionen har redan efterlyst förslag, inom interregionala program, programmet för konkurrenskraft och innovation och det sjunde ramprogrammet för forskning, för att stödja inrättandet av nätverk av offentliga myndigheter för förkommersiell upphandling.

På medellång och lång sikt anser jag att regeringarna i EU bör införliva förkommersiell upphandling i sin strategiska planering för offentliga investeringar. Det skulle vara bra att börja med återhämtningspaketen. Kommissionen planerar att lägga fram ett meddelande i början av mars i år, där jag kommer att markera detta genom att föreslå en förstärkt strategi för forskning, utveckling och innovation inom informations- och kommunikationsteknik i EU, så förkommersiell upphandling kommer att ingå i det betänkandet.

Som ni vet har vissa medlemsstater redan börjat experimentera med pilotprojekt inom förkommersiell upphandling. Vi hoppas att vi får se mer sådana under de kommande månaderna, och jag uppmanar utskottets och parlamentets ledamöter att tala med hemlandets ministrar och kommunstyrelser om förkommersiell upphandling. Vi måste samarbeta för att åstadkomma förändringar. Tack så mycket för hjälpen.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Att driva på innovation och utveckla en kunskapsbaserad ekonomi är viktigt för att få livskraftiga offentliga tjänster av hög kvalitet i EU. Den amerikanska offentliga sektorn spenderar 50 miljarder dollar om året på upphandling av forskning och utveckling, vilket är tjugo gånger mer än vad EU gör av med. Medlemsstaterna måste därför infria sina löften om att investera tre procent av BNP i forskning och utveckling. Offentlig upphandling är ett strategiskt verktyg för att uppnå det målet.

Det finns i dag många europeiska forskningsprogram vars resultat ännu inte utnyttjas av myndigheterna genom offentlig upphandling. Gällande praxis i EU baseras på exklusiv utveckling, vilket betyder att varje företag behåller äganderätten till de nya idéer det genererar.

Trots att förkommersiell upphandling erbjuder en viss grad av förenkling, är förfarandet på det hela taget väldigt krävande. Upphandlande myndigheter skulle kunna dra stor nytta av att involvera högskolor och forskningsinstitut. Medlemsstaterna borde låta sig inspireras av erfarenheterna från europeiska innovationsorgan som deltar i forskning och utveckling.

Med utgångspunkt i förslagen i Malcolm Harbours betänkande anser jag att kommissionen kommer att kunna ta fram en omfattande, läsarvänlig handbok som kan bistå framför allt små och medelstora företag och relevanta myndigheter på området för offentlig upphandling.

Endast genom nära samarbete med EU:s medlemsstater inom ramen för offentlig upphandling kommer vi att kunna stimulera innovation för att skapa offentliga tjänster av hög kvalitet.

22. Föredragningslista för nästa sammanträde: se protokollet

23. Avslutande av sammanträdet

(Sammanträdet avslutades klockan 23.00.)